

ସାର୍ବଜନୀନ

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୫ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରତ୍ନ

ମହାର

"ମହାର" ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକା , ଓଡ଼ିଶା ତଥା ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେମୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଇ-ବୁକ/ପି.ଡି.ଏଫ ଫର୍ମାଟରେ ଉପଲବ୍ଧ .. ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମିତିବି କିଛି ଲେଖକ / ଲେଖିକା ଅଛନ୍ତି , ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଅର୍ଥ ଆଗରେ ହାର ମାନ୍ୟୁଛି , ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣେଇ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଏ ଛୋଟ ପ୍ରୟାଶ "ମହାର" କୁ ଭେଟି ଦେଉଛୁ

ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣା , ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ବି ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବନି । ପ୍ରତିଥର ଏହାର ଗୁଗଲ-ଫର୍ମ ଟି ଆପଣଙ୍କୁ ପଠେଇ ଦିଆଯିବ.. ସେହି ଫର୍ମାଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ପାରିବା ସହ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ଲେଖାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାରେ ସହାୟକ ହେବେ ...

ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖାକୁ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପାଠକ /ପାଠିକା ଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଲେଖକ / ଲେଖିକା ର ସ୍ଥାନ ଦେବା ହିଁ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ...

ଯୋଗାଯୋଗ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା - ୭୫୧୦୨୪

ଫୋନ୍ ନମ୍ବର : ୮୩୨୮୯୫୧୨୨୯

ଇ-ମେଲ : malharmagazine@gmail.com

ୱେବ ସାଇଟ : Www.MalharOdia.Com

ମତରେ ...

ପ୍ରିୟ ମହାର,

ତତେ କେବେ ସାଧାରଣ ମାଗାଜିନ୍ ଖଣ୍ଡେ ଭାବିନି । ତେଣୁ ତତେ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରିବିନି । ମୋର ପ୍ରଥମ ଲେଖାକୁ ଅତି ଯତ୍ନରେ ନିଜ ପୃଷ୍ଠା ରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛୁ ବୋଲି ତତେ ଧନ୍ୟବାଦ ବି କରିବିନି । କାହିଁକି ନା ତୁ ମୋର ଅତି ନିଜର ଅତି ପ୍ରିୟ । ତତେ ଛାଡ଼ି ବୋଧେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଭାବି ପାରିବିନି । ସମ୍ପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ ର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ପାଇଛି ତା ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ତୋ ଠୁଁ ମୁଁ ଶିଖିଛି ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ହେବା । ହାର ନ ମାନିବା । ଭଗବାନ କରନ୍ତୁ ତୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଯା । ତତେ ଦେଶ ବିଦେଶ ରେ ବହୁତ ଭଲ ପାଇବା ମିଳୁ...

ଶିଖାଡ଼ି ଦାଶ
ସହ-ସମ୍ପାଦିକା
(ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)

ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ପତ୍ରି
ସହ-ସମ୍ପାଦକ
(ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)

ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ପାଇଁ ଯେମିତି ଖାଦ୍ୟପେୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେମିତି ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । କିଛି ଗନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ପାଠକକୁ ବେଳେ ବେଳେ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ । ଆମେ କିଛି ସମୟ ସତେଜ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଗନ୍ତ କି କବିତା ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ । ସେମିତି ଗନ୍ତ ଏବଂ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ମହାର ପତ୍ରିକା ସବୁ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ ଆଦୃତ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା । ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ମହାର ପତ୍ରିକା ଉପରେ ରହିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି

ମହାରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏକ କଠିନତମ ବିଷୟବସ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ । ତଥାପି ଯାହା ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଛି ତାହା ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । କେବେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଗୋଟେ ସଦ୍ୟ ପ୍ରସବିତ ନିରୀହ ପ୍ରାଣ ପିଣ୍ଡଟିଏ ଏବଂ କେବେ ଦେଇଛନ୍ତି ତା'କୁ ଜଳ ଟୋପାଏ । ଦେଖିବେ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇଯାଏ ସେ ଶିଶୁଟି । ଠିକ୍ ସେମିତି କିଛି ଲେଖିକା ଓ ଲେଖକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାର ସେଇ ଅମୃତ ସ୍ୱରୂପ ଜଳ ଟୋପାଏ । ଲେଖିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରେରଣାର ମାଧ୍ୟମ । ଆଉ ଏ ଅମୃତ ସ୍ୱରୂପ ମହାରର ଗୋଟେ ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ଥାଇ ମୁଁ ନିଜକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ମନେକରେ । ମହାର ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ, ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ଲେଖକ ଲେଖିକାମାନଙ୍କୁ ମୋର ହୃଦୟରୁ ସାଦର ଧନ୍ୟବାଦ ।

ରଞ୍ଜିତଞ୍ଜନ ସାହୁ
ଉପଦେଷ୍ଟା
(ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)

ସମ୍ପାଦକୀୟ...

ପ୍ରଭୁ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଚରଣାଶ୍ରିତ, ମାତା ଜଗତ ଜନନୀ ମା ତାରିଣୀଙ୍କ ଚରଣରେ ମୋର ଭକ୍ତି ଭାବ ଓ ସମର୍ପଣ ଭାବ ନେଇ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ ଜଣାଉଅଛି ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ସାମଲ,
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା / ସମ୍ପାଦକ
ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା

ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ପଛ ପାଶରେ ଚିର ରଣୀ, ଚିର କୃତଜ୍ଞ ଓ ଚିର ନମନ, ମୋର ପିତା.... ଓ ମୋର ମାତାଙ୍କୁ ସହୃଦ ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ । ସବୁ ଦିଗ୍‌ବର୍ଣ୍ଣକ ଯାହାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ, ଅସୀମ ସ୍ନେହ- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ପ୍ରେରଣାରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ମୁଁ ଆଜି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛି । ମୋର ମାତୃ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ପରିମାର୍ଜିତ ଓ ତାର ଉନ୍ନତ ନିମନ୍ତେ ମୋ ଦ୍ଵାରା ସଙ୍କଳିତ " ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ", ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ-ସଞ୍ଚାର ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଁ ବଢ଼ାଇ ଥିବା ମୋର ପ୍ରଥମ ପାଦ । ମୋ ପରିବାରର ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ପାଇବା ମୋତେ ନୂତନ ଦିଗରେ ଚାଲିବାକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସଦା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚିର ନମନ ରହିବି ।

ଜଗତମାତାଙ୍କର ଚରଣରେ ଅବ୍ୟାବଧି ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଭେଟି ଦେଉଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପୁଣ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଭୂମି, ମୋର ମାତୃଭୂମି ଓଡ଼ିଶା ର ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ମାର୍ଜିତ କରିବା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଓ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ ହେଉଛି । ଏହା ଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଭେଟି ମୁଁ ଯେ ଜଗତରେ ଥୋଇପାରିବି ତାହା ମୋର ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ରହିଅଛି ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ର ଏକ ପ୍ରୟାସ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ କରିବାର ଚାହିଦା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଯେଉଁ ନୂତନ ଏକ ଆକାଂକ୍ଷା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଅଛି । ତାହାକୁ ମୁଁ ସହୃଦ, ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲପାଇବା ଦେବାକୁ ଚାହିଁବି ।

ମୋର ପୁସ୍ତକ " ମହାର " ପ୍ରକାଶନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଦା ସହଯୋଗ ଓ ତତ୍ପର ଥିବା ସମସ୍ତ କବି ଓ କବୟିତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଚାହେଁ କି ଆପଣ ମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ବିନା ମୋର ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରୟାସ ଆଦୌ ସଫଳଯୁକ୍ତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଆପଣ ମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସଦା କୃତଜ୍ଞ ରହିବି ।

ପରିଶେଷରେ ମୁଁ ଏହା ଆଶା କରୁଅଛି କି "ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ଟି ପୁସ୍ତକ ଟି ପାଠକୀୟ ମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟି କୋଣାନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁ...

.....ଧନ୍ୟବାଦ.....

ରଶ୍ମିରଞ୍ଜନ ସାହୁ
(ଉପଦେଷ୍ଟା)

ପାରିଜାତ

ମୁଖ-ବନ୍ଧି....

ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
(ମୁଖ୍ୟ-ପରିଚାଳିକା)

ପରଂବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥ୍ୱୀ ପୃଷ୍ଠରେ ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଶିଳ୍ପୀଟେ ହୋଇ ଅତି ସତର୍କତାରେ ଛପନ କୋଟି ଜୀବଜନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ହାତରେ ଗଢ଼ିଥିବା ଭବସାଗରରେ ଭାସମାନ ବୃହତ୍ତମ ଜାହାଜର ନିଜେ ମଙ୍ଗୁଆଳ ସାଜିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚାଲିଛି ଏ ସଂସାର ଜାହାଜ ; ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆଉ ଆମେ ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀ । ଏ ସଂସାରଟା ଏକ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଆଉ ଆମେ କରିଚାଲିଛୁ ଅଭିନୟ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ । ଯୁକ୍ତାକାଶ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ , ଚନ୍ଦ୍ର , ତାରା ଭାଳି ଚାଲିଛନ୍ତି ଆଲୋକ , ପ୍ରକୃତି ସାଜିଛି ଦର୍ଶକ । ସେଲାଗି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାଗବତରେ ଲେଖା ଅଛି -

"କରି କରାଉ ଥାଏ ସେହି ।

ତା' ବିନ୍ଦୁ ଆନ ଗତି ନାହିଁ ।।"

ମାନବ ଜନ୍ମ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମ ସଂସାରରେ ନାହିଁ , ଏକଥା ବେଦୋପନିଷଦ ବି ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । କହିବା , ବୁଝିବା , କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା , ଭଉଁନ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ପ୍ରୟୋଗ ଆଦି ମାନବ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ । ଏହି ମାନବର ଇତିହାସ ବ୍ୟାପକ ; ଆଦିମାନବରୁ ମାନବ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତର ଯୁଗରୁ ଏଯାବତ ଅନେକ ଅନେକ ତପାତ । ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପାବଳ୍ଲ ଅତିକ୍ରମ କରି ଏ ସ୍ଥାନରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛି । ଇତିହାସକୁ ରୋମଛନ୍ନ କଲେ ଲୋମ ଟାଙ୍ଗୁରି ଭଠେ , ରୋଚକ ତଥ୍ୟ ସମୂହ ଦେଖିବା ପରେ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ - "ଆମେ ସେଇ ମାନବ ତ , ଯିଏ ଆଦିମ କାଳରେ ବନବାସୀ ଥିଲା ; କଞ୍ଚାମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା ?" ଉତ୍ତର ଆସୁଛି ଯେ - "ହଁ ଆମେ ସେଇ ମାନବ , ଯିଏ ଆଜି ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗରେ ପହଞ୍ଚି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଘର କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି ।" ସତରେ ବନ୍ଧୁର ଶିଳା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠକିତ ପଥରୁ ଆମେ ଆସି ପକ୍କା ସଡ଼କରେ ରାଜପଥରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛେ , କମ୍ କଥା କି ? ଆମେ ସଭିଏଁ ଏକ ପବିତ୍ର ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା,ଆମ ଭାଷାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପାଥେୟ କରି ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପୃଥିବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ । ଆମ “ମହାର” ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖୁଛି । ଆପଣମାନଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମର ପରିବାର ଉପରେ ସଦାସର୍ବଦା ରହିଥାଉ । ପ୍ରଭୁ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ “ମହାର ପତ୍ରିକାର ” ପ୍ରୟାସ ଖୁବ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେଉ ।

-ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସୂଚୀ - ପତ୍ର

ପ୍ରସ୍ତାବ ନାମ	ସୃଷ୍ଟିର ନାମ	ବିଭାଗ	ପୃଷ୍ଠା
୦୧	ନମିତା ବରାଳ	ଉତ୍ତାଣ	୦୯
୦୨	ମନୋଜ କୁମାର ଦାସ	ମଣିଷ	୧୦
୦୩	ପାରଦ କୁମାର ପାଢୀ	କାମଧେନୁ	୧୧
୦୪	ସୀମାଞ୍ଜଳ ପଣ୍ଡା	ନିଜକୁ ପଚାର	୧୨
୦୫	ସମ୍ବିତା ସାମଲ	ତୁମେ ସରିଗଲା ପରେ	୧୩
୦୬	ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ପୁରୋହିତ	ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ	୧୪
୦୭	ରୁପାଲି ପଲେଇ	କୋଉଠି ତୁମକୁ ଖୋଜିବି	୧୫
୦୮	ସୁଚରିତା ପଡ଼ିହାରୀ	ସକାଳ କୁହୁଡ଼ି	୧୬
୦୯	ସୁତି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ପ୍ରଧାନ	ବାପା	୧୭
୧୦	ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ବେହେରା	ତୁମ ଉପସ୍ଥିତି	୧୭
୧୧	ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାୟ	ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ	୧୮
୧୨	ସୋନାଲି ସ୍ୱାଇଁ	ପ୍ରିୟର ସାର:- ତ୍ରିଲୋଚନ ସାର୍	୧୯
୧୩	ଅର୍ପିତା ଜେନା	ମୋ ମାତୃଭାଷା	୨୦
୧୪	ଯଶୋବନ୍ତ ବାରିକ୍	ଶୂନ୍ୟ ନଦୀ	୨୧
୧୫	ଚିନ୍ମୟୀ କଣ୍ଟା	ପ୍ରେମର ଭାଷା	୨୧
୧୬	ସଂଘମିତ୍ରା ପୃଷ୍ଟି	ଶାନ୍ତି ଅପା	ଗନ୍ତ ଓ କାହାଣୀ
୧୭	ସୁତି ଝାଙ୍କର	ମାଟିର ମଣିଷ	୨୪
୧୮	ଆଶିଷ ପଣ୍ଡା	ନିର୍ଜନ ବେଳାଭୂମି (ପେଣ୍)	୨୫
୧୯	ସଦାନନ୍ଦ ବାରିକ	ବିଲୁପ୍ତ ପଥରେ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକକଳା	୨୬
୨୦	ବାବାଜୀ ଚରଣ ସାହୁ	ଗୀତା	୨୭
୨୧	ଅନିତା କୁମାରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ	ଅଭାବୀ ମଣିଷ	୨୮
୨୨	ସିପାଞ୍ଜଳୀ ମଲ୍ଲିକ	ମା'	୨୯
୨୩	ଅଲିଶା ବି ମହାରଣା	ମୋ' ଗାଁ	୩୦
୨୪	ଇତିଶ୍ରୀ ଜାନା	ଝିଅ ଟିଏ	୩୧
୨୫	ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷିତୀଶ ଜେନା	କାଠ'	୩୨
୨୬	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର	ସୁତିର ଆତ୍ମନାଦ	୩୩
୨୭	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା	ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନୀ ମୋ ପ୍ରିୟାଠି କାଳିମା	୩୪
୨୮	ତ୍ରିନାଥ ନନ୍ଦୀ	ଉଠ ଶୁଷ୍ଟ ଶଶୀ	୩୫
୨୯	ଶେଖ ନିୟମାତୁଲ୍ଲା	ଆଜିର ପ୍ରେମ	୩୬
୩୦	ଜାଗୃତି ସାହୁ	ସମୟ	୩୭
୩୧	ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ	ତୁମେ ଗଲା ପରେ ପରେ	୩୮
୩୨	ରାକ୍ଷୀ ପ୍ରଧାନ	ଶେଷ ସମୟେ ମୁଁ	୩୯

୩୩	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଚକ୍ର	ଗନ୍ଧ ଓ କାହାଣୀ	୪୦
୩୪	ଗୁରୁ ଚରଣ ମହାକୁଡ଼	ବିରହର ବ୍ୟଥା	କବିତା	୪୨
୩୫	ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ରାଣୀ ଜେନା	ଏମିତି ତ' ହବାର ନ'ଥିଲା	କବିତା	୪୩
୩୬	ଶକ୍ତି ସୁମନ ଦାସ	ପ୍ରିୟ ମଣିଷ	କବିତା	୪୪
୩୭	ସୁସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ନାୟକ	ସତୀତ୍ବ	କବିତା	୪୪
୩୮	ସ୍ବପ୍ନା ବେହେରାମାଝୀ	କ୍ୟାଣ୍ଟସ ଓ ପ୍ରେମ	କବିତା	୪୫
୩୯	ସମ୍ବିତା ତ୍ରିପାଠୀ	ନିରବ ପାଞ୍ଚଶାଳା	କବିତା	୪୬
୪୦	ରଶ୍ମିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	ବୋଉ ତୁ' ମନେପଡ଼ୁ	କବିତା	୪୭
୪୧	ପ୍ରଜ୍ଞା ପରିମିତା ମିଶ୍ର	ବିକଶିତ ଭାରତ, ଏକ ସୁପ୍ତ ମନର ଆକାଂକ୍ଷା	ଗନ୍ଧ ଓ କାହାଣୀ	୪୮
୪୨	ଜୟଶ୍ରୀ କ୍ରାନ୍ତିପୁରଭି	ବାଳିକା ବୃଦ୍ଧା	କବିତା	୫୧
୪୩	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମଲିକ	ବନ୍ଧୁତ୍ବ ନା ପ୍ରେମ	କବିତା	୫୨
୪୪	ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ	ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇ ନିଏ	କବିତା	୫୩
୪୫	ପ୍ରିୟାଂଶୀ ବିଶ୍ୱାଳ	ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ	କବିତା	୫୪
୪୬	ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର	ନିଆଁ	କବିତା	୫୫
୪୭	ତାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା	ଚିତ୍ରଲେଖା	କବିତା	୫୬
୪୮	ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା	ଥୁଲେ କେତ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ	କବିତା	୫୭
୪୯	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	କୁମ୍ଭିରେ ଗଲେଇ ଦେଲି	କବିତା	୫୮
୫୦	ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି	କି' ଘେନି ଯିବୁ ତୋର ଛୁଟିଲେ ଘଟ	ଗନ୍ଧ ଓ କାହାଣୀ	୫୯
୫୧	ବେଣୁଧର ସୂତାର	ଗୋଧୂଳି	କବିତା	୬୧
୫୨	ତୁଷାରକାନ୍ତ ବଳବନ୍ତରାୟ	ଅରାଟ	ଗନ୍ଧ ଓ କାହାଣୀ	୬୨
୫୩	ଦେବ୍ରାଜ୍ ରଣା	ଭାବ ପାର୍ଥକ୍ୟ	କବିତା	୬୭
୫୪	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	ମେ ଆସ ଏ'ସଞ୍ଚରେ	କବିତା	୬୮
୫୫	ଜସ୍ବିନୀ ନାୟକ	ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳ	କବିତା	୬୯
୫୬	ପ୍ରତିମା ଶତପଥୀ	କୃଷ୍ଣ ମୋର ଧନ କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଜୀବନ	କବିତା	୭୦
୫୭	ଡଃ. ପ୍ରିୟମ୍ବଦା ସାମଲ	ଶାନ୍ତି	କବିତା	୭୧
୫୮	ସୁନିତା ଦାଶ	ପ୍ରେମ	କବିତା	୭୨
୫୯	ମୀନାକ୍ଷୀ ପଣ୍ଡା	କବିତା	କବିତା	୭୩
୬୦	ଚନ୍ଦନା ସାହୁ	ଚକ୍ର	କବିତା	୭୪
୬୧	ସତ୍ୟକାମ ପରମଗୁରୁ	ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ	କବିତା	୭୫
୬୨	ସୁମିତ୍ରା ନାୟକ	ମୃତ	କବିତା	୭୬
୬୩	ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାମଲ	କାଠଗଡ଼ା ରେ ଇଶ୍ବର	କବିତା	୭୭
୬୪	ସଂଘମିତ୍ରା କବି	ଅଦୃଶ୍ୟ ଦଂଶନ	କବିତା	୭୮
୬୫	ବିକାଶ ରଞ୍ଜନ ନାୟକ	ତୁମ ବିନା ବାପା	କବିତା	୭୯
	ଅଭିନନ୍ଦନ ପୃଷ୍ଠା			୮୦

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ରେ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖା ଦେବାକୁ
 ଟାହୁଥିଲେ ଆମକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ .

ୱେବ୍‌ସାଇଟ : www.malharodia.com

ଇ-ମେଲ : malharmagazine@gmail.com

ଫୋନ୍ : 8328951229

ଉଡାଣ..

ଉଡ଼ିବାକୁ ଆଉ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ଆମ
ଉଡ଼ିବା ଗଳ୍ପଣି ଭୁଲି ।।

ବାରମ୍ବାର ଆମ ଡେଣା କଟିଲାଣି
ଲାଗିଲାଣି ଡର ଭାରି ।।

ଉଚ୍ଚ ଆଶା ଆଉ ମନେ ରଖୁବୁନି
ଘର ଛାଡ଼ି ଆଉ ପଦା କୁ ଯିବୁନି ।।

ଚାରି କାନ୍ଥ ଗଢା ପିଞ୍ଜରା ଭିତରେ
ଉଡ଼ି ବୁଲୁଥିବୁ ଏ କୋଣ ସେ କୋଣେ ।।

ଲୋଡା ନାହିଁ ଆଉ ଆମ ସ୍ବାଧୀନତା
ଶିଙ୍ଗୁଳି ରେ ଆମ ହାତ ପାଦ ବନ୍ଧା ।।

ସହି ହୁଏ ନାହିଁ ଧର୍ଷଣ ଶୋଷଣ
ବଳକାର ଆଉ ନିର୍ଯାତନା ପଣ ।।

କାମ ଲୋଭି ଏଇ ରାକ୍ଷସ ରାଇଜେ
କଟିଲାଣି ଆମ ଡେଣା କେତେ କେତେ ।।

ଚାଲିବାକୁ ଏଠି ଡର ତ ଲାଗୁଛି
ଉଡ଼ିବୁ କେମିତି ଡେଣା ପିଟି ପିଟି ।।

ଦେଖାଇ ହୁଅନ୍ତି ନାରୀ କୁ ସମ୍ମାନ
ସଭା ସମିତି ରେ କେତେ ଯେ ଭାଷଣ ।।

ସରିଗଲେ ସେହି କ୍ଷଣିକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଦେଖାନ୍ତି ଆମକୁ ତାଙ୍କ ଉଗ୍ରରୂପ ।।

ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ସିଏ ଭଉଣୀ ଘରଣି
ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ପୁଣି ଦୁହିତା ଜନନୀ ।।

ଦେହ ଭୋକ ତାଙ୍କ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ
ଆଗେଇ ଆସନ୍ତି କ୍ବରୁର ରୂପ ନେଇ ।।

ଉଡ଼ିବୁ କେମିତି ଡେଣା କୁ ହଲାଇ
ଉଡ଼ିବାକୁ ଆଉ ଆମ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ।।

ନମିତା ବରାଳ
କାଶୀପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

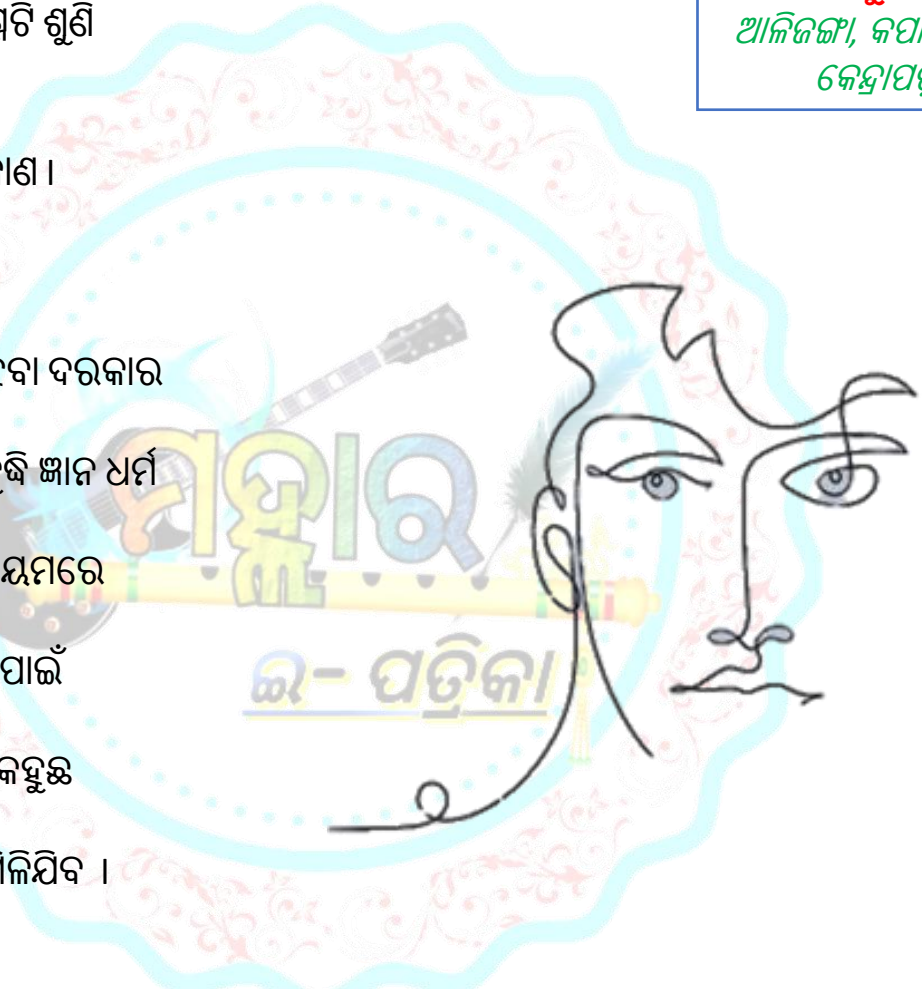

ମଣିଷ...

ତୁଇଁ ରୂମରେ ବସି
 କିଛି ଭାବୁଥିବ ସମୟରେ
 ଆଜିର ଶୀର୍ଷକ କଣ ?
 ହଠାତ କୁନି ପୁଅ ବୋଡ଼ି ଆସି
 ପଚାରିଲା ,
 କାହାକୁ କୁହନ୍ତି ମଣିଷ
 ଅବାକ ହୋଇଗଲି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଶୁଣି
 ତାର ଜିଦ ଆଗରେ
 ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ
 ମଣିଷ ମାନେ ମଣିଷ ଜାଣ ।
 ମୋ ମନ ବୁଝିଲା ନାହିଁ
 ପିଲାଟି କଣ ଶିଖୁବ ?
 ମଣିଷ ମଣିଷ ନୁହେଁ
 ଭଲ ଉତ୍ତମ ମଣିଷ ହେବା ଦରକାର
 ଯିଏ ସମାଜରେ ବଞ୍ଚୁଛି
 ଶାନ୍ତ ସରଳ ବିବେକ ବୁଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ
 ନୀତିବାଣୀ କର୍ମଠ
 ବାଟ ଚାଲୁଥିବ ନୀତି ନିୟମରେ
 ସିଏ ହିଁ ମଣିଷ ।
 ମୋର ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ତୁମ ପାଇଁ
 ତୁମେ ମଣିଷତ !
 ତୁମେ ଯାହା ଲେଖୁଛ, କହୁଛ
 ପାଳନ କରିଲେ
 ଭଲ ମଣିଷର ସଂଜ୍ଞା ମିଳିଯିବ ।

ମନୋଜ କୁମାର ଦାସ
 ଆଳିଜଙ୍ଗା, କପାଳେଶ୍ୱର,
 କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

କାମଧେନୁ...

ଜୀବଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ବାସସ୍ଥଳୀ ବିଶ୍ୱ
ସୁର ଅସୁର ଗଣଙ୍କ ,
ସ୍ୱଭାବ ଚରିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିମୁଖ
ମିଳେ ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠିଙ୍କ ।।
ଏକଦା ଉଭୟେ ଚିନ୍ତାକଲେ ହେବେ
ଯୁଗ ଯାବତ ଅମର,
ମନ ବଳାଇକି ଅମୃତ ସଂଗ୍ରହେ
ଖୋଜିଲେ କ୍ଷୀର ସାଗର ।।
ମନ୍ଦର ପର୍ବତ ମଛନ ଦଣ୍ଡରେ
ଉଭୟ ଦଳ ମଛିଲେ ,
ବାସୁକୀ ମଛନ ପାଇଁ ରସି ପରି
ସହାୟତା ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ।।
ମଛନ୍ତୁ ଅମୃତ କୁମ୍ଭ ସହ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଐରାବତ ହସ୍ତୀ ପରି ,
ପାରିଜାତ ପୁଷ୍ପ ଗଛ କାମଧେନୁ
ତଥା ବୈଦ୍ୟ ଧନ୍ୱନ୍ତରୀ ।।
ଉଚ୍ଚୈଶ୍ୱରୀ ଘୋଡ଼ା ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଶଙ୍ଖ
ଗରଳ ସହ ମଦିରା,
ସାରଙ୍ଗ କୋଦଣ୍ଡ କୌମୋଦିନୀ ଗଦା
ରତ୍ନ ପଥରର ଗରା ।।
କାମଧେନୁ ଜଣା ହିନ୍ଦୁ ପୌରାଣିକ
ମତରେ ସୁରଭି ଗାଈ ,
ପ୍ରଗତି, ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ସହ ଉର୍ବରତା
ସଂସାର ବର୍ଷନ ପାଇଁ ।।
ଏହି ଐଶ୍ୱରିକ ଗାଈ ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ଜୀବ ଅତୀତ କଳ୍ପନା ,
ଚାରିଗୋଟି ସିଙ୍ଗ ଥାଇ ସିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରଇ ଭକ୍ତ କାମନା ।।
ତା' ପଛା ନିୟୁତ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କଲେ
ଶିଶୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ହୁଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟ ,
ଅମୃତ ଭଳିଆ ନୀରୋଗ ରଖାଇ
ଦିଅଇ ସୁଖୀ ଜୀବନ ।।
ବହୁ ଦେବାଦେବୀ କାମଧେନୁଙ୍କର
ଶରୀର ସାରାରେ ବାସ,
କରିଥାନ୍ତି ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମୀଙ୍କର
ରହିଛି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ।।
କୁହାଯାଏ ଦେବ ଇନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କ କ୍ଷୀର
ପିଇ ହୋଇଥିଲେ ଶକ୍ତ,
ଦେବକୀ ନନ୍ଦନ ତଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର
ସୁରଭି ପ୍ରିୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ।।
ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତି ହିସାବେ ଗାଈକୁ ସଭିଏଁ
ମାନନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ମାତ,
ଗୃହେ ପାଳି ଯତ୍ନେ କୁଟୁମ୍ବ ସମୃଦ୍ଧ
ଖୁସି ରଖାଏ ଅକାତ ।।

ପାରଦ କୁମାର ପାଢ଼ୀ
ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ,
ରାଜା ସାହି, ହିଞ୍ଜିଳିକାଟୁ

ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ସଂତୁଷ୍ଟ କାରଣୁ ପ୍ରଗତି
ବଳେ ବଳେ ଆସିଥାଏ,
ଆନନ୍ଦ ମନରେ ସୁଖେ ପରିବାର
ଦିନ କାଳ ବିତିଯାଏ ।।
ଉର୍ବରା ଶକତି ତାଙ୍କ ଖୁର ପିଇ
ମିଳିଥାଏ ସୁନିଷ୍ଠିତ ,
ସନ୍ତାନ ଆଶାରେ ଦମ୍ପତି ସକଳେ
ଭକ୍ତି ମାନିଥାନ୍ତି ସତ ।।
କୁନି ଅବସ୍ଥାରେ ଶିଶୁ ଲା ପୋଷଣେ
ଗୋଦୁଗ୍ଧ ଅଟେ ଅମୃତ ,
ନିଅଣ୍ଟ ପଡ଼ିଲେ ମାତୃ ସ୍ତନ୍ୟ କ୍ଷୀର
ଗୋଦୁଗ୍ଧେ ହୁଏ ପାଳିତ ।।
ଆୟୁର୍ବେଦ ମତ ଅନୁସାରେ ବହୁ
ରୋଗେ ପଥ୍ୟ ଭଳି ଗାଈ
କ୍ଷୀର ସାଥେ ବଟୀ,ଘୋରା ଘୋରି ଦେଲେ
ରୋଗ ହୋଇଯାଏ ଧୋଇ ।।
ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଖାଦ୍ୟରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା
ସନ୍ଧ୍ୟାସୀଙ୍କ ଅତି ପ୍ରିୟ ,
ଖାଣ୍ଡି କ୍ଷୀର,ଦହି ,ଲବଣୀ ଓ ଛେନା
ଅନ୍ନ ସାଥେ ଗାଈ ଘିଅ ।।
ଆମ ଦେଶ ସାରା କାମଧେନୁ ପୂଜା
ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମୀ ଘରେ ଘରେ ,
ଗୋଷ୍ଠାଷ୍ଟମୀ ଆଉ ଅନ୍ୟ ପର୍ବ ଦିନେ
କରାଯାଏ ଆଡ଼ମ୍ବରେ ।।
ଗୁଜରାଟ ଓଡ଼ିଶା କର୍ଣ୍ଣାଟକ ମହା
ରାଷ୍ଟ୍ର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶେ ,
ବିଶେଷ ଭାବରେ ପାଳିତ ହୁଅଇ
ନେପାଳ ଓ ବ୍ରହ୍ମଦେଶେ ।।
ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୂଜା
ଆରାଧନେ ଦୀପ ଜଳା,
ବଇଦିକ କର୍ମେ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ଗୋମୂତ ଲାଗଇ ଭଲ ।।

ନିଜକୁ ପଚାର...

ମନ ସଙ୍ଗେ ଏକ ହୁଅନ୍ତେ ବିବେକ
ଭାବ ବିକଶିବ ଶାଶ୍ୱତ ଗୁଣେ,
ନହୁଅ ଅଧୀର ନିଜକୁ ପଚାର
ବୀଜ ଅଙ୍କୁରିବ ଦିବ୍ୟ କାରଣେ ।।

ମନ ପବନରେ ଉଡ଼ ନାହିଁ ନରେ
ଝଡ଼ ଓଗାଳିବ ଦୁର୍ବଳ କାଳେ,
ବୁଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ ବଳ ବିବେକ ସକଳ
ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଲେ ଉପାୟ ମିଳେ ।।

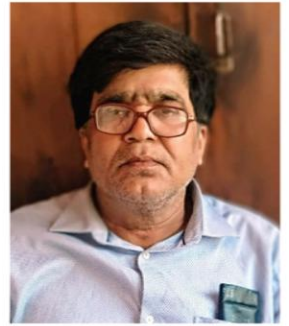
ସେବା ମନୋଭାବ ସୁରକ୍ଷା ସ୍ୱଭାବ
ଭକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାବ କାରଣେ,
ମନ ସଙ୍ଗେ ଏକ ହୁଅନ୍ତେ ବିବେକ
ଭାବ ବିକଶିବ ଶାଶ୍ୱତ ଗୁଣେ ।।

ଆପଣା ଅନ୍ତର ଖୋଜ ନିରନ୍ତର
ବୁଝ ଆପଣାର ଦୋଷ ଦୁର୍ଗୁଣ,
ନିଜକୁ ପଚାର କର ଉପଚାର
ନିଷ୍ଟାମ କର୍ମରେ ହୁଅ ନିପୁଣ ।।

କର୍ମ କର ଯାହା କି' କାରଣେ ତାହା
ପଚାରି ବୁଝିଛ ନିଜକୁ କେବେ,
ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଲଢ଼ି ଗଢ଼ିବ କିପରି
ସୁନ୍ଦର ସଂସାର ତିଷ୍ଠିବ ତେବେ ।।

ଯେତେ ମନ୍ଦ ଭାବ ମନରୁ ଛାଡ଼ିବ
ଆନନ୍ଦେ ବଞ୍ଚିବ ସେବକ ପଣେ,
ନହୁଅ ଅଧୀର ନିଜକୁ ପଚାର
ଭାବ ବିକଶିବ ଶାଶ୍ୱତ ଗୁଣେ ।।

ସେବା ସହଯୋଗ ସମର୍ପଣ ଭାବ
ତ୍ୟାଗ ଅନୁରାଗ ସମ୍ପଦ ନେଇ,
ନିଜକୁ ପଚାରି ଦୋଷ ପରିହାରି
ସଂସାରେ ବାଣ୍ଟିବ ଶରଧା ବହି ।।

ସୀମାଞ୍ଚଳ ପଣ୍ଡା
ଡେଙ୍ଗାଡ଼ି, ଗଞ୍ଜାମ,

✉ malharmagazine@gmail.com
 8328951229
 f MalharMagazine/
 Malhar_Magazine/
 www.MalharOdia.com

ତୁମେ ସରିଗଲା ପରେ...

ତୁମେ ସରିଗଲା ପରେ ,
 ସରିଯାଏ ମୋର ସବୁ କଥା ସ୍ବପ୍ନ,
 ମରିଯାଆନ୍ତି ଆଖି କୋଣରେ ହସ୍ତସନ୍ତ ହୋଇଥିବା
 ମେଞ୍ଚାଏ ଲୁହ ଧାର ,
 ଲିଭି ଯାଏ ପ୍ରେମ ପତ୍ରର ନାଲି ଅକ୍ଷର ଗୁଡ଼ା..
 ଆଉ ହଜିଯାଅ ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟର ତୁମେ..

ସମ୍ବିତା ସାମଲ
 କେତୁଆପାଲ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ମୋ ଓକିଲାତି ଜୀବନ,
 ନିୟମ ଆଉ ଦସ୍ତକତ ର ବିଜା ବିଜା ମୋଟା ଫାଇଲ ଭିତରୁ
 ତୁମ ପ୍ରେମ କବିତା ର ଓଜନ ଥିଲା ଢେର ଅଧିକା...
 ସେ ଓଜନକୁ ମୁଣ୍ଡେଇ ଥିଲି ମୁଁ ହତଭାଗା ପ୍ରେମିକ..

ତୁମେ ତ ଫେରିଲାନି ଆଉ,
 ମୁଁ ପ୍ରାଣ ପଣେ ଜାକି ଢୁକି ହେଇ କୋହ କୁ ଲୁଚେଇଲି
 ତୁମର ଅଚାନକ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ସହିଯିବା ପାଇଁ..
 ତୁମେ କିନ୍ତୁ ନିଜତି ରାତିରେ ଆସିଲ,
 ମୋ ନିଃସଙ୍ଗ ରାତିର ଅପକ୍ରମା ରାଇଜରେ
 ମିଳନର ବୀପ ଜାଳିବା ପାଇଁ...

ସେବେ ତୁମେ ଆସିଲେ ଘୋଟି ଆସୁଥିଲା କଳାମେଘ
 କରାଳ କଳାବର୍ଣ୍ଣ ଆକାଶ ରାହା ଛାଡୁଥିଲା ଅହରହ
 ବିଛେଦକୁ ସହି ନ ପାରି....
 ତାଏରୀ ରେ କିଛି ଲୁହ ନିବୁଜ ଥିଲେ
 ଆଉ କିଛି ଲଢୁଥିଲେ ମୃତ୍ୟୁ ସହ,
 ଆମ ପ୍ରେମକୁ ଅମର କରିବା ପାଇଁ.....

ତଥାପି ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇ ଦେଖିଲି ...
 ପ୍ରେମ ବଦଳେ ପାଇଲି ,
 ପ୍ରେମ ରୁ ଅଧିକ ଅପ୍ରେମ ଯେତକ..
 ଆଜ୍ଞୁଳା ରେ ସାଉଁଟୁ ଥିଲି ସ୍ମୃତି ପୁଡ଼ିଆ କୁ
 ପୁଣି ପୁଡ଼ିଆ ଭିତରେ ଦେଖୁଥିଲି ଦରଜର ଦାଗ..

ସବୁ ପୃଷ୍ଠା ପରେ ବୁରଫର ଶେଷ ଭାଗ ଦେଖିଲି
 ବଲ ବଲ କରି ଚାହିଁ ଥିଲେ ଅସମାପ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରେଖା
 ନିଗିଡି ଯାଉଥିଲେ ବିକଳ ବୁଝା ସବୁ...
 ଏକାଠି ହେଇ ଖୋଜୁଥିଲେ ମୋର ଏକାନ୍ତ ଆଲିଙ୍ଗନ
 ଛାତିପିଟି ହୋଉଥିଲେ ବନ୍ଦୀ ମାନଙ୍କ ପରି ...

ମୁଁ ଜୀବନ୍ତ କଲି ମୋ ଛାତିରେ ଜାବୁଡି ଧରି
 ମୋ ଗରମ ନିଶ୍ବାସ ରେ ନିରବି ଯାଇ
 ଗୋଟା ପଣେ ନିଜର କରିନେଲେ..
 ଆଜୁଥିଲେ ଭଲ ପାଇବାର ଚିହ୍ନ
 କହୁଥିଲେ ସେ କେବଳ ମୋର
 ହିଁ ତୁମେ ସରିଗଲା ପରେ ବି,
 ମୋର ଏକାନ୍ତ ନିଜର.....
 ଆଉ କେବଳ ମୋର....

ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ...

ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦ ମାତ୍ର,
ସୁଖ-ଦୁଃଖ ବାଣିଛୁଆଁବା ପ୍ରେମ ଆଦର
ଓ ଆବେଗ ସହ ମଣିଷଟି ହିଁ ତ' ହୁଏ
ବନ୍ଧୁ ପଦବାଚ୍ୟ, ଛାଇ ପରିଛିତା ହୁଏ
ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ।

ଗରିବ ଦୁଃଖୀ ରଙ୍ଗୀ କୁ ସେବା କରି
ଈଶ୍ବର ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ତ'
ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ, ସଦା କେବଳ
ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ
ପାଇଁ ମାଗଣା ଯାତି ନୁହଁ ଚିର ବନ୍ଧୁ ।

ଅଛନ୍ତି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ତ'
ସେବା ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ଚେଷ୍ଟା କରି ଖୁସି
ରଖିବାକୁ ଭଜନ କୀର୍ତ୍ତନର ଆନନ୍ଦ
ମଧ୍ୟରେ ଗରିବ ଦୁଃଖୀ ରଙ୍ଗୀ କୁ ତ'
ଭୁଲି ଯାଇ କେବଳ ଈଶ୍ବର ବିଶ୍ୱାସୀ ।

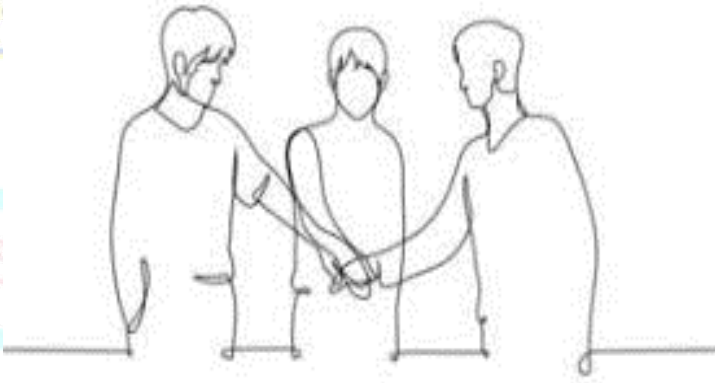
ସଭ୍ୟତାର ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ ମାନବୀୟ
ସଂହତିର ଦେଇ ପରିଚୟ ଯିଏ କରି
ସାହାଯ୍ୟ ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧବନିତା ସମସ୍ତ
ସବୁ ମଣିଷର ବନ୍ଧୁ ହୁଏ ପ୍ରଶଂସିତ
ସିଏ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସଦା ।

ଈଶ୍ବର ହିଁ କରନ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ନକରି ଭେଦଭାବ କରି ହିଁ ପରୀକ୍ଷା
ସଦା ତପ୍ତର ହୋଇ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ର ତ'
ପରିଚୟ ଆରତର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଶୁଣି
କରି ସାହାଯ୍ୟ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ।

ପାରମ୍ପରିକ ସଭାବନାର ସ୍ଥିତିରେ ତ'
ତିଷ୍ଠି ରହିଛି ଆମ ସମାଜ ହିଁ ତ ଅଛନ୍ତି
ଆଜିବି ସବୁ ମଣିଷ ଦେଶ ବିଦେଶର
ଦୁଃସହ ଦୁଃସ୍ଥିତି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି ତ'
କରି ସାମ୍ନା ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ସମାଜରେ ।।

ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ପୁରୋହିତ
ଜଗନ୍ନାଥ କଲୋନୀ, ବ୍ରହ୍ମରଜା,
ସମ୍ବଲପୁର

କୋଉଠି ତୁମକୁ ଖୋଜିବି...

ମଲା ହୃତପିଣ୍ଡେ ପରାଣ ଥିଲି ମୁଁ
କହୁଥିଲ ତୁମେ ଦିନେ,
ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲି ନା' କଣ ଯେ
କହୁତ ଆସନ୍ତି ଜୀବନେ ।।

ଶୀତୁଆ ସକାଳ କାକର ଟୋପା ଯେ
ଥିଲି କାଳେ ତମ ପାଇଁ,
ଏବେ କହୁଅଛ ବୌଶାଖ ଡାଡି ତୁ'
ମୋ ପାଖୁ ଯିବୁ ନା' ନାହିଁ ।।

ମୋ ତୁମ୍ଭର ପରା ଥିଲା ତୁମ' ପାଇଁ
ପ୍ରେମର ପ୍ରଥମ ଛୁଆଁ,
ଭୁଲିବନି କହି କାହିଁ ଭୁଲିଗଲ
ମୋ ମନେ ଲଗେଇ ନିଆଁ ।।

ପ୍ରିତିର ଆରମ୍ଭ ତୁମେ ବୋଲି ପ୍ରିୟା
କହିଥିଲ ତୁମେ ସତେ,
ଆଉ କା ପିରତୀ ପାଗଳ କରିଲା
ଶେଷେ ଭୁଲିଗଲ ମତେ ।।

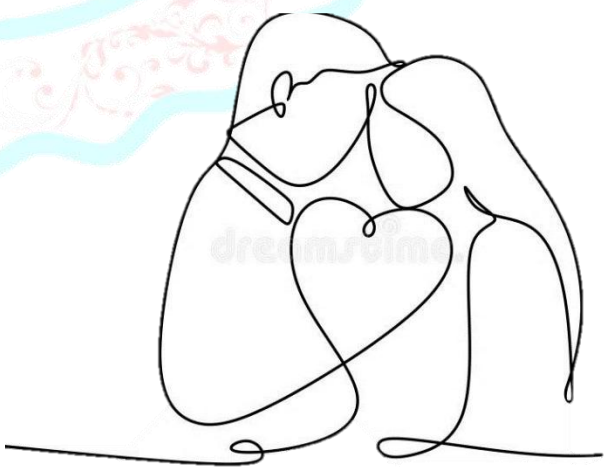
ଜାଗର ଜାଳିଲ ଆମ ପ୍ରେମ ପାଇଁ
ମନ୍ଦିର ମଣ୍ଡପେ ବସି,
କେଉଁ ନଜରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲ
ଲିଭେଇ ପ୍ରେମର ବ୍ଯାପତି ।।

ଆରମ୍ଭ ପୁଣି ମୁଁ ଶେଷ ବି ପୁଣି ମୁଁ
ମୁଁ ହିଁ ଜୀବନ ସାଥୁ,
ସାଇତା ଅତୀତ ଜଳେଇ ଦେଲ ଯେ
ଜଳିସାରିଲାଣି ପ୍ରତିଟି ।।

ଏ ଜନ ବନସ୍ତେ ମୁଁ ଥିଲି ତୁମର
ଭରଷାର ପ୍ରତି ଛତିଛବି,
ଘଞ୍ଚ ଜନାଦେଶ ଛାଡି ଚାଲିଗଲ
କୋଉଠି ତୁମକୁ ଖୋଜିବି,
କୋଉଠି ତୁମକୁ ଖୋଜିବି ।।

ରୁପାଲି ପଲେଇ
ଚିଛିଣି, ପାରିକୁଦ, ପୁରୀ

ସକାଳ କୁହୁଡ଼ି...

ଶୀତୁଆ ସକାଳ କୁହୁଡ଼ି ବହଳ
ଧରଣୀ ଅଙ୍ଗେ ଛାଇ,
ଧୂଆଁ ଧୂଆଁ ହୋଇ ଦିଶା ନ' ଦିଶଇ
ଆଲୁଅର ଲୋଡ଼ା ହୋଇ ।।

ଶୁଭ୍ର ଆସ୍ତରଣ ବସୁଧା ମାଖୁଣ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷେ ଯାଇଛି ଶୋଇ,
ବାଟରେ ବାଟୋଇ ପଥ ହୁଡ଼ି ଯାଇ
ଇତସ୍ତତଃ ଯାଏ କାହିଁ ।।

ଶୁଭ୍ର ପାରାବାର ମାଡ଼ିଆସେ ସତେ
ଢେଉ ସମ ଧୂଆଁ ଗିରି,
ତୁଷାର କଣିକା ମିଶି ଥାଏ ସାଥେ
ଛୁଏଁ ଦେହ ଜାଡ଼ କରି

ତପନ କିରଣ ଉତ୍ତାପ ଲଭିଣ
ପ୍ରକୃତି ଉଠଇ ହସି,
ବୃକ୍ଷ ଲତା ଜୀବ
ସଜୀବ ନିର୍ଜୀବ
ରବିକର ପରଶେ ଖୁସି ।।

ଧରାରୁ ଗଗନ କୁହୁଟୀ ପଟଳ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷେ ଯେମନ୍ତ ଛାଇ,
ଅଜ୍ଞାତ ତମିସ୍ରା ଘେର ରେ ମାନବ
ବୁଦ୍ଧି ବିବେକ ହରାଇ ।।

ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ସମ ଜ୍ଞାନ ର ଆଲୋକ
ଉଇଁଲେ ବିବେକ ଦେଶେ,
ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର ଅପସରି ଯାଏ
ଦିବ୍ୟ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶେ ।।

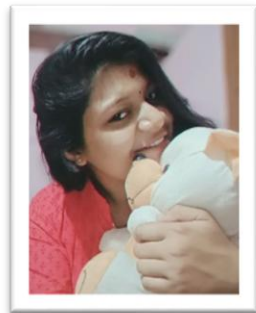

ସୁଚରିତା ପତିହାରୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବାପା...

ଶବ୍ଦ ବିହୀନ ଜୀବନରେ ଶବ୍ଦ ଭରିଦେଲୁ ତୁମେ,
ତୁମ ପରିଚୟରେ ଜାଣନ୍ତି ମତେ ସଭିଏଁ ।।
ବାପା ବୋଲି ଡାକ ଶିଖାଇଲୁ ମତେ ,
କଣ୍ଠା ରାସ୍ତାରେ ଫୁଲ ବିଞ୍ଚିଛ ମୋ ପାଇଁ କେତେ ।।
ଅଭାବ ପଡିଲେ କହିନାହିଁ କେବେ ,
ମନ ଦୁଃଖ ଥିଲେ ହସାଇଛ କେତେ ମୋତେ ।।
ରାଗରେ କହିଦିଅ ମୋତେ କେତେ କଥା ,
ବୁଝାଇଛ ମୋତେ ପାଖରେ ବସି ପରା ।।
ଝିଅ ବୋଲି କହିନାହିଁ କେବେ ,
ପୁଅ ବୋଲି କହି ସାହାସ ଦେଇଛ ମୋତେ ।।
ତୁମ ଅବଦାନ କେବେ ଜାଣିବାକୁ ଦେଇନାହିଁ
ମୋ ଅଜାଣତେ ସବୁଖୁସି ଆଣି ଦିଅ ।।
ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ କେବଳ ଏତିକି ମାଗୁଛି ,
ସବୁଜନ୍ମରେ ତୁମ କୋଳ ପାଉଥାଉ ।।

ସୁତି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ପ୍ରଧାନ
ପୁରଣ, ବିରିଡ଼ି,
ଜଗତସିଂହପୁର

ତୁମ ଉପସ୍ଥିତି...

ଗୋଟେ ଗୋଲାପ ରେ ମୁଁ ଖୁସି,
ଫୁଲ ଶେଯ ର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ...
ତୁମ ଉପସ୍ଥିତି ରେ ମୁଁ ଖୁସି,
ତୁମ ସ୍ପର୍ଶ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ...
ଝାଟି ମାଟି କୁଡିଆ ରେ ମୁଁ ଖୁସି ,
ରାଜମହଲ ର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋର...
ମୁଠେ ପଖାଳ ରେ ମୁଁ ଖୁସି,
ଛପନ ଭୋଗ ର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ...
ତୁମ ଦେହ ର ବାସ୍ନା ରେ ମୁଁ ଖୁସି,
ଇତର ମୋତେ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ...
ତୁମେ ଚାହିଁ ଦେଲେ ଟିକେ ଖୁସି,
ରଙ୍ଗ ମଞ୍ଚ ର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ...
ଟୋପେ ସିନ୍ଦୂର ରେ ମୁଁ ଖୁସି,
ରଙ୍ଗ ଅଭିର ର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ...
ଗୋଟେ ଗୋଲାପ ରେ ମୁଁ ଖୁସି,
ଫୁଲ ଶେଯ ମୋର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ...

ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ବେହେରା
ବିରିଡ଼ି, ଜଗତସିଂହପୁର

ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ...

ତୁମକୁ ତୁମ ନୂଆ ବୁନିଆ ର ଅଭିନନ୍ଦନ,
ଆଉ ଶୁଭେଚ୍ଛା ତୁମ ମନପକ୍ଷୀ କୁ,
ତୁମେ ଆଜାବ ମୋ ପ୍ରେମ ପଞ୍ଜୁରୀ ରୁ
ଆଜି ନୁହେଁ ଚିର ଦିନ କୁ...

ଏ ଫଗୁଣ ଶ୍ରାବଣ ଗୀତି ଚଢ଼ି
ତୁମ ବିନା ବି ଫେରି ଆସିବେ,
ବିଭୋର ଆକାଶେ ଜହ୍ନ ତାରା
ଆଉ ନିଶୀଗନ୍ଧା ବି ବାସିବେ ।

ନିରିମାଖୁ ଆଖୁ ଚାହିଁ ବସିବନି
ହୃଦୟ ଦରଜା ଖୋଲି ,
ଓଠ ର ହସ ବି ଫିକା ପଡ଼ିବନି
ତମେ ଯଦି ଯାଅ ଭୁଲି ।

ଫୁଲେଇ ଫୁଲ ଫଗୁଣ ଫେରିଲେ
ପୁଣି ନିଜ ବଗିଚା ରେ ଫୁଟିବ ,
ତୁମ ବଗିଚା ବି ଖାଲି ହେଇଯିବ
ସେଇ ଫୁଲ ଯେବେ ହଜିବ ।

ଆଉ ତୁମେ ବି ଦିନେ ଭାବିବ
ଖୋଜି ମୁଁ ମୁକ୍ତା ରତ୍ନ ହଜେଇଲି,
ଆଉ ଖୁସି ର ତଲାସେ ଶାନ୍ତି
ଜହ୍ନ ପାଖେ ଥାଇ ତାରା ପାଇଁ ମଲି
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ମିଛ ପ୍ରୀତି ।

ଆଉ ସେତେବେଳେ,
ମୁଁ ବାହାରିବି ନୂଆ ବୁନିଆ ଦେଖୁ
ରକ୍ତ ରଙ୍ଗା ପାଦେ ଅଳତା ଭରି,
ନେବି ମୋ ସହ ନିଜ ପାଇଁ ଖୁସି
ତୁମ ଭାବନା ସବୁ କୁ ସାଥେ ନ ଧରି..

ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ର ଝଞ୍ଜିର ଖୋଲି
ଯିବି ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଭଡ଼ି,
ତୁମେ ନେଇ ଯାଅ ତୁମ ଆକାଶ
ମୁଁ ଦେବି ମୋ ଆକାଶ ଗଢ଼ି ।

ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାୟ
ଭବାନୀପୁର, ବାଲିବିଲ, ବରୀ,
ଯାଜପୁର

ପ୍ରିୟର ସାର - ତ୍ରିଲୋଚନ ସାର...

ଝିଅ ବୋଲି ଡାକି ଦେଇ ଆଦର କରନ୍ତି ,
ମୋ ଆଖିରେ ଦୁଇଟୋପା ଲୁହ ଦେଖୁ ନପାରନ୍ତି ।।
ଝରିଥିଲା ଲୁହ ଯେବେ ମୋ ଦୁଇ ଆଖିରେ ,
ସାଙ୍ଗନା ଦେଇ ଲୁହ ପୋଛିଥିଲେ ତାଙ୍କ ହାତ ପାପୁଲିରେ ।।

ଝିଅ ବୋଲି ମୋତେ ମାନନ୍ତି ,
କେତେ ଆଦରରେ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସେ କରନ୍ତି ।।
ବୁଝନ୍ତି ସବୁ ଅସୁବିଧାକୁ ନେଇ ,
ବାଟ ଦେଖାନ୍ତି ସେ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ।।

ଆମ IPS ରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ,
କାହା ଭିତରେ ତୁଳନା ନ କରନ୍ତି ।।
ଭଲଭାବେ ପଢ଼ି ପିଲା ଆଗକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ,
ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରତିଦିନ ବଢ଼ନ୍ତି ସେ ଆଗକୁ ।।

ଛନ୍ଦ କପଟ ନଥାଏ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ,
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନରେ ଦେଖନ୍ତି ,
କାହାକୁ ଅଧିକ ଭଲ କାହାକୁ ଖରାପ
ଏ ସବୁ ଭାବ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ।।

ସାଗର ମଧ୍ୟରେ
ସେ ଅତୁଳନୀୟ ବିନ୍ଦୁ ,
ସାଙ୍ଗ ପରି ଆମ ସାଥରେ ଥାଆନ୍ତି
ସେ ଆମର ବନ୍ଧୁ ।।

ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ ପାଏ ନାହିଁ ମୁଁ ଭାଷା
ଯେତେ କହିଲେ ବି ପଡ଼ିଯିବ କମ୍ ,
ବହୁତ ଆଦର ସରାଗେ ସେ ଆମକୁ ଗଢ଼ନ୍ତି
ଭୁଲ୍ ରୁ ଉଚିତ ବାଟକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି ।।

ନ'ଗ ଆସିଲେ ପାଠ ରାଗନ୍ତି ନାହିଁ ,
ମନଦୁଃଖ ଥିଲେ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ,
ଶାନ୍ତ ରୂପ ମଣିଷଟିକୁ ଅନ୍ୟ କୋଉଠୁ ପାଇବୁ ଆମେ,
ବ୍ୟବହାରେ ମାର୍ଜିତ, ଭାଷାରେ ନମ୍ରତା
କୋଠାରତା ଭାବ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।।

ସୋନାଲି ସ୍ବାଇଁ
ଆଇ.ପି.ଏସ ବାଣପୁର ରୋଡ଼,
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

ମୋ' ମାତୃଭାଷା...

ବିବିଧ ଭାଷା ର ସମାହାର ଆଜି
ଶିକ୍ଷା କୁ ଦେଇଛି ମାନ,
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ର କଥା କହିଦେଲେ
କର କାଇଁ ଅସମ୍ମାନ ?

ଇଂରାଜୀ ବୋଇଲେ ସର୍ବିଏ ଗର୍ବିତ
ମଉ କଲା ରାଜନୀତି ,
ରାଜ ସିଂହାସନେ ବସିଅଛି ଏଠି
ଇତିହାସ ,ଅର୍ଥନୀତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କୁ ନ'ଦେଇ ସମ୍ମାନ
କର ତାକୁ ଲୋକ ହସା,
ଭୁଲିଗଲ ଆଜି ମେହେରଙ୍କ ବାଣୀ
ନିଜ ହେଲା ମାତୃଭାଷା ।

କୋଣାର୍କୋପ ଆଜି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନେ
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ନେଇ,
ସମସ୍ତେ କୁହନ୍ତି ଅତି ସହଜ ସେ
କି'ହେବ ତାକୁ ଯେ ପଢ଼ି ।

ସ୍ନାତକ ଛାତ୍ରୀ କୁ ପଚାରନ୍ତେ ଆଜି
କେଉଁ ସମ୍ମାନର ଅଟ,
ଓଡ଼ିଆ କହିଲେ ସର୍ବିଏ ହସନ୍ତି
କରି ତାର ଅଜ୍ଞାସ୍ୟ ।

ସେହି ଛାତ୍ରୀ ମୁହିଁ ଅତି ଯେ ଗର୍ବିତ
ମୋ ମାତୃଭାଷା କୁ ନେଇ,
କରି ହେବେ ନାହିଁ ଯାହାର ତୁଳନା
ମାତୃଭାଷା ମୋର ସେହି ।

ଲିଖନୀ ମୁନରେ ରଖୁ ମୋ ସାମର୍ଥ୍ୟ
ଲେଖିଯାଏ ଭାବାବେଗ,
ମୋ ମାତୃଭାଷା କୁ କରୁଅଛି ମୁହିଁ
କୋଟି କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ।

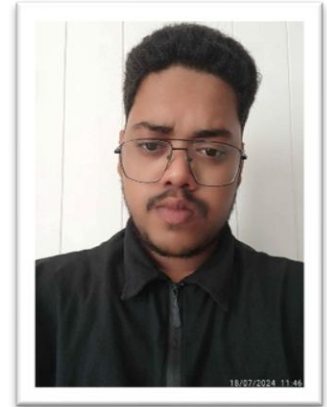
ଅର୍ପିତା ଜେନା
ଗୋଲିହା, ଖଇରା,
ବାଲେଶ୍ୱର

କ ଖଗଦତ୍ତବ୍ରହ୍ମ
ନ ପଢ଼ି

ଶୂନ୍ୟ ନଦୀ...

ତୁମେ ବର୍ଷ ଯାଅ ମେଘ ରୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ହେଇ ମୋ ହୃଦୟ ଆକାଶ ରେ,
ମୁଁ କାଗଜ ଢଳା ହେଇ ଅବିରତ ଭାଷୁ ଥାଏ ତୁମ ସ୍ମୃତି ଦରିଆରେ...
ତୁମେ ଜହ୍ନ ଦୂର ଆକାଶ ର ଦୁନିଆ ରେ,
ମୁଁ ବାମନ ମାଟି ରୁ ହାଥ ବଢ଼େଇ ଠିଆ ହେଇ ଥାଏ ଥରେ ମାତ୍ର ତୁମକୁ ଛୁଇଁବା
ଆଶାରେ...
ନିଶା ରାତି ର ସାଥ୍ ରେ ତୁମେ ଆସ ପୁଣି ଛୁଇଁ ଦେଇ ଯାଅ ଥଣ୍ଡା ପବନ ର ଛୁଆଁ
ରେ,
ମୁଁ ମୁଠା ବାନ୍ଧି ତୁମକୁ ଧରି ରଖିବା ଚେଷ୍ଟା ରେ ବିଫଳ ହେଇ ଉଠେ ନୀତି ସକାଳର
ସ୍ବପ୍ନରେ...
ତୁମେ ହଜି ଯାଅ ଶୂନ୍ୟତା ନଦୀ ର ଉଚ୍ଛ୍ୱଳା ଭେଉଁ ତରଙ୍ଗରେ,
ମୁଁ ଫେରେ ସୁରୁଜ ଶୋଇ ଗଲା ପରେ ନିଜ ନିଛାଟିଆ ମନ ସାଥ୍ ରେ...

ଯଶୋବନ୍ତ ବାରିକ୍
ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା

ପ୍ରେମର ଭାଷା...

ଶବ୍ଦକୋଷ ଭିତରେ ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଖୋଜେ,
ବର୍ଣ୍ଣବୋଧର କେଉଁ କୋଣରେ ରହି
ଛପି ଛପି ମତେ ଦେଖୁଥାଅ ..
ବର୍ଣ୍ଣବୋଧର ବର୍ଣ୍ଣମାଳାକୁ ଯେବେ
ହାତରେ ଧରି ତୁମକୁ ଖୋଜେ ,
ଶବ୍ଦ ଫୁଲ ବାସନରେ ମତେ ଭିଜାଇ
ପୁଣି ଲୁଚିଯାଅ ପଦ ମଧ୍ୟରେ...
ପଦକୁ ହାତରେ ଧରି ଯେବେ
ପାଦେ ପାଦେ ପାଦ ପକାଇ
ତୁମ ପାଖକୁ ଯାଏ ,
କେଉଁ ଅଳଙ୍କାର ଭିତରେ
ନିଜକୁ ଲୁଚେଇଦିଅ...
ଆଉ, ସେ ଅଳଙ୍କାର ଭିତରେ ଯେତେବେଳେ
ମୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଲୁଚେଇବାକୁ ଚାହେଁ ,
ଏକ ସୁର ହୋଇ ମୋ କାନରେ
ଗୁଞ୍ଜରଣ କରିଦିଅ....
ଆଉ ସେଇ ସୁରର ତାଳେ ତାଳେ
ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଝୁମିଉଠେ ,
ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ଆସି
ମୋ ପାଦରେ ତୁମେ, ଘୁଙ୍ଗୁର ପିନ୍ଧାଇଦିଅ ।

ଚିତ୍ରଂଗା କଣ୍ଡା
ଗଡ଼ ତୁମୁଲିଆ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ଶାନ୍ତି ଅପା...

ମାଟି ପୋତା କଂକ୍ରିଟ୍ ଦାନବ ଦୁଆରେ ଅଲୋଡ଼ା ହେଇଯାଇବି କିଛି ମାଟିର ମଣିଷ ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ଶ୍ବାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟିର ଗନ୍ଧକୁ ମାଟିର ଆତ୍ମୀୟତାକୁ କେଉଁ ଏକ ମହକିତ ଅତର ଭଳି ପ୍ରତିଟି ମନରେ ଛାପ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଥାନ୍ତି, ସେମିତି ଏକ ଭିନ୍ନ ନିଆରା ମଣିଷ ଥିଲା ମୋ ଶାନ୍ତି ଅପା...

ଅଳ୍ପ ବୟସୀ ଜନ୍ମ ସୋରିଷି ଭଳି କମ ବୟସରେ ମୁଣ୍ଡିଆ ବୁଢ଼ାକୁ ବିଭା କରି ଆସିଥିଲା ସାତ ସପନ ସଜେଇ, ସଂସାର କଲା ଆଉ ସଂସାର କଣ ବା ଏକାବେଳେ ଗଣ୍ଡାଏ ଛୁଆ ସେ ବି ସାର୍ଥକ ଜୀବନ ପୁଅ ଜନ୍ମ କରି, ପାଳିଲା ନାଳିଲା ଏଡ଼ିଟୁ ରୁ ଏଡ଼ିଟେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦହଗଞ୍ଜ ହେଇ କିଛି ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଯଥା ଚେଷ୍ଟା କରି ମଣିଷ କରିଲା, ଇଏ କାହାର ଏତେ ପାରିବା ପଣ ବା, ନିଶାଡ଼ିଆ ମାତାଲ ପରମେଶ୍ବରକୁ ନେଇ କଅଁଳ ମନ ଆତ୍ମା ସ୍ବପ୍ନକୁ ଭାଙ୍ଗି ବାର ଦୁଆରେ ପାଇଟି କରି ଭେଣ୍ଟା ହବା ଯାଏଁ ଆଦର କରି ଖୋଇପେଇ ପୁଅ ପୋଷିବ ।

ଇଏ ମଦ ପି' ପି ରକତ ପାଣି ଫାଟିଗଲା ଯେ ବୁଢ଼ା ଅଧା ବୟସରୁ ଫଟ ହେଇ କାଛରେ ଝୁଲିଲା, ମୋ ଅପା ଜୀବନ ବ୍ୟାପି ସଂଘର୍ଷ କରି ପୁଅ ପୋଷିଲା ହେଲେ କଣ ହବ, ପୁଅ ଜନ୍ମ କରିଛି ବୋଲି ଅପାର ଖୁବ ଗରବ ହେଲେ କୁହନ୍ତି ନି, "ଆଜିକ ଲୋ ମା କାଲିକ ମୁଁ ଫଟା ସିନ୍ଦୁକର ମାଲିକ "..... ଇଏ ପୁଅ ବି ଅଧା ମଦୁଆ କୁ ବିଭା କରି ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲକରା ହେଲେ, ଶେଷରେ ଇଏ ବୁଢ଼ୀ ମଣିଷଟା କୁ ଗଣ୍ଡେ ଖାଇ ଶୋଇବାକୁ ଜାଗା ଦେବା କୁ ନିଅଣ୍ଟ ହେଲାନି ଯେ ମିଛ ସତ ଗୁଡ଼େ କହି ଘରୁ ଗଲା ତଣ୍ଡିଆ ଦେଇ ଘରୁ ତଡ଼ିଦେଲେ (କହିଲା ବେଳକୁ ମୋ ଛାତିଟା ଫାଟି ଯାଉଛି ଲୋ ମା...)

ହେଲେ ଶାନ୍ତି ଅପା ସେଇ ଝଡ଼ିବା ବୟସରେ ବି ହାରି ଯାଇ ନଥିଲା, ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଜରି ଖଣ୍ଡେ ଟାଣି ଛୋଟ ଟା ଦୋକାନଟେ କରି ସ୍ବାଭିମାନୀ ହୋଇ ବଞ୍ଚି ଥିଲା । ଭାରି ହସକୁରି ଥିଲା ମୋ ଅପା ଯିଏ ଟା' ପିଇ ଆସୁ ଟା କଥା ଆଉ ହସର ରସ ରେ ଟା' ଆପେ ସୋଶାଡ଼ୀ ଦେଇ ଯାଉଥିଲା.... ବେଳେ.. କେହି..ଲୋକେ ତଙ୍ଗା ପରିହାସ କରି କୁହନ୍ତି... ଆଲୋ ଶାନ୍ତି, ତୁ ତ ଭାରି ସୁନ୍ଦରୀ.. ବୟସ ସିନା ଝଡ଼ା ପତ୍ର କୁ ହେଲେ ତୋ ମନ ଟା କଞ୍ଚା ଆତ୍ମ ପରି, ଇଏ ତୋ ସୁନ୍ଦରତା ର ରହସ୍ୟ କଣ ବା ଶାନ୍ତି ଅପା, ତୋତେ ବୟସ କେତେ କି, କହିଲେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପକାନ୍ତେ, ସକାଳ ହେଇଥିବ କି ନାଇଁ ଏମିତି ହସ ଭରା ମାହୋଲରେ ଭିଡ଼ ଲାଗିଯାଏ ମୋ ଅପାର ଟା ଦୋକାନ ଆଗରେ ..ନିଶା ଟା ଠୁ ବେଶୀ ମୋ ଅପାର ହସ ଆଉ କଥାରେ ଥିଲା...

ମୋ ଶାନ୍ତି ଅପା ଲାଜେଇ ଯାଏ ଫେଁ କିନା ହସିଦିଏ, ଆଉ ତାର ସେଇ ପାକୁଆ ପାଟିର ହସ ମଲା ମଣିଷ କୁ କ୍ଷଣେ ହସେଇ ଦେବ, ହସି ଦେଇ କୁହେ....

- ଇଏ ତୁମେ ଗୁଡ଼ା ମୋର ପୁଅ ନାତି ବୟସର ହବ କଣ ବା ଆଉ ବୁଟେଇ ବି, ମୁଁ ଜନମ ରୁ ସୁନ୍ଦର ବୋଲି ଇଏ ତୁମ.. ମାନେ ମୋ ବୁଢ଼ା ବା ମୋତେ ବାହା ହେଇ ଆଣିଥିଲା.. ଆଉ ଗେଲ ରେ ମୋତେ ସୁଲି.. ବୋଲି ଡାକୁଥିଲା.... ମୋ ପରି ସୁନ୍ଦରୀ କାଇଁ ବା.. ଇଏ ପେଜ କୁ ପେଟ ନିଅଣ୍ଟ ରହସ୍ୟ ନା ରଜେଇ ହୁଁ... ଏତିକି କହି ଲାଜେଇ ହସି ଦିଏ ମୋ ଅପା...

NO IMAGE
AVAILABLE

ସଂପାଦିତା ପୃଷ୍ଠି
ଶ୍ରୀକୋରୁଆଁ, ଉରାଳୀ, କଟକ

ଯାହା ତା' ବେପାରରୁ ମିଳେ, ମୋ ଅପା ମୋତେ କିଛି ଦେଇ, ନିଜ ପେଟ ଓଦା ହେଲା ଭଳି କଣ ଦିଟା ଖାଇ, ବାକି କୁନି... ବସ୍ତି ଛୁଆଙ୍କ ପାଇଁ ମିଠେଇ କିଣି ରଖେ, ନିଜଟି ସେ ଛୁଆ ତାକୁ ଖୋଜି ଆସନ୍ତି ଆଉ ଆସି କାହାର ଆଇ ଆଉ ମା ଡାକରେ ମୋ ଅପାର ଆଖି ଅସରା ବରଷି ଯାଏ ଯେମିତି କୋଉ ଗଭୀର ଯନ୍ତ୍ରଣାର କଳାବାଦଲ ବହି ଯାଏ ପୁଣି ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଏ । ଖୁବ ପ୍ରିୟ ଥିଲା ମୋ ଅପା ସଭିଙ୍କର ।

ଏତେ ବଡ଼ ହୃଦୟ ହୋଇ ନଥିଲେ ଇଏ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାକୁ କି ପେଟକୁ ଗଣ୍ଡେ ଖାଇବାକୁ କି ଚାଲିବାକୁ ବଳ ନଥିବା ମୋ ଅପା କଣ ଇଏ ଅନାଥ ବାପା ମା ଛେଉଣୁ ରାସ୍ତା କଡ଼ର ଅଳିଆକୁ କୋଳେଇ ନେଇ ଆନ୍ଧା.. କହିଲା ଯେଉଁଠି ଇଏ ରୋଗିଣୀକୁ ଲୋକେ ଛି କହି ବାଟ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଥିଲେ ସେଇ ମୋ ଅପା ଦେବୀ ସାଜି ମୋତେ ଇଏ ସମାଜରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଠିଆ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ସେଦିନର ସେ ରାତି ମୋ ପାଇଁ ମୋ ଦୁନିଆଁ କୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା କ୍ଷଣ କରେ, ସବୁ ସ୍ବପ୍ନର ସେ ପାହାଡ଼ ମୋ ଅପା ନିଜ ଅନ୍ତିମ ନିଶ୍ବାସ ନେଇ ମୋତେ ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ର ରେ ପୁଣି ଅନାଥ ସଜେଇ ଚାଲିଗଲା,

ମୁଁ ସେଦିନ ଚାକିରୀ ପାଇବାର ଖୁସି ଖବର ନେଇ ଅପାର ରାସ୍ତା କଡ଼ ତା' ଦୋକାନକୁ ସାଇକେଲ ନେଇ ଚାଲିଥାଏ, ମୋ ଅପା ବି ଦୂରରୁ ମୋତେ ଦେଖି କାଉଁକି କେଜାଣି ଖୁବ ହସୁ ଥାଏ ଆଉ ତା ଆଖିରେ ଥାଏ ଏକ ଅଭୂତ ଖୁସିର ଲୁହ... ମୁଁ ବି ତାକୁ କୋଳେଇ ଧରି ନାଟି ଯିବି ବୋଲି ମାଡି ଚାଲିଥାଏ ଆଉ ହଟାତ.....ଅ..... ପା..... ଏ ଅପା... ଉଠ ନୁ.. ଆଲୋ ଦେଖ ଇଏ ମଲି ମୁଛି ରାସ୍ତା କଡ଼ର ଭିକାରି ଆଜି ଅଫିସର ହେଇଛି ଚାକିରୀ ପାଇଛି... ଏ ଅପା... (ଦୁତ ଗତିରେ ମାଡି ଆସୁଥିବା ଦାନବ ଟୁକର ଶବ୍ଦ ଧକ୍କା ରେ ମୋ ଦୁନିଆଁ ମୋ ଅପାର ରକ୍ତ ଭିଜା ପଣତ କୁ ହାତରେ ଥିବା ଭଙ୍ଗା ତା ର ପିଆଲା କୁ ଧରି ମୁଁ ନିଷ୍ଠକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି ।)

କେବଳ ମୁଁ ନୁହେଁ କେତେ ଆତ୍ମା ସେଦିନ ଅନାଥ ହୋଇ ଥିଲେ, ମୋ ଶାନ୍ତି ଅପାର ଛତ୍ର ଛାୟା ଭାଙ୍ଗି ଗଲା ପରେ, କ୍ଷଣକରେ ରାସ୍ତା କଡ଼ ମୋ ଅପାର ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଭିଡ଼ ବାନ୍ଧିଗଲା, ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ କେବଳ, ମା, ଆଉ ଅପା ର ଡାକ କୁ ଆଖିରେ ଲୁହର ବନ୍ୟା । ନିଜର ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ରେ ବି ମୋ ଅପା ମୁହଁରେ ସେଇ ଅପୂର୍ବ ହସର ଝଲକ... ମୁଁ କିନ୍ତୁ ମୋ ଅପାର ତ୍ୟାଗ ଭୂଲିନି ଠିକ ସେଇ ସ୍ଥାନରେ ଆଜି ଠିଆ ହୋଇଛି "ଶାନ୍ତି ଅପାର ପାଞ୍ଚତାରକା ତା' ହୋଟେଲ ", ଆଉ ମୋ ଶାନ୍ତି ଅପାର ହସ ହସ ମୁଖଚିତ୍ର ।...ମୋ ଶାନ୍ତି ଅପା ଅନାଥ ପିଲାଙ୍କୁ ଖୁବ ଭଲ ପାଉଥିଲା ତେଣୁ ଶାନ୍ତି ଅନାଥ ଆଶ୍ରମ ଟେ ବି ମୋ ଅପାର ସ୍ମୃତି ଅର୍ଥେ କରି ଉପରକୁ ଚାହିଁ ତାରା ମେଳରେ ତାକୁ ଖୋଜି ହସି ଦିଏ ଦୁଇ ବୁନ୍ଦା ଲୁହ କୁ ଗୋଟେ ପିଆଲା ତା' ସହିତ

ମାଟିର ମଣିଷ..

ମାଟିରେ ଗଢ଼ା ତୋ ମାଟି ର ଜୀବନ
ମାଟିରେ ମିଶିବୁ ତୁହି ,
ବାଲୁକା ସ୍ଥପ ରେ ପାଦ ଚିହ୍ନ ତୋର
ନିମିଷକେ ଯିବ ରହି ।।

ଜୀବନରେ ତୋର ଆଶା ଯେ ଅଧିକ
ତୋ ପାଖେ ସମୟ କାହିଁ ,
ସମୟ ବାଟରେ ସମୟ ଚାଲିଛି
ସମୟ ଅଟକେ ନାହିଁ ।।

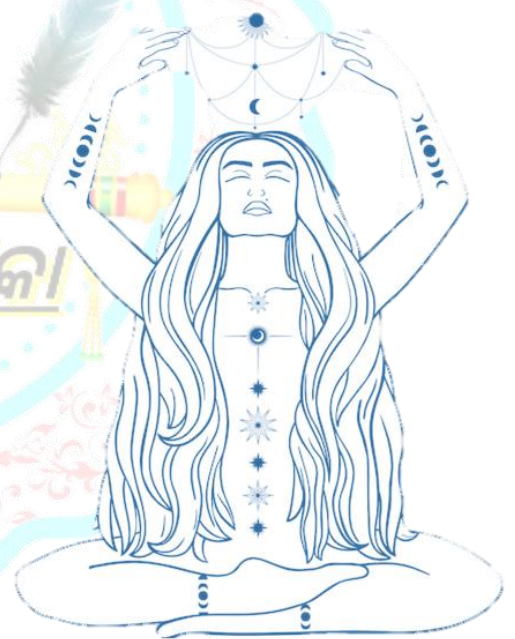
ଜୀବନ ତୋହର ପାଣିର ଫୋଟକା
ଗର୍ବ ତୁ କରୁଛୁ କେତେ ,
ଜୀବନ ର ଏଇ ସଂଘର୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ ରେ
ସହଜେ କି କିଏ ଜିତେ ।।

ବର୍ତ୍ତମାନ କୁ ତୁ ନଷ୍ଟ କରୁଅଛୁ
ଦେଖୁ ଭବିଷ୍ୟତ ସ୍ୱପ୍ନ ,
ଭାବୁକ ମଣିଷ ଭାବନା ରେ ପଡ଼ି
ଭୁଲିଗଲୁ ପଛ ଦିନ ।।

ଜୀବନରେ ତୋର ଅଶାନ୍ତି ଦୁଆର
ହସଖୁସି କିଛି ନାହିଁ ,
ମାୟା ସଂସାରେ ମିଛ ହସ ହସି
କି ଲାଭ ପାଉଛୁ ତୁହି ।।

ସୂତି ଝାଙ୍କର
ଟକର୍ଲା, ସୋନପୁର

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲାଭୂମି (ପେଣ)...

ନିଶ୍ଚଳ ଭକ୍ତ ପାଦ ଦେଶରେ ତା’
ରୂପ ମନୋରମା ଆଙ୍କଇ ଚିତ୍ର ,
"ପେଣ" ନାମେ ଖ୍ୟାତ, ତାର ଅନୁପମ
ବର୍ଣ୍ଣବି କେମିତି ମୁଁ ଅପବିତ୍ର ।

ଆଶିଷ ପଣ୍ଡା
ନପଙ୍ଗ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ,
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଚମ୍ପକ ଚାରିଣୀ ଚାରୁ ସୁଶୋଭିନୀ
ଲମ୍ପଟ ହାରିଣୀ ନୀରର ନାଦ ,
ଭାବ ଚରଙ୍ଗିଣୀ ବହୁଛି ତକ୍ଷଣି
ଥରହର କରେ କବି ଜ୍ଞ ପାଦ ।

ସଜଳ ନୟନେ କଲ୍ଲଳ ଲଗାଇ
ମହୋଦଧି ସତେ ଗାଉଛି ଗୀତ ,
ଅତି ସୁମଧୁର କଣ୍ଠ ବିରାଜିତା
ସନ୍ତୋହିତ କରେ ମନ ଉଚ୍ଛାଦ ।

ମାଘ ମାସ ଶୀତ ହୃଦୟ କମ୍ପିତ
ମୃଦୁ ସମୀରଣ ଶୀତଳ ସ୍ପର୍ଶରେ ,
ଲୋହିତ ମିହିର ତେଜ ବିକିରଣେ
ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସେ ଥୟ ଯେ ଧରେ ।

ଲେଖିଲା ବେଳ ଯେ ପାଶ ହୋଇଗଲା
ଲେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ଯେ ମୋର ,
ପ୍ରକୃତି ବିରାଜି ଚାରୁ ଚିତ୍ରପଟେ
ଶୋଇ ଯାଆନ୍ତି କି ଲମ୍ଫାଇ ଶିର ।

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ବିଲୁପ୍ତ ପଥରେ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକକଳା...

ବିଭିନ୍ନତା ଭିତରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆମରି
ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ,
କଳା ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଖୁଅଛି ସାରା ଜଗତ ।୧।
ଗ୍ରାମଠୁ ସହର ମିଳିମିଶି ଆମେ
ସ୍ଥାପନ କରି ଜନବସତି ,
କେତେ ଭାଷାଭାଷୀ ରହିଅଛୁ ଏଠି
ଭାବ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ।୨।
ବେଶ ପୋଷାକ ଦେଖିଲେ ଆମର
ଜାଣିଥାଆନ୍ତି ଆମ ପରିଚୟ ,
ପୁରାତନ କାଳରୁ ବହନ କରୁଅଛୁ
ଉତ୍କଳ ସଂସ୍କୃତିର ଟେକ ।୩।

ଲୋକକଳା ଆଜି ବିଲୁପ୍ତ ପଥରେ
ଆଧୁନିକତାକୁ ନେଇ ଆବୋରି ,
ଛଉ - ଗୋଟିପୁଅ - ଡାଲଖାଇ ନୃତ୍ୟ
ଯାଇଛୁ ଆମେ ପାସୋରି ।୪।
କେତେ ଆସବାସ ବାଉଁସର ଦରବ
ମାଟିରେ ତିଆରି କଣ୍ଢେଇ ,
ଗୋଟିଗୋଟି କରି ଗଲାଣି ସତେ
ମଛର ଗତିରେ ଉଠେଇ ।୫।
ସହରୀ ସଭ୍ୟତା ଭିତରେ ଆଜି
ଲୋକକଳା ଖୋଜୁଛି ସ୍ଥାନ ,
ଭାଗବତ ଟୁଙ୍ଗୀ ବସୁନାହିଁ ଆଉ
ଗ୍ରାମ ଲାଗେ ଜନଶୂନ୍ୟ ।୬।
ବିଦେଶୀ ଜିନିଷର ଆସର ବଢ଼ିଛି
ଅଲୋଡ଼ା ହେଲା ମାଟିପାତ୍ର ,
ଘର ଅଗଣାରେ ମାଟିର କାଛରେ
ଆଙ୍କୁନାହିଁ ଆଉ ଝୋଟିଟିତ୍ର ।୭।
ଭେରୀ - ତୁରୀ ଶୁଭୁନାହିଁ ଆଉ
ଶୁଭୁନାହିଁ ମୃଦଙ୍ଗ ନାଦ ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟରେ ଗାଆଁଠୁ ସହର
ଶୁଭୁଛି ବ୍ୟାଣ୍ଟବାଜାର ଶବ୍ଦ ।୮।

ସଦାନନ୍ଦ ବାରିକ
ମନାପଡ଼ା, ଅତାବିରା,
ବରଗଡ଼

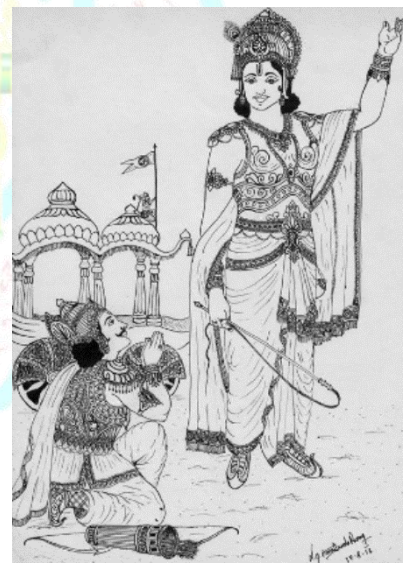
ଏ ଦୃଶ୍ୟଦେଖି ଭାଲୁଛି ମୁହିଁ ବସି
କୁଆଡ଼େ ଲୁଚିଗଲା ସଂସ୍କୃତି ,
କିମ୍ପା ପ୍ରୟୋଜନ ପ୍ରଗତି ପଥରେ
ଲୋଡ଼ାନାହିଁ ସେହି ପ୍ରୀତି ।୯।
କେତେ କବି ମହାକବି ଲେଖିଗଲେ
ଉତ୍ତର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣୀମ ଅଧାୟ ,
ତାହାରି ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜଳ ହୋଇବ
ପରମ୍ପରାକୁ ରଖିଲେ ବଜାୟ ।୧୦।

ଗୀତା...

ଜୀବନ ଯେତେ ପାପର ମହୋଦଧି ରହିଛି ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସେ ସବୁର ମୁକ୍ତିର ଠିକଣା ରହିଛି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଥିରେ
ସବୁ କିଛି ଭୁଲି ଗଲା ପରେ ଯଦି ମନେ ରଖିବ ଏହାର ଭାବନା
ଯେତେ ଶୂନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ମହାଶୂନ୍ୟ ଥିଲେ ଲାଗେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମନା ।।
ଗୀତା ଭାଗବତର ଏହି ଭାଗ୍ୟର ଲେଖା...
ସମସ୍ତ ଯୋଗ ରେ ଭରି ରହିଛି ଜୀବନର ଯେତେ ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଜୀବନର ଚାଲିବା ପଥରେ ଲଗାଇଲେ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ଶାନ୍ତନା
ହଜିଗଲା ପରେ ଜୀବନ ଯେତେବେଳେ ହୋଇ ପଡ଼ଇ ବିପନ୍ନ
ସେହି ସମୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଦରିଆର ହୁଏ ହୃଦୟର ବାଟବଣା ।।
ଗୀତା ମହାପୁଣ୍ୟ ମହାକାବ୍ୟର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଝରଣା...
ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ର ଯେତେ ସବୁ ପଥ ଅଛି ଏଥିରେ ତାର ଠିକଣା
ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଶୂନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ମହାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଯାଏ ଜୀବନ
ଏହି ମହାକାବ୍ୟ ସ୍ବର୍ଗ ରେ ଆସିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ମନର ଜ୍ଞାନ
ଅମୃତର ଏହି ଦରିଆକୁଳରେ ବୁଡ଼ି ଗଲେ ସାର୍ଥକ ହୁଏ ମନର ମାନ
ମିଛ ଠିକଣାର ସତ୍ୟ ଗୀତା ର ଏ ବାଣୀ ଧାରା...
ସତ୍ୟ ଶିବ ସୁନ୍ଦର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସୌଭାଗ୍ୟ ଏହି ଗୀତା ର ବିବେକ
ସବୁ ବିବେଚନାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସତ୍ୟରେ ନାହିଁ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ
ରହିଛି ରହିବ ସତ୍ୟର ଏ ମହାପୁଣ୍ୟ ମହାମୁକ୍ତିର ମହାଧାୟ
ମହାମୁକ୍ତିର ମହାଶକ୍ତିର ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ଶାନ୍ତନା ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ର ସୁପ
ଗୀତା ମହାଜ୍ଞାନର ମହସାଗରର ଏ ମହାମୁକ୍ତିର ର ଧାରା...

ବାବାଜୀ ଚରଣ ସାହୁ
 ଫୁଲନଖରା, କଟକ

ଅଭାବୀ ମଣିଷ...

ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମିତ
ମୁଁ ଏକ ପୁରୁଷ
ଅଭାବୀ ମଣିଷ ।।
ଅଭାବ ମୋ ଚିର ସାଥୀ
ଭୋକରେ ମୋ କଟେ ରାତି
ତୁଲିରେ ମୋ ନିତି ଖାଲି
ଶୀତଳ ପାଉଁଶ
ନିରନ୍ଧ୍ର ମଣିଷ ମୁଁ ଏକ ନିରନ୍ଧ୍ର ମଣିଷ ।।
ଝରକା ଖୋଲା ମୋର
ଅଗଣା ମୋ ଖୋଲା
ସେଥିରେ ଲାଗେନା କେବେ
ଅଳକ୍ଷ୍ମ - ଯନ୍ତ୍ରଣା
ଆକାଶ ର ଖୋଲା ଛାତିତଳେ
କରେ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ର କଳ୍ପନା
ଗାଡ଼ ନିଦ୍ରା କୋଳେ
କେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଆସି ପୁଣି ଫେରିଯାଏ
ତା'ର ହିସାବ ରଖେନା
ତଥାପି ସରେନା ମୋର ଜୀବନ ଆୟୁଷ
ତଥାପି ପୁରୁଷ ମୁଁ ନିରନ୍ଧ୍ର ମଣିଷ ।।

ଅନିତା କୁମାରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ଖଲ୍ଲିକୋଟ, ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

ସରକାରୀ ଯୋଜନା ରେ
ନାହିଁ ମୋର ଅଂଶ
ଅଇଁଠା ପତରେ ମୋର
ହୁଏ ଦିନ ଶେଷ
ସମୟ ର ଇଙ୍ଗିତ କୁ
ବୁଝି ପାରିଲିନି ବୋଲି
ସଂସାର ତୁଠରେ ଆଜି
ସହୁଛି ମୁଁ କ୍ଳେଶ
ବାସ ହୀନ ଗନ୍ଧ ହୀନ ମଳିନ ପୌରୁଷ
ନିରନ୍ଧ୍ର ମଣିଷ ମୁଁ ଏକ ଅଭାବୀ ପୁରୁଷ ।।

ମା'...

ଦଶ ମାସ ଦଶ ଦିନ ଗର୍ଭେ ଧରି କରି ଜନ୍ମ ଦେଇଛି ଯେ ସେ ମା'
କେତେ କଷ୍ଟ ସେହି ଦୁନିଆ କୁ ଆଣିଛି ଯେ ସେ ମା'

ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବିନା ଦରମାରେ ସାରା ଜୀବନ ଯିଏ ଯନ୍ତୁ ନିଏ ସେ ମା'
ପରିଶ୍ରମ ର ମୂଲ୍ୟ କେବେ ମାଗେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ମା' ।

ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ଆଲୋକର ଦିଗ ଦେଖାଏ ଯେ ସେ ମା'
ଦୁନିଆର କୋପ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଘୋଡ଼େଇ ରଖେ ଯେ ସେ ମା' ।

ଲୋକମାନଙ୍କର କଥାକୁ ଖାତିର ନ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ରାହା
ଦେଖାଏ ଯେ ସେ ମା' ।

ଜୀବନର ବୋ ଛକିରେ ଲଢ଼ିବା ଶିଖାଏ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଶିଖାଏ ମା' ।
ଜୀବନ ର ଆରମ୍ଭ ରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଜରେ ବଞ୍ଚିବା ଶିଖାଏ ମା' ।
ଦୁଃଖ ସମୟରେ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବେ ହେଲେ.....
ମୁଣ୍ଡ ଆଉଁଶି ଦୁଃଖ ନିବାରଣ କରେ ଯେ ସେ ମା' ।

ସକାଳୁ ଉଠିବା ଯାଏ ରାତି ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ଧ୍ୟାନ ରଖେ ଯେ ସେ ମା' ।

ଦୁନିଆରେ ଯାହା ବିଷୟରେ କେବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ହବନି ସେ ଅମୂଲ୍ୟ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି ମା' ।

ମା ନଥିଲେ ଏ ଜିବନ ତ ପୁରା ଅସ୍ଥିର ଅଟଳ ।

ଯାର ଅଭାବ କେହି କେବେ ପୁରା କରିପାରିବେନି ସେ ହେଉଛି ମା' ।

ସବୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବେ ଜୁଇ ପାଖରୁ....
ହେଲେ ଶେଷ ଅପେକ୍ଷା ରେ ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ମା' ।

ସିପାଞ୍ଜଳୀ ମଲ୍ଲିକ
ଆବୁଲଲପୁରା, ସୁଲଣ,
କେନ୍ଦୁଝର

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ମୋ ଗାଁ...

ସବୁ ଗାଁ ପରି....
ସେ ବି ଅଳସ ଭାଙ୍ଗେ ସକାଳ ହେଲେ,
ହେଲେ ସେ ଅଳସୀ କନ୍ୟା ନୁହଁ...
ସେ ମୋ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ, ଅନନ୍ତପୁର।

ଦୀର୍ଘ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ସମ୍ପର୍କ
ତା'ର ଆଉ ମୋର....
ଏମିତି ନିବିଡ଼ ବନ୍ଧନ ଯେ..
ମୁଁ କୁଆଡ଼େ ଦୂରବାଟ ଚାଲିଗଲେ...
ମୋ ଫେରିବା ବାଟକୁ ଚାହିଁ ରହିଲା ପରି...
ମୋତେ ବୋଧହୁଏ।

ତା' ବନ୍ଧର ପାଦପ ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି..
ମାଟି, ଗୋଡ଼ି ଯାଏଁ...
ମୋ ସହ ପରିଚିତ...
ବେଳେ ବେଳେ ରାସ୍ତା ରେ ଯିବା ବେଳେ..
ବାଉଁଳାପ ବି ହୁଏ ତାଙ୍କସହ..
ସୁଖ, ଦୁଃଖ ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି...
ଭଲ ଆଉ ମନ୍ଦ ଯାଏଁ..
ସବୁକିଛି ପଚାରି ନିଅନ୍ତି ସେମାନେ..

ହଁ,ଯେତେହେଲେ ବି ମୁଁ ତା'ରି ଝିଅ ନା...
ଅନନ୍ତପୁର ର ମାଟି, ବାସ୍ନା ଆଉ ପାଣି ପବନରେ
ଦୀର୍ଘ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ର ଜୀବନ ମୋର...
ଆଉ ତା' ବନ୍ଧ ରେ ଅଛି ମଧ୍ୟ...
ମୋ ଆରାଧ୍ୟ, ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର।
ତା'ଠୁ କିଛି ଦୂର ସରଳ ରୈଖିକ ଅବଧୂ ରେ
ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ମା' ମଙ୍ଗଳା...
ଏବଂ ଅନତି ଦୂରରେ ଜୟ ଶ୍ରୀ ହନୁମାନ।

ଅଲିଶା ବି ମହାରଣା
ଅନନ୍ତପୁର, ସିମୁଳିଆ,
ବାଲେଶ୍ୱର

ଅନନ୍ତେଶ୍ୱର ହ୍ରଦ ତି...
ମୋ ଗାଁ ହୃଦୟ ରେ ଅବସ୍ଥିତ...
ପୂଜା ପାର୍ବଣରେ ମୋ ଗାଁ..
କେଉଁ ସାଧବ ବୋହୂ ଠୁ କମ୍ ଲାଗେନି ମୋ..
ମୋ ଜୀବନ ପରି ଲାଗେ ମୋ ଗାଁ..
ମୋ ଏକ୍ସ୍ଟେଣ୍ଡିଶାଲ ଅନନ୍ତପୁର..।

ଏଇ ଗାଁ'ର ଗଛ-ଲତା, ମାଟି-ଆକାଶ....
ପାଣି-ପବନ ଦେଇ..
ଶହ ଶହ ଜୀବନ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତି....
ଅରେ ଆସି ଦେଖୁ ଯାଆନ୍ତୁ ନା...
ମୋ ଗାଁ ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତା.....
ଆଉ ପରସ୍ପର ସ୍ନେହ, ସଭାବ ମଧ୍ୟରେ
ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ....
ଏଇ ଅନନ୍ତପୁର ର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟତା।

ଝିଅ ଟିଏ...

ଶୀତ ପାହାନ୍ତର ଧୂଆ ଅନ୍ଧାରରେ
ଗଲି ଯୁଁ କୁହୁଡି ଚିରି ,
କୁହୁଡି ଭିତରେ ଅସ୍ପରୀ ଜଣକ
ରହିଛି କି' ଠିଆ ହୋଇ...

ତା ମୁଖ ଝଲକ ଦେଖୁବି ବୋଲି
ରହିଗଲା ଆପେ ପାଦ ,
ଯେତେ ଚାହଁଲେବି ଫେରିଲାନି ଆଖି
କଲା କି କୁହୁକ ଛନ୍ଦ...

ନୀଳ ଚାଦରରେ ଖୋଲା କେଶରେ
ନାଲି ଅଟର ଓଠ ,
ଚଞ୍ଚଳ ନୟନେ କଲା କଜ୍ଜଳ

ଦେହ କି ହଂସୀର ବର୍ଣ୍ଣ...
ଚାଲିଗଲେ ଲାଗେ ରାଜହଂସୀ ପରି
ହସରେ ଝରଇ ହୀରା ,
ଇନ୍ଦ୍ର ନଗରୀରୁ ଓଲୁଇ ଆସିଛି
ସତେ କି ସ୍ୱର୍ଗର ଅସ୍ପରୀ...

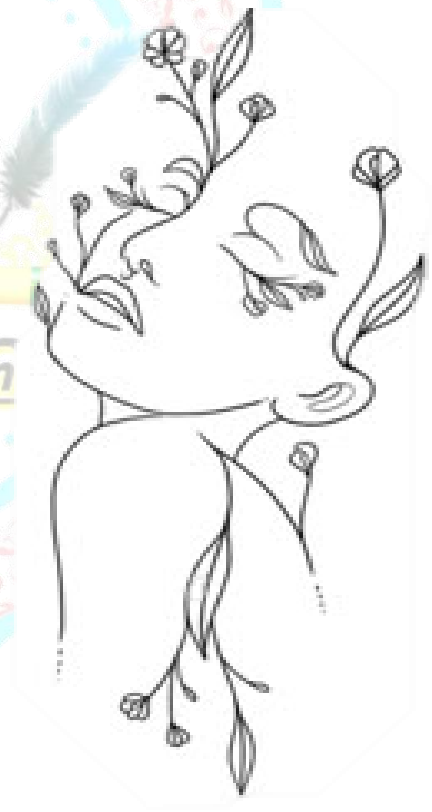
ଦେଖୁଦେବା କ୍ଷଣି ଭୁଲିଗଲି ସବୁ
ଯାଉଥିଲି ଯେଉଁ ରାସ୍ତା ,
ମନରେ ପାଞ୍ଚିଲି ନିଜର କରିବି
ହେଲେ ତାକୁ ପାଇବାଟା କ'ଣ ଶସ୍ତା...

ଦିବାସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁ ଖୁସି ହୋଇଗଲି
ଧାଇଁ ଗଲି ତା' ପାଶେ ,
ପାଶେ ଯାଇ ଦେଖେ ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ
କି ଭଭା ହୋଇଗଲା ଆପେ...

ଏଣେତେଣେ ବୁଲି ଖୋଜି ହେଉଥିଲି
କୁହୁଡି ଭରା ଅନ୍ଧନେ ,
କାନରେ ବାଜିଲା ମାଆ କଣ୍ଠସ୍ୱର
ତାକୁ ଦେଖୁଥିଲି କି ସପନେ...

ଇତିଶ୍ରୀ ଜାନା
ଗୋଡ଼ା,ଜଗତସିଂହପୁର

କାଠ'...

ଏହୁଡ଼ିଶାଳରୁ ମଶାଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାଠ ପରା ଦରକାରୀ ,
ଦିନୁ ଦିନ ବଢ଼େ ଏହା ବ୍ୟବହାର
ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଯେ ଭାରୀ ।
ଗଛ କାଟି ଆମେ କାଠ ପାଇଥାଉ
ସେହିପରି ଗଛଟିଏ ,
ହେବାକୁ ଭାଇରେ କେତେ ପରିଶ୍ରମ
କେତେ ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଏ ।
କାଟିବା ହାରରେ ସେହିପରି ଯଦି
ଗଛପୋତି ଯନ୍ତ୍ର ନେବା ,
ପରେ ପରେ ଗଛ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ,କମ୍
ମୂଲ୍ୟରେ କାଠ ପାଇବା ।
କାଠ ମିଳେ ନାହିଁ କାରଣ ପଦାକୁ
ପଠାନ୍ତି ଚୋରା ବେପାରୀ ,
କାରଖାନା ଜନବସତି ଗଢ଼ନ୍ତି
ଲୋକେ ବଣ ପଦା କରି ।
ଜଙ୍ଗଲକୁ କାଟି ଗୋଡ଼ିମାଟି ନେଇ
କରିଥା'ନ୍ତି ଲୋକେ ଖାଲ ,
ଖରାଦିନେ ପୁଣି ଘସି ହୋଇ ଗଛ
ଜଳଇ ଘସି ଜଙ୍ଗଲ ।
ତିନି ଠାକୁର ଓ ରଥ କାଠେ ଗଢ଼ା
ଦରଶନେ ପୁଣ୍ୟ ମିଳେ ,
କାଠ ତଙ୍ଗା ପୁଣି ପାରିକରେ ନଦୀ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅକାତ ଜଳେ ।
କବାଟ ଝରକା ବନ୍ଧ ଆଲମୀରା
ସିମେଣ୍ଟରେ କର ଯଦି ,
ଗଛବି ବଞ୍ଚିବ, ସ୍ୱଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚ ଲୋଡ଼ା
ନଥିବ ଭଇର ଭୀତି ।
ଗୁଣ୍ଡା,ଘସି,କାଠି,କୁଟା ଓ ପତର
ଜାଲିକି କଲେ ରୋଷେଇ ,
ସିମାନ୍ତ ସମ୍ବଳ କାଠ ଅୟଥାରେ
ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ ।

ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷିତୀଶ ଜେନା
କଣ୍ଟିଗଡ଼ିଆ,ଧର୍ମଶାଳା,ଯାଜପୁର

ସ୍ମୃତିର ଆତ୍ମନାଦ...

ହଁ ସେ ସ୍ମୃତିର
ବି' ଗୋଟେ ହୃଦୟ ଅଛି!

ଏ ରାତିର କିଟି ମିଟି ଅନ୍ଧାରରେ
କେଉଁ ଅଲୋଡ଼ା କୋଣରେ ଦୁକ ଦୁକ ହୋଇ ଜଳୁଛି ।

କେମିତି ଭୁଲିବ ସେ ଅଲିଭା କାହାଣୀ
ଅନ୍ଧାର ଯେ ନିଜେ ଦେଉଛି ବଖାଣି ।

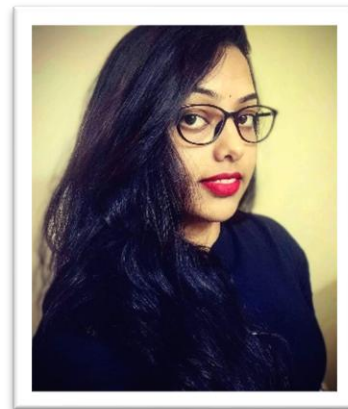
ହଜାଇ ନିଜକୁ ବୁଝାଇ କହୁଛି
କିଏ ବା କହିବ ମୋ ଗହନ କାହାଣୀ ।

ବୁକୁଫଟା ଟିକାର ସହ ଲୁହର ଶ୍ରାବଣ
ବିତିଗଲାଣି ସେ ଶବ୍ଦର ଫୁହାର ।

ନୃଶଂସ ହତ୍ୟାର ଫୁଁ ନିଜେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ
ତଥାପି ନିକିଟି ତଉଲିବା କଷ୍ଟ ।

ନ୍ୟାୟିକ ଗନ୍ତରେ ଶବ୍ଦର ନାୟକ
ଅନ୍ଧତ୍ବରେ ଆଜି ନିଜେ ପୋଷେ ପେଟ ।

ସମାଜ ଆଗରେ ଫୁଁ ଆଜି ବି ଲଜ୍ଜିତ
କେମିତି ଆଙ୍କିବି ଏ ଚକ୍ରବ୍ୟୁହର ଚରିତ୍ର ।

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର
ଗଣ୍ଡପଡ଼ା, ଗୁଆମାଳ , ଭଦ୍ରକ

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ୱର,
ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ ପରମବ୍ରହ୍ମ, ତସ୍ମେୟାଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେ ନମଃ ।।

ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନୀ ମୋ ପ୍ରିୟାଠି କାଳିମା'...

ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନୀ ପ୍ରିୟତମା ଗୋ' ,
ଜାଣି ଜାଣି କାହିଁ ମାଖ ଦେହେ କାଳିମା ଗୋ' ।।
ପାଇବା ପାଇଁ ଟିକେ ପାର୍ଥବ ଭୋଗ ,
ଫେଡ଼ି ଚାଲିଯାଅ ମୋ ଠି ସଂପର୍କର ଯୋଗ ।।
ପାରୁଛ ଯଦି ପ୍ରିୟେ ଗୋ ପ୍ରୀତି ଜୋଛନା ଛିଞ୍ଚିଦିଅ କିଞ୍ଚିତ,
ସେ ଜୋଛନାକୁ ନ କରି ଦୂର ହରୁଦୟେ କରିବି ସଞ୍ଚିତ ।।
ଫେରି ଆସ ଫେରି ଆସ ପ୍ରିୟା ଗୋ' ,
ତ୍ୟାଗି ଦିଅ ସେ ସବୁ ମୋହ ଗୋ' ।।
ନ କରି ଡିଲେ ମାତ୍ର ଭୋଗ ,
ଆସ ହୋଇ ଯିବା ପୁନଶ୍ଚ ଯୋଗ ।।
କର ନାହିଁ ପ୍ରେମେ ମୋତେ ହତଭାଗା ,
କରି ନିଅ ତୁମେ ମୋ ହରୁଦୟେ ଜାଗା ।।
କାହିଁ ବଦଳାଅ ପ୍ରେମର ଦିଗଗୋ' ,
ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ନଥିବ ବେଳ ଗୋ' ।।
ଭାବନା ତୁମର ହୋଇବ ଦୁଷ୍ଟିଛା ରୋଗ ,
ଆଶା ଛାଡ଼ିଦେବ ସେ ବେଳେ ଭୋଗ ।।
ପ୍ରୀତିକର ସମ୍ପର୍କକୁ ନକରି ଅସ୍ଥାଇ ,
ପାରୁଛ ଯଦି କର ବଳପୂର୍ବକ ସ୍ଥାୟୀ ।।
ମାନ ଭଞ୍ଜନ କର ସଥଳ ପ୍ରିଏ ଗୋ ,
ପ୍ରୀତି ଶଗଡେ ଗତି ବଢାଓ ଗୋ ।।
ପ୍ରେମ ପିରତିରେ ନ କରି ଭାଗ ,
ବସିଯାଅ ଆସି ସେ ଶଗଡେ ଆଗ ।।
କରିଲେ ପ୍ରିୟାଲୋ ମୋ ପ୍ରେମକୁ ହେଲା ,
ଜାଣି ରଖୁଥା ସଜନୀ ବୁଡିବ ନିଶ୍ଚୟ
ଜୀବନ ଭେଳା ।।

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା
ଜଗନ୍ନାଥ ପୁର, ଭଦ୍ରକ

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ଉଠ ଶୁପ୍ତ ଶଶୀ...

ଉଠ ଶୁପ୍ତ ଶଶୀ ...
 ଉଠ ରେ ଉତ୍କଳ କଳିଙ୍ଗ ବାସୀ
 ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଶୁପ୍ତ ଶଶୀ ।। ୧
 ଜାଗ୍ରତ ହେଉ ଅମୃତ କଷି,
 ନ କରି ହେଲା ବିଜୟ ବାସୀ ।। ୨
 ଜାଗ୍ରତ ଚେତନା ର ସମୟ ଲଏ,
 ହେଲା କରିବାକୁ ମନ ନ ହୁଏ ।। ୩
 ଜୀବନ ଏଇ ଆମ ସଂଗ୍ରାମ ପଥ,
 ସଂଘର୍ଷ ଆମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରଥ ।। ୪
 ଗିରିଶୃଙ୍ଗ ଦେଖ ଟେକିଛି ମଥା,
 ଆମେ ଗଢ଼ିବା ଆମ ବୀର ଗାଥା ।। ୫
 ହାରିବା ଶବ୍ଦ ନ ଆଣିବା ମନେ,
 ବିଜୟ ଜାତକ ଶୁଭ୍ର କାନେ କାନେ ।। ୬
 ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଶୁପ୍ତ ଶଶୀ,
 ଭୂଷିତ ହୁଅ କରମ ରାଶି ।। ୭
 ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ନିଶି,
 ମୋହ ରସେ ନ ଯାଅ ଫସି ।। ୮
 ତନ୍ତୁ କୁ କରି କାରାଗାର ନିବାସୀ,
 ଗଢ଼ିଦେବୁ ଆମେ ବିଜୟ ରାଶି ।। ୯
 ଜଗତ ଦେବତା ଦେଖୁଛି ବସି,
 କରମ କର ଧରି ଧର୍ମ୍ୟ ରାଶି ।। ୧୦
 ଉଠ ରେ ଉତ୍କଳ କଳିଙ୍ଗ ବାସୀ,
 ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଶୁପ୍ତ ଶଶୀ ।। ୧୧

ତ୍ରିନାଥ ନନ୍ଦୀ
 ଦେଉଳିପଞ୍ଚୁଘଣ୍ଟା

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ଆଜିର ପ୍ରେମ...

ଆଜିର ଦିନରେ ପ୍ରେମର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝୁନାହିଁ କେହି ଜଣେ,
 କାହାର ମନରେ ପ୍ରେମ ଯେ କିପରି କହି ହେବ ନାହିଁ ଭଲେ ।
 ଆଜିର ସମାଜ ପ୍ରେମର ଅର୍ଥକୁ ଦେଇଛି କଳଙ୍କ କରି,
 ନିସ୍ୱାର୍ଥ ମନର ପ୍ରେମକୁ ଆଜି ଖୋଜି ପାଉ ନାହିଁ କେହି ।
 ପ୍ରେମର ଅର୍ଥ ପାଇବାରେ ନୁହେଁ ତ୍ୟାଗରେ ଥାଏ ବୋଲି,
 ଏହି ଭାବନାଟି ସାରା ସମାଜରେ କାହାରି ମନରେ ନାହିଁ ।
 ଆଜିର ଦିନରେ ସକାଳର ପ୍ରେମ ସଞ୍ଜରେ ତ' ସରିଯାଏ,
 ରାତି ପାହି ଗଲେ ଗଲା ପ୍ରେମ କଥା, ଅତୀତ ଯେ' ହୋଇ ଯାଏ ।
 ଆଜିର ଏହି ସଭ୍ୟ ସମାଜେ ପ୍ରେମ ଯେ' ଯାଇଛି ହଜି,
 ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସେହି ଯେ ପ୍ରେମକୁ ପାଉ ନାହିଁ ଆଉ ଖୋଜି ।
 ଏବେ ବି ସମୟ ହାତ ପାହାନ୍ତରେ ବଦଳି ପାରିବା ଆମେ,
 ପ୍ରେମର ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥକୁ ବାଣ୍ଟିବା ଜନମନେ ।

ଶେଖ ନିୟମାତୁଲ୍ଲା
 ଶିକ୍ଷକ,ଲକ୍ଷ୍ମୀବରାହ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ, ହାତୀନା, ରାଜନଗର,
 କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

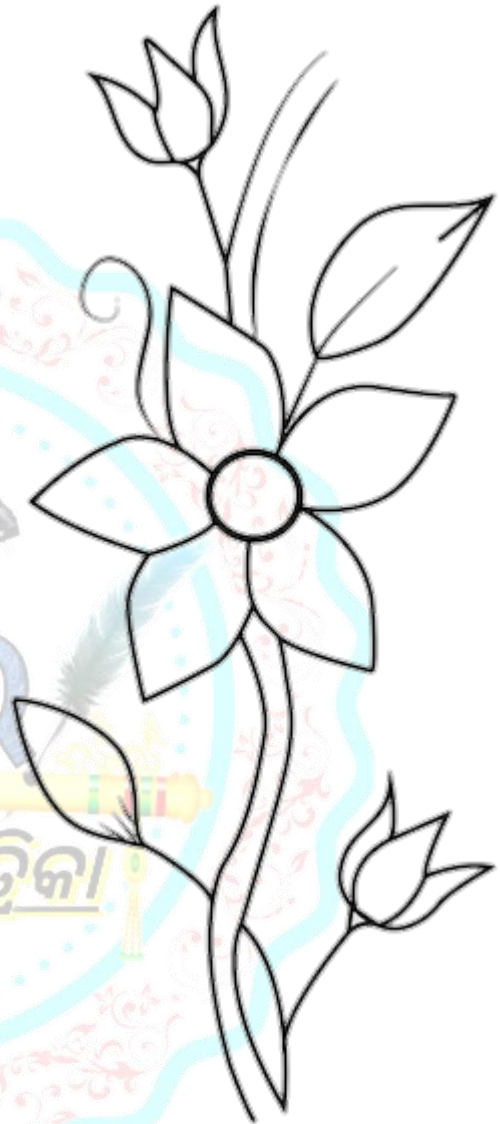
ସମୟ...

ସ୍ଥାନ ଗୋଧୂଳିର ରଙ୍ଗ ହଜିଲାଣି
 ସଞ୍ଜ ପରେ ହେବ ରାତି,
 ନିଷ୍ଠୁର ସମୟ ଗିଳି ଦେବ ପରା
 ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ମହା ଜ୍ୟୋତି ।
 ସମୟ କାହାକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରେନା
 ଅବୀରତ ତାର ଗତି,
 ବୁଝେନା ବି କେବେ ଯନ୍ତ୍ରଣା କାହାର
 ଭରା ଫଗୁଣର ପ୍ରୀତି ।
 ବୁଝେନା ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଭରି ଦିଏ ଦୁଃଖ
 ଅଲୋଡ଼ା ଯେମିତି ସିଏ ,
 ନିଷ୍ଠୁର ସମୟ ପର କରେ ସବୁ
 ଶରୀରେ ଯାତନା ଦିଏ ।

ଜାଗୃତି ସାହୁ
 ବୀରତୋଇ, ଗଡ଼ଜାରବ, ପୁରୀ

ସମୟ ଅଟଇ ମହାକାଳ ପରା ।
 ନିଜ ପର ଜାଣେ ନାହିଁ ।
 କଥା ବା ପାଟିଲା ବୁଝେ ନାହିଁ କିଛି
 ଅସମୟେ ଯାଏ ନେଇ ।
 କେତେ ଯେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗିଳିଛି ସମୟ
 ଇତିହାସ ଅଛି ସାକ୍ଷୀ ,
 କେତେ ରାଜା କେତେ ରୂପବତୀ ରାଣୀ
 କାଳ ଯେ ଦେଇଛି ଭକ୍ଷୀ ।
 ନେଇଛି ସମୟ ମମତାକୁ ଆଉ ।
 ସାହାଜାହାନ ଙ୍କ ପ୍ରୀତି,
 ପ୍ରୀତିର ସ୍ଥାନକି ତାଜମହଲ ଯେ
 ଭରିଛି କେବଳ ସ୍ମୃତି ।
 ଅତି କମନୀୟା ଭରା ଯଉବନ
 ରୂପେ ମହକାଏ ଧରା,
 କାଲି ସେ ରୂପ ରୁ ରଙ୍ଗ କାଢି ନେବ
 ନିଷ୍ଠୁର ସମୟ ପରା ।
 ସମୟ ଅଟେ ଯେ କରୁର ମହାକାଳ
 ଅନ୍ୟ ନାମ ତାର ଯମ,
 କର୍ମ ଫଳ ଦାୟୀ ନିଷ୍ଠୁର ସତ୍ୟ ସେ
 କରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷମ ।
 ପାପ କର୍ମ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଆସିଥାଏ
 ସମୟ ସ୍ରୋତରେ ଭାସି,
 କାହାର ମଥା ରୁ ସିନ୍ଧୁର ପୋଛଇ
 ନହୋଇ ବାସର ବାସି ।
 ମଣିଷ ଅଟଇ ସମୟ ର ଦାସ
 ଚାଲେ ସମୟ କୁ ନେଇ,
 ନିଜର ଶକତି ମ୍ଳାନ ପଡ଼ିଯାଏ
 ବଞ୍ଚେ ପରାଜିତ ହୋଇ ।
 ସମୟ ସତେକି ନିଜେ ହିଁ ଇଶ୍ବର
 ବିଚାର ର ମହାଶକ୍ତି,
 ସଂସାର ବୁକୁରେ ଖେଳ ବିଭୀଷିକା
 ରଖିଯାଏ ତିକ୍ତ ସ୍ମୃତି ।

ତୁମେ ଗଲା ପରେ ପରେ...

ତୁମେ ଗଲା ପରେ ପରେ ,ମୋ ଭାଗର ସେ ଜହ୍ନକୁ କେଉଁ କଲା ବାଦଲ
ଟେ ଢାଙ୍କି ଦେଇଛି,
କାହିଁ କେତେଦିନୁ କେବଳ ଏ ଆଖି କଲା ମର୍ ମର୍ ଅନ୍ଧାର ହିଁ ଦେଖୁଛି ।।

ଉଡି ଯାଇଥିବା ସେ ପକ୍ଷୀଟା ଆଉ ସଂନ୍ଧ୍ୟାରେ ତା ବସା କୁ ଫେରୁନି,
ତୁମକୁ ପସନ୍ଦ ଥିବା ସେ କଇଁ ଟା ବି ଆଉ ପଙ୍କ ଗାଡିଆରେ ଫୁଟୁନି ।।

ରାତି ତମାମ୍ ମୁଁ ସେ ଗଛ କୋରଡରେ ବସିଥିବା କଲା ପେଟାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ
କରେ ,
ତୁମେ ବି କଣ ମୋ ଭଳି ରାତି ଉଜାଗର ହେଉଥିବ !
ତୁମେ ବି କଣ ମୋ ଭଳି ସ୍ମୃତି କୁ ଜାବୁଡି ଧକେଇ ଲୁହ ପିଉଥିବ !

ସେ କଲା ପେଟା ଉତ୍ତର ଦିଏ ,,,
ହିଁ ତୁମେ ବି କୁଆଡେ ଉଜାଗର ରହୁଛ
ହେଲେ ଆମ ବିଛେଦର ସ୍ମୃତି ରେ ନୁହେଁ ବରଂ ନୂତନ ପ୍ରେମିକର ପ୍ରୀତିରେ ।।

ମୁଁ ଆଖି ଲାଖି ଦେଖେ ମୋ କୋଠରୀର ସେ ଚଳନ୍ତା ପଙ୍ଖାକୁ ତ' କେବେ ବାପାଙ୍କ କ୍ଷର ହେବା
ବାନ୍ଧବ ଧାରୁଆ କେଡ଼ କୁ ।।

ମୋ ସହରେ ଶ୍ରାବଣ ବି ଆସି ଚାଲି ଯାଉଛି ବିନା ମେଘର ବର୍ଷାରେ,
ଫଗୁଣର ଫଗୁ ବି କାହିଁକି ଫିକା ଲାଗୁଛି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ରତାପରେ ।।

ଆଉ ମୋ ଅଗଣାର ସେ କୋଇଲିର ସଙ୍ଗୀତ ଶୁଣା ଯାଉନାହିଁ ,
ତୁଳସୀ ଚଉରାର ସେ ତୁଳସୀ ଗଛଟା ବି କାହିଁକି ଆଉ ଉପଉନାହିଁ ।।

ଥକି ପଡିଥିବା ଏ ହୃଦୟର ମାନସ ପଟରୁ
ତୁମ ସ୍ମୃତିକୁ ବି ଦୂରେଇ ପାରୁନି,
ପ୍ରତାରଣା ନିଆଁର ଧାସ ସହି ଏ ଶରୀର ଆଉ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁନି ।।

ହିଁ ତୁମେ ଗଲା ପରେ ପରେ,,, ମୁଁ ଆଉ ନିଜକୁ ନିଜେ ଖୋଜି ପାଉନି,
ମୁଁ ଆଉ ନିଜକୁ ନିଜେ ଖୋଜି ପାଉନି ।।

ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ
ଥାଲସଡା, ବାହାନଗା ,
ବାଲେଶ୍ୱର

ଶେଷ ସମୟେ ମୁଁ...

ସାଜନ୍ତି କି ମୁଁ ଶ୍ମଶାନ ର ଘାଟ ,
 କଉ କାଳ ବେଳେ ହୁଅନ୍ତି ମୁଁ ଭେଟ ।।
 ହୁଅନ୍ତି କି ସେଇ ଅଧ ଗଢା ହାଣ୍ଡି ,
 ଓଗାଡ଼ି ହୁଅନ୍ତି ଶ୍ମଶାନ ର ଘାଟି ।।
 ହୁଅନ୍ତି କି ସେଇ ଅବିର ମୁଠାକ ,
 ବୋଲି ହୁଅନ୍ତି ସେ ଶେଷ ଥରକ ।।
 ହୁଅନ୍ତି କି ସେଇ ଗଙ୍ଗା ଜଳ ଧାର ,
 ଶେଷ କାଳେ ଲୋଡ଼ା ପଡ଼ନ୍ତା ମୋହର ।।
 ଆରମ୍ଭ କାହାର ନ ହେଲେ ନାହିଁ ,
 ଶେଷ ରେ ଲୋଡ଼ନ୍ତେ ସମସ୍ତେ କି ଯାଇ ।।
 ସତରେ ସାଜନ୍ତି କି ଖଇ କଉଡ଼ି ମୁଠାକ ,
 ବିଞ୍ଚି ହେଇ ଯାଆନ୍ତି ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆର ଯାକ ।।
 ହୁଅନ୍ତି କି ସେ କୋକେଇ ଛଣି ପଟ ,
 ବୁହା ହେଇ ଯାଆନ୍ତି ଚାରି କାନ୍ଧ ର ସହିତ ।।
 ହୁଅନ୍ତି କି ସେଇ ମାଟି ଦୁଇ ମୁଠା ,
 ଆପଣାର ହାତେ ହୁଅନ୍ତି ମୁଁ ଡ଼ୁପ୍ପ ।।
 ହୁଅନ୍ତି ଯଦି ସେ ଦର ପୋଡ଼ା ଦେହ ,
 ଭୋଗି ପାରନ୍ତି କି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ କୋହ ।।

ରାକ୍ଷୀ ପ୍ରଧାନ
 ସୋରିଷପଙ୍କ, ଆଠମଲ୍ଲିକ,
 ଅନୁଗୋଳ

ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଚକ୍ର...

ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସ୍ବାମୀ ଅଟନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ତା'ର ଅର୍ଥଟି ନିହିତ ରହିଛି । ଜଗନ୍ନାଥ ଶବ୍ଦ ଏକ ଆତ୍ମ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜଗତର ନାଥ ବା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସ୍ବାମୀ । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ନିଳାଚଳ ଧାମରେ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ଭାବରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଖ୍ୟ ରୂପରେ ଓଡ଼ିଶା, ବଙ୍ଗଳା, ବିହାର, ଗୁଜରାଟ, ଆସାମ, ତ୍ରିପୁରା ରାଜ୍ୟରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ବଳଭଦ୍ର ଏବଂ ଭଗିନୀ ସୁଭଦ୍ରା ମଧ୍ୟ ରତ୍ନବେଦୀରେ ଶୋଭା ପାଆନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର କେତୋଟି ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

“ବିମଳା ସା ମହାଦେବୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁ ଭୈରବ ”

‘ଭକ୍ତ ନାଭିଦେଶେଷ୍ଠ ବିମଳା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ , ବିମଳା ଭୈରବୀ ଯତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥସ୍ଥ ଭୈରବ’ ଅର୍ଥାତ୍ ତନ୍ତ୍ରରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଭୈରବ ଓ ପୁରୀର ଦେବୀ ବିମଳା ଭୈରବୀ ଭାବରେ ପୂଜିତ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ରତ୍ନସିଂହାସନ ପାଖରେ ଭୈରବୀ ଚକ୍ର ନିର୍ମିତ । ଏହି ଶ୍ରୀ ଚକ୍ର ଉପରେ ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ଥାପିତ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କାଳିକା ପୁରାଣ , ରୁଦ୍ର ଯାମଳ, ବ୍ରହ୍ମ ଯାମଳ, ତନ୍ତ୍ର ଯାମଳ ପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଉଦ୍ର ବା ଭକ୍ତଲର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦେବତା ଦକ୍ଷିଣ କାଳିକା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପରମ୍ପରାରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପୂଜା ବୀଜ ମନ୍ତ୍ର କ୍ଳାଂ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ କାଳୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦକ୍ଷିଣ କାଳିକା ରୂପରେ ବିରାଜମାନ ।

କାଳିକା ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ -“ଉଦ୍ରାଖ୍ୟଂ ପ୍ରଥମଂ ପୀଠଂ ଦ୍ୱିତୀୟଂ ଜଳଶୈଳଜଂ ତୃତୀୟଂ ପୂର୍ଣ୍ଣପୀଠଂ ତୁ କାମରୂପଂ ଚତୁର୍ଥକଂ ” ଅର୍ଥାତ୍ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପୀଠ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତଲ ପ୍ରଥମ, ଜଳଶୈଳ ଦ୍ୱିତୀୟ, ପୂର୍ଣ୍ଣପୀଠ ତୃତୀୟ ଏବଂ କାମରୂପ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି ।

ଦେବୀ ଭାଗବତ ଅନୁଯାୟୀ -“ସୃଷ୍ଟିଭୂତ ମହାଶକ୍ତି ମଣିପୁର ନିବାସିନୀ ବିମଳା ସା ପରାଶକ୍ତି ଉଦ୍ରିୟାନ ଶୁଦ୍ଧେଶ୍ୱରୀ ଅଂଜୁନା ଦେହି ମେଂ ଦେବୀ ବହିର୍ଯୋଗେ ମମମ୍ବିକେ ମାଧବଃ ଭୈରବ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରାଣତୋଷ୍ଠି ଜଗତ୍ପତେ ” ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେବୀ ବିମଳା ପରାଶକ୍ତି ଏବଂ ପୁରେଶ୍ୱରୀ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ରଚନାର ସ୍ରୋତ, ଯିଏ ରତ୍ନ ସହରରେ ନିବାସ କରନ୍ତି, ସେ ଦେବୀ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଭୈରବ ମାଧବଙ୍କୁ ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ଦୟାକରି ମତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଦୈନିକ ପୂଜାରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ର -କ୍ଳାଂ କୃଷ୍ଣାୟ ଗୋପୀଜନବଲ୍ଲଭାୟ ନମଃ , କ୍ଳାଂ କାମଦେବାୟ ବିଦ୍ଧହେ ପୁଷ୍ପବନାୟ ଧୀମହି ତନନ୍ତଙ୍ଗା ପ୍ରତୋଦୟାତ୍ ।

ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧ ରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

“ପ୍ରାଣିପତ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥଂ ସର୍ବଜିନବରାରତିତମ୍
ସର୍ବବୁଦ୍ଧମୟଂ ସିଦ୍ଧି ବ୍ୟାପିନଂ ଗଗନୋପମମ୍
ସର୍ବଦଂ ସର୍ବସ୍ୱଭୈଭ୍ୟଃ ସର୍ବଞ୍ଜ ବର ବଜ୍ରଶମ୍
ଭକ୍ତ୍ୟାହଂ ସର୍ବଭାବେନ କକ୍ଷେ ତସ୍ମିନଂ ବଜ୍ରଶମ୍ ”

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ଶକ୍ତି ନଗର , ବରଗଡ଼

ଉପରୋକ୍ତ ପଂକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରଭୂତି ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧ ରୂପେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ମୋକ୍ଷ ବା ନିର୍ବାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମରେ ତ୍ରିରତ ଯଥା - ବୁଦ୍ଧ, ଧର୍ମ ଏବଂ ସଂଘର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମାନୁସାରେ ଜଗନ୍ନାଥ (ବୁଦ୍ଧ), ବଳଭଦ୍ର (ସଂଘ) ଏବଂ ସୁଭଦ୍ରା (ଧର୍ମ) ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦଶାବତାର ମଧ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ୟତମ । ତାଙ୍କିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ନୃସିଂହ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରାଯାଏ । ଯାହା ଏକ ଉଗ୍ରରୂପ ଅଟେ । ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ବିମଳା ଦେବୀଙ୍କ ନିକଟରେ ମହାପ୍ରଭୋଗ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ । ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଭଳି ଦିନରେ ପଶୁବଳିର ବିଧାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ମହାନିର୍ବାଣ ତନ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ - “ଉଗ୍ରତାରା ସୁଲାପାଣି ସୁଭଦ୍ରା ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ନିଳାଦ୍ରୀ ତୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଜଗନ୍ନାଥ ଦକ୍ଷିଣ କାଳିକା ” ଅର୍ଥାତ୍ ନୀଳାଦ୍ରିରେ ବଳଭଦ୍ର ଉଗ୍ରତାରା, ସୁଭଦ୍ରା ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ଦକ୍ଷିଣ କାଳିକା ଅଟନ୍ତି ।

ଆରଣ୍ୟକ ଡେଭିରୀୟ ଉପନିଷଦ ରେ କୁହାଯାଇଛି - “ଭୃମ୍ ସ୍ତ୍ରୀଂ ଭୃମ୍ ପୁମାନ୍ ଅସି ଭୃମ୍ କୁମାର ଭତା ବା କୁମାରୀ ତମ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡବ ଚେସି ଭୃମ୍ ଜାତା ଭବତି ବିଶ୍ୱତୋ ମୁଖଃ ” ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଉଭୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପୁରୁଷ, କୁମାର ଏବଂ କୁମାରୀ, ତୁମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ତୁମେ ନିଜେ ପ୍ରକଟିତ ଏବଂ ତୁମର ଦିବ୍ୟ ମୁଖ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ ।

ରୁଦ୍ର ଯାମଳ ତନ୍ତ୍ର କହେ- ଉଦ୍ରେଷ୍ଟ ବିମଳା ଶକ୍ତିଃ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁ ଭୈରବ । କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦ ଆଗମବାଗୀଶ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବୃହଦ୍ ତନ୍ତ୍ରସାର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ‘ସନ୍ନୋହନ କୃଷ୍ଣ’ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥ କାଳୀ ଯନ୍ତ୍ର, ବଳଭଦ୍ର ତାରା ଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସୁଭଦ୍ରା ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଯନ୍ତ୍ର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପୂଜୋପଚାର ବାମାଚାର ପଦ୍ଧତିରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ପଞ୍ଚମକାର ର ପ୍ରୟୋଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବୃହନ୍ନୀଳ ତନ୍ତ୍ରରେ ପୁରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ‘ନୀଳ ପର୍ବତ ପୀଠ ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଜ୍ଞାନାର୍ଣ୍ଣବ ତନ୍ତ୍ରରେ ପୁରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ‘ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ର ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୀଠ ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ଜଗନ୍ନାଥ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦେବତା । ବୈଦିକ ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଭୂ, ଭୂର୍ବ ଏବଂ ସ୍ୱଃ, ବୌଦ୍ଧ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧ, ଧର୍ମ, ସଂଘ, ଯୋଗୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଡା, ପିଙ୍ଗଳା, ସୁଷୁମ୍ନା, ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ମହାକାଳୀ, ମହାସରସ୍ୱତୀ ।

ତେବେ ଜଗନ୍ନାଥ ଯେ କେବଳ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ, କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣ, ଆତ୍ମା । ଜଗନ୍ନାଥ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଐଶ୍ୱରୀୟ ସଭା । ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜ ମତ ଓ ବିଚାର ଅନୁଯାୟୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସଭା ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହସ୍ୟମୟ । ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଚିନ୍ତନୀୟ, ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ, କଳ୍ପନାତୀତ । ସେ ନିରାକାର, ଅନନ୍ତ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗତର ଉତ୍ସ, ଲୀଳାମୟ । ସେ ଯେ ହାତ, ଗୋଡ଼ ନଥାଇ କିପରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି, କାନ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ କିପରି ଭକ୍ତଙ୍କର ଆକୁଳ ଚିତ୍କାର ଶୁଣନ୍ତି ତା’ର ରହସ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ତା’ର ରହସ୍ୟ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ।

ସମ୍ମାନନୀୟ ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ,

ଓଡ଼ିଶାର ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ର ମହାନୀୟତା ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏହା ମୋର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା, ତେଣୁ ଆପଣ ଯଦି ଆସନ୍ତା ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଥିବା ମହାର ପତ୍ରିକାରେ ମୋର ଏହି ଲେଖାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବେ ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ ଚିର କୃତଜ୍ଞ ରହିବି । 🙏

ବିରହର ବ୍ୟଥା...

ଜୀବନ୍ତ ଦସ୍ତ ମୁଁ ପ୍ରେମିକ
ତୁମେ ଯେ ବାଟଛୁଟା ନଇ,
ତୁମକୁ ପାଇବା ଅଭିସାର
ନୃଶଂସରେ ଦେଲ ଧୋଇ ।।
ନୀରବରେ ଏବେ ଦେଖୁଛି
ମୋ ବିନା ତୁମ ହସ ଖୁସି,
କିଛି ହେଲେ କହିବିନି ଆଉ
ବାଧୁଲେ ବି ହୃଦୟକୁ ବେଶି ।।
ମୁଁ ଛାର ପ୍ରେମିକ ତୁମର
ତୁମ ପ୍ରେମରେ ଭାଗ କାହିଁ,
ଜାଣେନା ମୁଁ ସତ ପ୍ରେମିକ
କିବା ସେ କଳଙ୍କର ଛାଇ ।।
ଛଡେଇ ନେଇ ସାଇତା ସପନ
ଛାଡିଗଲ ଜାଲିବାକୁ ଏକାକରି,
ସଦା ଖୋଜି ବୁଲେ ମୋ ଅସ୍ଥିତ୍ୱ
ଏକାନ୍ତରେ ଆଜି ନିଜକୁ ହାରି ।।
ଭାଙ୍ଗିଲ ହୃଦୟ ଉଜାଡ଼ି ସପନ
ସବୁ ସମ୍ଭାବନା ଧ୍ୱଂସ କରି ,
କେମିତି ଏକା ଜୀଇଁବି ଜୀବନ
ନ ପାଇଲେ ପ୍ରେମକୁ ଫେରି ।।
ହୃଦୟ ସ୍ୱନ୍ଦନ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଯାଏ
ଫୋନ୍ ନୋଟିଫିକେସନ ଦେଖୁ ,
କାଳେ ତମେ ମେସେଜ କରିଛ
ଅଣ୍ଟାଳି ହୁଏ ମୋର ଦୁଇ ଆଖି ।।
କବିତା କଲମ୍ବୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି
ଲେଖୁନି ମୁଁ ଆଉ ପ୍ରେମ କବିତା ,
ହୃଦୟ ଦରଦ ବଖାଣୁଛି ଖାଲି
ଗାଇ ବିରହର ଅସହ୍ୟ ବ୍ୟଥା ।।
ନିରୀହ ମନ କ୍ଷତାନ୍ତ ମୋର
ତୁମ ପ୍ରଣୟ ପ୍ରବଞ୍ଚନାରେ ,
ବିଷାଦ ଭୁଲି ଅମୃତ ଖୋଜିବି
ଜୀଇଁବାକୁ ଆଉଥରେ ।।

ଗୁରୁ ଚରଣ ମହାକୁଡ଼
ଚିକରପଡ଼ା, କେନ୍ଦୁଝର

ଯିବାକୁ ହେବ ଦୂର ଗୋ' ପ୍ରିୟା
ନିର୍ଜନ ପଥରେ ଏବେ ମତେ ,
ଅଜଣାରେ ଦରଦ ଦେଇଚି ମୁଁ
ମୋ ପରିବାରକୁ କାହିଁ କେତେ ।।
ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ନାହିଁ ଅନ୍ତ
ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଲିଭା ଆଘାତର,
ମରିଲେ ଯିବ ଦେହ ଯନ୍ତ୍ରଣା
ନ ଯିବ ହୃଦୟ ଯାତନା' ର ।।
ଏଣୁ ମୁଁ ଜୀଇଁବି ଆଉଥରେ
ଖୁସି ଅନ୍ୟେକ୍ଷଣରେ ଘର ପାଇଁ,
ଯେତେ ଦୂର ପଥ ଚାଲିବି ଏକା
ଛୋଟ ଛୋଟ ହସଖୁସି ନେଇ ।।

ଏମିତି ତ' ହବାର ନ'ଥିଲା...

ଏମିତିତ' ହବାର ନ'ଥିଲା
ନ୍ୟାୟ ପୃଷ୍ଠାରେ !
ହଠାତ୍ ଯୁଦ୍ଧର କୌଶଳ ପରି
ପ୍ରେମର ପାଦ ତିସ୍ତ ବଦଳି ଯିବ
ଛଳନାର ଛନ୍ଦାୟିତ ରେଖାରେ ।
ସରଳତା ହେବ,
ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରତୀକ
ଆସନ୍ତା କାଲି ପାଇଁ ଦେଖୁଥିବା
ମୁଠାଏ ସ୍ୱପ୍ନ
ଏମିତି ପାଲଟିଯିବ
ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଅନ୍ଧାରର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

ଏମିତିତ' ହବାର ନ'ଥିଲା
ପରମାର୍ଥଙ୍କର ପୁଣ୍ୟତାରେ !
ସବୁ ବିଷକୁ ଛାତିରେ ଲୁଚାଇ
କେବଳ ହସର ପସରା ମେଲାଇ
ଖାଲି ନୀତିବାକୁ ହେବ ,
ଶୀତଳ ରତ୍ନମାଳା ସତେ
ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ତରଳିବ
ପାଲଟିବଅଙ୍ଗାରର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ
ପରିଣାମ କେବଳ
ଦୁଃଖର ସାଗର ହେବ ।

ଏମିତିତ' ହବାର ନ'ଥିଲା
ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦାଲତରେ !
ଜୀବନ ବଞ୍ଚୁଥିବା ଛିର ପବନରେ
ହଠାତ୍ ଝଡ଼ ଆସିବାର ,
ନିଜକୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ନ୍ୟାୟରେ
ଯାଜ୍ଞସେନୀ କେବଳ
ଯୋଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡରେ ଆବଦ୍ଧ ପଡ଼ିବାର
କେବଳ ଅପେକ୍ଷାର ବାଟକୁ
ଅପେକ୍ଷା କରିବାର
ଅବଶିଷ୍ଟ ଆୟୁଷ ସାରିବାର ।

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ରାଣୀ ଜେନା
ବିନାୟକ କୋଲନୀ, ଅଙ୍ଗାରଗଡ଼ିଆ
,ବାଲେଶ୍ୱର

ଏମିତିତ' ହବାର ନ'ଥିଲା
ନିୟତିର ନିତି ଶାସ୍ତ୍ରରେ !
ସାରଥି ହେବ
ବିଶ୍ୱାସଘାତକର ସାଥୀ !
ସତ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାର
ନହେବ ମହାନତା
କ୍ରାନ୍ତିରେ ନହେବ ଶାନ୍ତି
କେବଳ ଭୟକୁ
ଭଗବାନ ମାନିବାର
ବିଜୟ କେବଳ
ଅଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧର ।

ପ୍ରିୟ ମଣିଷ...

ତା'ର ଆଜି ହଠାତ୍ ଆସିବା ମତେ ଭାରି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଏ ଶୀତ ସକାଳର କାକର ବିନ୍ଦୁ ସ୍ପର୍ଶରେ
ତା ଯୌବନର ସୁନ୍ଦରତା ମତେ ବେଶୀ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥାଏ ମଧ୍ୟ...
ମୁଁ କିଛି ବୁଝିବା ଆଗରୁ ହଠାତ୍ ତା'ର
ସେ ବରଫ ଭଳି ଥଣ୍ଡା ଦୁଇ କୋମଳ ହାତ,
ମୋ ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ଜାବୁଡି ଧରି
ଅନେକ କିଛି କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲା ।
ଅତୀତର ପୃଷ୍ଠା ଲେଉଟାଉଥିବା ଏ ମନଟି ଠପ୍ କରି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା
ତା' ସ୍ପର୍ଶରେ....
ତା ପରେ ଶୁଭିଲା,
ଅତୀତର ସେ ଫର୍ଦ୍ଦ ସବୁ ଚିରି ଫିଙ୍ଗିଦିଅ...!
ଏବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଆଗାମୀ କାଲି ପାଇଁ ବୀଜ ବୁଣିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ ।
ବାସ୍ ଏତିକି ସବୁ ମୋ କାନ ଦୁଇଟି ଶୁଣୁଥିଲା,
କିନ୍ତୁ ମୋ ଆଖି ତା'ର ସେ ଚେହେରାରୁ ହଟୁନଥିଲା ॥

ଶକ୍ତି ସୁମନ ଦାସ
ଭାରିଓଦା, ବାଲିକୁଦା,
ଜଗତସିଂହପୁର

ସତୀତ୍ୱ...

ନାରୀର ସତୀତ୍ୱର ପରୀକ୍ଷାରେ
ସତୀତ୍ୱର ଅପହରଣରେ
କେତେ ଖୁସି ହୁଏ ଏ ସମାଜ
ଦେଖିବାକୁ ନାରୀର ଫୁଲୁଲା ଦେହ
ଯଦିଓ ଜାଣିଛି ସେ
ଲୁଗା ତଳେ ସମସ୍ତେ ଲଙ୍ଘନ
କି ମାନସିକ ବିକଳାଙ୍ଗ ଏମାନେ
ଏ ରୋଗର ଔଷଧ କଣ ?
କିଏ ଯଦି ପାଅ
ଅନୁରୋଧ
ଜଣାଇବ
ଇତି ତୁମ ଦ୍ରୌପଦୀ

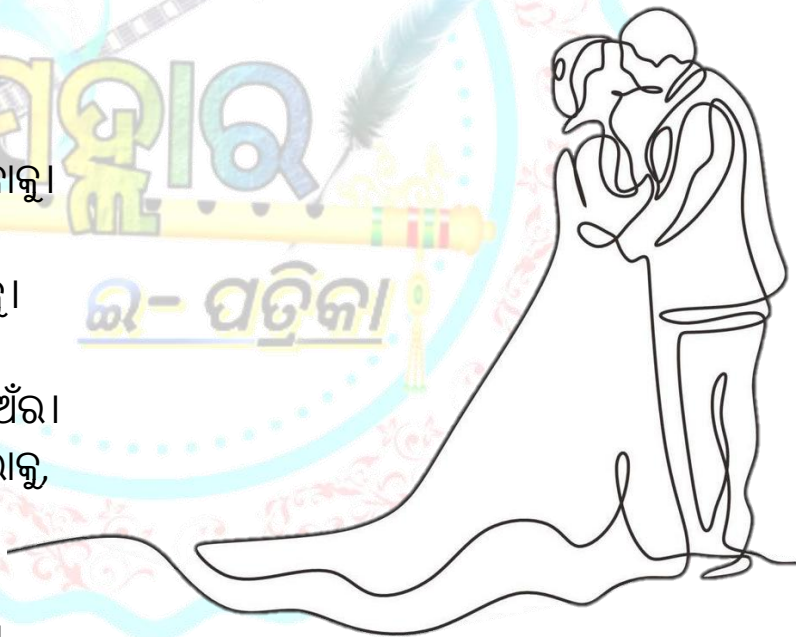
ସୁସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ନାୟକ
ଅଧ୍ୟାପିକା,
ଭୋଗରାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର

କ୍ୟାମ୍ପସ ଓ ପ୍ରେମ...

ଆଜି ବି ମନେପଡ଼େ,
ଚଗଲାମୀ ସାଙ୍ଗସାଥ୍ ମେଳକୁ ।
ଭୁଲି କି ହେବ?
ସ୍ମୃତିପୀଠ କଲେଜ କ୍ୟାମ୍ପସ କୁ ।
ମନ ତ' କହୁଛି ଭେଟିବାକୁ,
ଥରେ ମିସି ହସିବାକୁ ପୁଣି ଗାଇବାକୁ ।
କିନ୍ତୁ ଏଠି ସମୟର ଯେ ଗଣତି ଚାଲେ,
ନ' ଦେବ ତ' ଲଭିବାକୁ ସେ ଗତକାଳିକୁ ।
କ୍ୟାମ୍ପସ ନୂଆ ଭାବନା ମଧ୍ୟ ନୂଆ,
ନାହିଁ କାରଣ ତୁଳନା କରିବାକୁ ।
ତଥାପି ଅନାଦର କି କରିହେବ?
ସ୍ମୃତିର ସେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ।
ଆଜି ବି ମନ ଝୁରେ,
ପୀରତି ରେ ତୁମ ପୁଣିଥରେ ଭିଜିଯିବାକୁ ।
କିନ୍ତୁ ମନକୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡ଼େ,
ଦେଖୁ ଗୋଟି ଗୋଟି ସ୍ଵୟଂଚିତ୍ରପଟକୁ ।
ପ୍ରଶ୍ନ ମୋ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ମନରେ,
ସୁବାସ ବାଟିକା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୁଷ୍ପ ଆଉ ଭଅଁର ।
ପୁଣି କ୍ୟାମ୍ପସ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୀରତି ର ଧାରାକୁ,
କିଏ ବା କଳ୍ପନା କରିପାରେ?
କେଡ଼େ ବିଚିତ୍ର ସତେ,
ଲାଗେ ପ୍ରତିଯୋଗୀ ଅମ୍ଳାନ ମୁକୁଟେ ।
ବୀର ଦର୍ପରେ କ୍ୟାମ୍ପସ ମଧ୍ୟରେ,
କୋଟିଏ ସପନ ପଲକେ ଭଜି ମାରେ ।

ସ୍ଵପ୍ନା ବେହେରାମାଝୀ
 ଭିମିରିଗୁଡ଼ା, ସରାମୁଳା,
 କନ୍ଧମାଳ

ନିରବ ପାଞ୍ଚଶାଳା...

ଦେଖିଛ କି' କେବେ ପାଞ୍ଚଶାଳାର
ଅନ୍ତରର ଅନ୍ତର୍ଦାହ ,
ପୋଛିକି ଦେଇଛ ଆଖିଲୁହ ତାର
ଆଗନ୍ତୁକ ତୁମେ କୁହ ।।

ଥୁଲା ସେ ନିରବ ଆଜିବି ସେ ମୌନ
ନିଷ୍ଠୁର ସେ ଚିରକାଳ ,
ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ମଳିନ ହେଲାଣି
କେତେ ସୁନେଲି ସକାଳ ।।

ଆଗନ୍ତୁକ ତୁମ ଆଗମନେ ସିନା
ପାଏ ସେ ଆଦେଶା ସୁଖ ,
ବିଦାୟ ଯେ ତୁମ ମର୍ମଭେଦୀ କୋହ
ଦିଅଇ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୁଃଖ ।।

ତୁମେକି ବୁଝିବ ତା ମରମ ବ୍ୟଥା
ବାଟଭୁଲା ଯାଯାବର ,
ହୃଦୟ କାନ୍ଧରେ ତୁମ ପାଦଚିହ୍ନ
ଆଙ୍କିଥିଲ ହସ୍ତାକ୍ଷର ।।

ବୁଝିନାହିଁ କେବେ ଠିକଣା ତୁମର
ପଚାରେନା ପରିଚୟ ,
ଆବେଗରେ ଅତି ହୃଦୟରେ ତାର
ଦେଇଥାଏ ସେ ଆଶ୍ରୟ ।।

ସାନ୍ନ୍ଦିଧରେ ତାର ଭୁଲିଥିଲ ତୁମେ
ପଥପ୍ରାନ୍ତ ଯେତେ ଶ୍ରମ ,
ଦିବନ ଅତିଥି ସାଜିଥିଲ ବୋଲି
ନଥିଲା ତା ମନେ ଭ୍ରମ ।।

ଅନେକ ପଥକେ ଦେଇଛି ବିଶ୍ରାମ
ମୂକସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରଣୟର ,
ବିରହ ବତୁରା ଲୁହରେ ଭିଜିଛି
ପଥରର ଛାତି ବାରବାର ।।

ସମ୍ପିତା ତ୍ରିପାଠୀ
କଟ୍ଟାଇପୁର , ଯାଜପୁର ରୋଡ

ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତା ଚିର ସହଚର ବୋଲି
ଅବଶୋଷ କରି ନାହିଁ ,
ପଥକ ପଥକୁ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ନେତ୍ରେ
ଯୁଗଯୁଗ ଥାଏ ଚାହିଁ ।।

ଘଡ଼ିଏ ଅଟକି ଦେଖିଛ କି ତାର
ବିଦାୟ ବନ୍ଧର କୋହ ,
କେବେ ତା ମୋହରେ ବାନ୍ଧିକି ହୋଇଛ
ଆଗନ୍ତୁକ କୁହ କୁହ,,,
ତୁମେ ଆଗନ୍ତୁକ କୁହ କୁହ

ବୋଉ ତୁ' ମନେପଡୁ...

ବୋଉ, ତୁ' ନା ବହୁତ ମନେପଡୁ,
ଯେତେବେଳେ ମୋ କଷ୍ଟ ସୀମା ଭଲଫନ କରେ;
ଯେତେବେଳେ କିଏ ମୋତେ ଅଣଦେଖା କରେ
ମୋତେ ତୋର ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡ଼ା ପଡ଼େ;
ତୋ ପଣତରେ ମୋ ଆଖିକୁ ପୋଛି
ତୋ କୋଳରେ ମଥା ରଖି
ତୋର ସେ ସ୍ନେହଭରା ଆଉଁସାକୁ ସାହାରା କରି
ତୋ ପାଖରେ ମନ ଭରି
ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହୁଏ
ଅନୁତାପ ଏବଂ ମନସ୍ତାପ କରିବାକୁ!!

ରଶ୍ମିରଞ୍ଜନ ସାହୁ
ମୁଖ୍ୟ-ଉପବେଷ୍ଟା
(ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)
ଚାନ୍ଦୋଳ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ବୋଉ, ତୁ' ନା ବହୁତ ମନେ ପଡୁ
ଯେତେବେଳେ ମୋ ଦୁଷ୍ଟାମୀ ଚରମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ
ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ତୋ ପାଦତଳେ ପଡ଼ି କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ
ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହୁଏ
ତୋ ଗାଳିରେ ନିଜକୁ ଭିଜାଇ
ଆଖିର ଅମୃତ ଧାରାରେ
ମୋର ଏ ଅର୍ଦ୍ଧମୃତ ଜୀବନକୁ
ଆଉଥରେ ଜୀବନ୍ତ କରି ଦେବାକୁ!!

ହଁ, ବୋଉ
ତୁ' ମନେପଡୁ ବାରମ୍ବାର ଏକାନ୍ତରେ
ପିଲା ବେଳର ସେ ଧୂସର ସ୍ମୃତିରେ
ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଆଉଥରେ ଅମୂଲ୍ୟ ଚୋର ସାଜି
ଧରାପଡ଼ି ତୋ'ରି ହାତରେ
ଖାଇବାକୁ ଚାପୁଡ଼ାର ଦୁଷ୍ଟାପ୍ୟ ତିଅଣ;
ଇଚ୍ଛାହୁଏ ତୋ ଆଗରେ
କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଅଳି କରି
ପାଇବାକୁ ହଜିଥିବା ଖୁସିର ସନ୍ଧାନ...
ହଁ, ବୋଉ ତୁ' ନା ଭାରି ମନେପଡୁ ।।

ବିକଶିତ ଭାରତ, ଏକ ସୁସ୍ଥ ମନର ଆକାଂକ୍ଷା...

ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତି, ସମୃଦ୍ଧ ଇତିହାସ ଏବଂ ଅପାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ଭାରତ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଯୁଗର ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । "ବିକଶିତ ଭାରତର" ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅର୍ଥନୈତିକ,ସାମାଜିକ,ବୈଷୟିକ ଏବଂ ପରିବେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମଗ୍ରିକ ପ୍ରଗତି ହାସଲ କରିବା ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଭାରତକୁ ଏକ ବିଶ୍ଵସ୍ତରୀୟ ଅଗ୍ରଣୀର ଉଚ୍ଚପାବଛ ରେ ପହଞ୍ଚେଇବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ । ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ସାମୂହିକ ପ୍ରୟାସ ହିଁ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଛ୍ରିରତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ ।

ପ୍ରଞ୍ଜା ପରିମିତା ମିଶ୍ର
ଜଗତସିଂହପୁର

ବିକଶିତ ଭାରତର ଦର୍ଶନ :-

ଏକ ବିକଶିତ ଭାରତ କହିଲେ ଏକ ଉନ୍ନତ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବୁଝାଏ । ଯେଉଁଠାରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ, ଶିକ୍ଷା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ସୁଲଭ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସମାନ ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ଏହା ଏକ ଭାରତକୁ କଳ୍ପନା କରେ ଯାହା ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ନବସୃଜନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଗତିକୁ ନିରନ୍ତର ବିକାଶରେ ଆଗେଇ ନେଇଥାଏ । ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ବିକାଶ ଭାରତ କେବଳ ଅର୍ଥନୈତିକ ସମୃଦ୍ଧତା ନୁହେଁ ସାମାଜିକ ସମନ୍ବୟ, ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମୃଦ୍ଧତା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ନିକ୍ଷେପ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ।

ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ :-

ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏକ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମେରୁଦଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ୫ ଟ୍ରିଲିୟନ ଡଲାରର ଅର୍ଥନୀତି ହେବାକୁ ବିକାଶ କରିବାରେ ଭାରତର ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଇଲ୍‌ଷ୍ଟୁକ୍ ଅଟେ । ଶିଳ୍ପ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେବା ଦ୍ଵାରା ଏହା ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନିଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ ।

“ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ” ଏବଂ “ଷ୍ଟାର୍ଟଅପ୍ ଇଣ୍ଡିଆ” ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ନବସୃଜନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିସାରିଛି । ବିଦେଶୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ (ଏଫଡିଆଇ) କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ (SMEs) ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ଭାଗଭାଗ କରିବା ଜରୁରୀ ।

ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ :-

ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ବିକାଶର ମୂଳଦୁଆ । ଏକ ବିକଶିତ ଭାରତ ଏକ ଉନ୍ନତ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରେ ।

ଉନ୍ନତ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତି ବିଶ୍ୱ ମାନାଙ୍କ ସ୍ଥିରତା ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ନୀତି (NEP) ୨୦୨୦ ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଡିଜିଟାଲ ସାକ୍ଷରତା ଏବଂ ଧର୍ମାତ୍ମକ ତାଲିମ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଭାରତର ଶିକ୍ଷା ଦୃଶ୍ୟପଟ୍ଟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ।

ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ବିଶେଷତଃ ଅନୁନ୍ନତ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ନିୟୁତ୍ତି ଯୋଗ୍ୟ ଦକ୍ଷତା, ବେକାରୀ ହ୍ରାସ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ-ଗ୍ରାମୀଣ ବିଭେଦକୁ ଦୂର କରିପାରିବ । ଅଭିନବ ଚାଳିତ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ବିକାଶକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ, ଯାହାକି ଭାରତକୁ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ପାଇଁ ଏକ ମାର୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା :-

ଏକ ଦେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ଜନସଂଖ୍ୟା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ବିକଶିତ ଭାରତର ଏକ ଅଗ୍ରଗାମୀ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭାରତ ଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ସୁଲଭ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇବାରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି,କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ପ୍ରୟାସ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଡାକ୍ତରୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ, ପ୍ରତିଷେଧକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଏବଂ ଟେଲି ମେଡିସିନ୍ ବିନିଯୋଗ ଭାରତର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରେ । ଏହା ସହିତ, ସ୍ୱଚ୍ଛତା, ପୁଷ୍ଟିକର ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଚେତନତା ଅଭିଯାନ ସାମଗ୍ରିକ ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବୈଷୟିକ ଉନ୍ନତି :-

ଟେକ୍ନୋଲୋଜି/ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ହେଉଛି ବିକଶିତ ଭାରତ ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ମାର୍ଗ । ଭାରତ ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ "ଆଇଟି ପାୱାରହାଉସ୍" ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଛି ଏବଂ କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧି, ରୋବୋଟିକ୍ସ, ବ୍ଲକ୍ ଚେନ୍ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ଅଗ୍ରଗତି ଦେଶକୁ ନୂତନତ୍ୱର ନେତୃତ୍ୱ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ପ୍ରେରିତ କରିପାରିବ ।

ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସଂଯୋଗ ଏବଂ ଇ-ଶାସନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଡିଜିଟାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଛି । ଡିଜିଟାଲ୍ ସାକ୍ଷରତାକୁ ବିସ୍ତାର କରିବା ଏବଂ ସୁଦୂର ଅଞ୍ଚଳରେ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି/ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରବେଶ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଡିଜିଟାଲ୍ ବିଭାଜନକୁ ଦୂର କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବିକାଶକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବ ।

ପରିବେଶ ସ୍ଥିରତା :-

ଭାରତ ଅଗ୍ରଗତି କଲାବେଳେ ପରିବେଶ ସ୍ଥିରତା ଏକ ପ୍ରାଥମିକତା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଜଙ୍ଗଲ କ୍ଷୟ ରୋକିବା ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷଣ ମୁକ୍ତ ଭାରତର ବିକାଶ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହ୍ୱାନ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ବିକାଶ ଭାରତ ଏକ ସବୁଜ ଅର୍ଥନୀତିକୁ କଳ୍ପନା କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପରିବେଶ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନୁହେଁ ।

ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ, କଠୋର ପରିବେଶ ନିୟମାବଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଏବଂ ନିରନ୍ତର କୃଷି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ । ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୌର ଶକ୍ତିର ବିନିଯୋଗ ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଗଙ୍ଗା ପାଇଁ ଜାତୀୟ ମିଶନ ପରି ପଦକ୍ଷେପ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ମୁକାବିଲା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଭାରତର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ ।

ସାମାଜିକ ସମାନତା ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକରଣ :-

ପ୍ରକୃତ ବିକାଶ ହେଉଛି ସାମାଜିକ ସ୍ତରରେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜରେ ସମାନତା ରଖିବା । ଏକ ବିକାଶ ଭାରତ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା, ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ବର୍ଗର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଶକ୍ତିକରଣ ବିକାଶ ପାଇଁ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଟେ । କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ମହିଳାଙ୍କ ଅଂଶଗ୍ରହଣ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମନ୍ବୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁର୍ବଳ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

"ବେଟି ବଚାଓ, ବେଟି ପଢ଼ାଓ" ଏବଂ "ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଅପ୍ ଇଣ୍ଡିଆ" ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଗଭୀର ମୂଳ ଅସମାନତାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ତଥା ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ ଦେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହେଉଛନ୍ତି ଏହା ମାନବସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶାସନ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ମଜବୁତ କରିବା :-

ଏକ ବିକଶିତ ଭାରତ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଶାସନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସ୍ୱଚ୍ଛ, ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ନାଗରିକ-କୈନ୍ଦ୍ରିକ ଶାସନ ଜନସେବାର ଦକ୍ଷ ବିତରଣକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ ଏବଂ ସରକାର ଏବଂ ଏହାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ାଇଥାଏ । ଇ-ଶାସନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା, ଅମଲାତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ କରିବା ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତିର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ଼ ପ୍ରଶାସନିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଢାଞ୍ଚା ଗଠନ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ।

ଗ୍ଲୋବାଲ୍ ଷ୍ଟେଜ/ପୃଥିବୀ ସ୍ତରରେ ଭାରତର ଭୂମିକା :-

ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ ନୀତି ଗଠନ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଆହ୍ୱାନର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ବିକଶିତ ଭାରତ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଜି-20, ବ୍ରିକ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁପକ୍ଷୀୟ ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଭାରତର ସ୍ୱର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇସାରିଛି । ଏକ ବିକାଶଶୀଳ ଭାରତ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରେ ଯାହା ଜଳବାୟୁ କାର୍ଯ୍ୟ, ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଗେଇ ଆସେ, ଏକ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ଶକ୍ତି ଭାବରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଢ଼ କରେ ।

ଉଚିତ୍ ମାର୍ଗ :-

ବିକଶିତ ଭାରତ ଦର୍ଶନ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାରତୀୟଙ୍କ ସାମୂହିକ ପ୍ରୟାସ ଆବଶ୍ୟକ । ନୀତି ନିର୍ଣ୍ଣୟକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ରଣନୀତି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ,

ବ୍ୟବସାୟ ଲାଭ ସହିତ ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ବକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ନାଗରିକମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶିକ୍ଷା, ନବସୃଜନ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ହେଉଛି ଏକ ସ୍ବୟ ଯାତ୍ରା ଏକ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଭାରତର ଯାତ୍ରାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ ।

ଉପସଂହାର :-

ବିକଶିତ ଭାରତ ସ୍ବପ୍ନ କେବଳ ଏକ ଆକାଂକ୍ଷା ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦାୟିତ୍ବ । ଯେହେତୁ ଆମେ ଏହି ଦର୍ଶନ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ, ଆସନ୍ତୁ ଏକତା, ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ନୂତନତ୍ବର ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଯାହା ଆମ ଦେଶକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ମିଳିତ ଭାବେ ଆମେ ଭାରତକୁ ବିକଶିତ ସ୍ତରରେ ଆଗେଇ ନେଇ ପ୍ରଗତି ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧିର ଏକ ଆଲୋକରେ ପରିଣତ କରିପାରିବା । ଏକ ବିକଶିତ ଭାରତ କେବଳ ଏକ ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳ ନୁହେଁ; ଏହା ସାମୂହିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଏକ ଯାତ୍ରା, ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ବଳ ଭବିଷ୍ୟତ ନିଶ୍ଚିତ କରେ ।

ବାଳିକା ବୃଦ୍ଧା...

ବାଳୁତ କୌଶୋର ଯୁବ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା
ବୟସ ଏ ଚାରିଖଣ୍ଡ,
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରହିଛି
ଅଭିଜ୍ଞତା ମାପବଣ୍ଡ ।।
ବାଳିକା ବୟସେ ବହୁ ବାଟ ଚାଲି
କ୍ଷତାନ୍ତ ଆଜି ଏ ପାଦ ,
ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ତ ପାଉଁଜି ଥକିଛି
ରୁଣୁଛୁଣୁ ନାହିଁ ଶବ୍ଦ ।।
ବୃଦ୍ଧା ବୟସ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ତ ନାହିଁ
ବାସ୍ତବତା ଏବେ ସ୍ପଷ୍ଟ,
ଆଖିର କଜ୍ଜଳ ପ୍ରମାଣ ସାଜିଛି
ଲୁହରେ ଧୋଇଛି କଷ୍ଟ ।।
ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏତେ ଯେ ଲଢ଼ିଲି
ପ୍ରମାଣ ମୋର ସେ ତୁଟି,
ସମୟ ସମାଜ ହାରିଯାଇ ମୋତେ
ଚାଣିପାରିଲାନ୍ତି ଭିଡ଼ି ।।
ଅଭିଜ୍ଞତା ମୋର ଏତେ ଯେ ରହିଛି
ସମ୍ପର୍କ ରହୁଛି ଅଧା,
ମିଛ ପ୍ରହସନ ଜାତ ହୋଇଯାଏ
ମୁଁ ଯେ ବାଳିକା ବୃଦ୍ଧା ।।

ଜୟନ୍ତୀ କାନ୍ତିପୁରତି
କୁଆଖିଆ, ଯାଜପୁର

ବନ୍ଧୁ ନା ପ୍ରେମ?...

ଚାଲ ଥରେ ଆମ ପ୍ରେମ କରିବା
 ପ୍ରେମର ହିସାବ ଖାତାକୁ
 ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସମାହିତ କରି
 ଋତୁରାଜ ବସନ୍ତ ପାଲଟିଯିବା ।
 ଯେଉଁଠି ପ୍ରେମ ଥିବ ଅଥଚ ପ୍ରତାରଣା ନଥିବ,
 ଭରଷା ଥିବ ଅଥଚ ଭବିଷ୍ୟତ ନଥିବ,
 ତ୍ୟାଗ ଥିବ ଅଥଚ ସ୍ୱାର୍ଥ ନଥିବ,
 ଅଭିମାନ ଥିବ ଅଥଚ ଅଭିଯୋଗ ନଥିବ ।
 ଯେବେ ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ନୟନ
 ପ୍ରଥମ କରି ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିଲା
 ତୁମ୍ଭେ ନୁହେଁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।
 ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖେ ପାଖ ବେଞ୍ଚରେ
 ତୁମେ ମତେ ନଚିହ୍ନିଲା ପରି
 ଏଡ଼ାଇ ଏଡ଼ାଇ ଚାହିଁ ।
 ତୁମ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଯେତେବେଳେ
 ମୋ ନାଁ ଧରି ଡକାଡୁକି ହୁଅନ୍ତି
 ଭାରି ମତେ ଖୁସି ଲାଗେ ।
 ଖୁସିର ଅନ୍ୟ ନାମ କ'ଣ ପ୍ରେମ ?
 କୌଣସି କଥାର ସମାଧାନ ପାଇଁ
 ମୋ ନିରବତା ହିଁ ତୁମକୁ ଜଣାଇଦିଏ
 ମୁଁ ଯେ ତୁମ ପାଇଁ କେତେ ପାଗଳ ।
 ଏ ବନ୍ଧୁ ନା ପ୍ରେମ ?
 ବନ୍ଧୁକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଆଦୌ ପାପ ନୁହେଁ,
 କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ କରିସାରି ତାକୁ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କହିବା
 ନର୍କରେ ପଡ଼ିବା ପରି ସମାନ ।

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମଲିକ
 ରଣସାହି, ବାଲେଶ୍ୱର

ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇ ନିଏ...

ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଦିନେ ତା'ର ହୃଦୟରେ
ବାସୁଥିଲି ହେନା ଭଳି ,
ଆଜି ସେହି ମୋତେ ଭୁଲିଗଲା ପରେ
ଦେଉଅଛି ଖାଲି ଗାଳି ।

ପ୍ରେମ କ'ଣ କେବେ ଘୁଣା ହୋଇପାରେ
କହିବ କିଏସେ ମୋତେ ,
ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ସାଜିଥିଲି ଦିନେ
ତା ଆଶା ନୌକା ସତେ ।

ଯମୁନା କୂଳରେ କଦମ୍ବ ମୂଳରେ
କରୁଥିଲେ କେତେ କେଳି ,
ମାନିନୀ ରାଧିକା ବୁହେଁ ଏମିତିକା
କାହ୍ନୁକୁ ଦେବ ସେ ଗାଳି ।

ଗୋପରେ ରହୁ କି ବ୍ଯାରିକାରେ ରହୁ
ଭାବୁଥିବ କାହ୍ନୁ ରାଇକୁ ,
ହେଲେ ଏ ରାଧିକା ବୁଝେ ନାହିଁ ପ୍ରେମ
ଅବୁଝା ହୁଏ ନିଜକୁ ।

ଶାଶୁତ ପ୍ରେମର ନାହିଁ ଆଉ ଚିହ୍ନ
ପ୍ରେମ ଏଠି ମଲା ଜହ୍ନ ,
ହୃଦୟ ବୁହଇଁ ଶରୀର ରେ ତା'ର
ଛଳନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମିଛକଥା କହି ହାତଧରି ନେଇ
ଅଧା ବାଟେ ଛାଡ଼ି ଦିଏ ,
ଏମିତିକା ଝିଅ ହଜାରେ ଅଛନ୍ତି
ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇ ନିଏ ।।

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ
ରାଜନଗର,କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

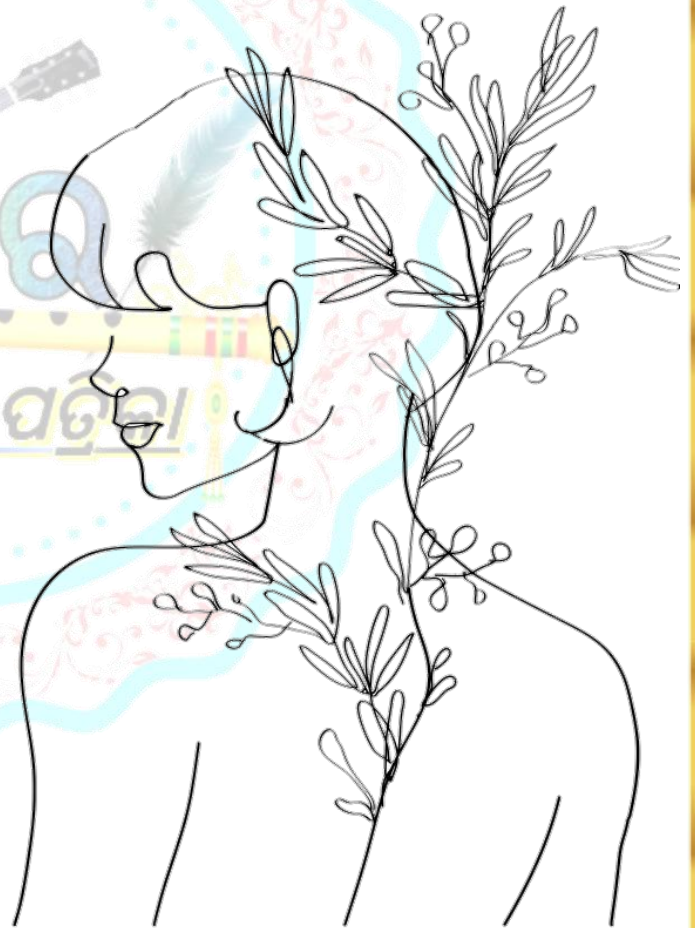

ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ...

ତା' ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଟାଣି ଫେରିଲା ପରେ,
 ଅନେକ ଥର ମୋ ଜଡ଼ଦେହେ
 ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲି,
 ମୋ ଦ୍ରବୀଭୂତ ଅଶ୍ରୁ ସବୁକୁ
 ବରଫରେ ପରିଣତ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଥିଲି ।
 ସେ କରୁଥିବା ମିଛ ଅଭିନୟର
 ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ
 ମୁଁ ଗୋଟାପଣେ ତାକୁ ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରେମୀର
 ଆକ୍ଷା ଦେଇ ସାରିଥିଲି,
 ସେ କିନ୍ତୁ ଘାତକ ସାଜି ଅବିଶ୍ୱାସର
 ଅନଳରେ ଜାଳି ଦେଇ ଥିଲା ଆମ
 ସମ୍ପର୍କର ସବୁଜ ବନାନୀ ।
 ହେଲେ, ଶେଷରେ ସେ ପାଲଟିଲା
 ମୋ ପାଇଁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଏକ ଅମର କାହାଣୀ,
 ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠାରେ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହୋଇ ରହି ଯାଇଥିବା
 ଅବଶୋଷର ଏକ ଅଲିଭା ଚିହ୍ନଣୀ ।
 ବିଶଲ୍ୟକରଣୀ ସାଜି ମୋ ଯନ୍ତ୍ରଣାର
 ବିଷକୁ ଶିରା ପ୍ରସିରାରୁ ଶୋଷିନେବ ବୋଲି
 ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ସାଇତି ଥିଲି,
 ତା ପ୍ରତାରଣାର ପ୍ଲାବିତ ବନ୍ୟା
 ଧୋଇ ନେଇଥିଲା ସବୁକିଛି,
 ତେଣୁ ଆଜିବି ମୋ ଅନ୍ତରରେ
 ଆବେଗର କଣିକାମାନ
 ଅଭିମାନରେ ମୁହଁମାଡି ପଡ଼ିରହିଛନ୍ତି ।
 ବୋଧ ହୁଏ କେଉଁ ଏକ ଅଭିଶପ୍ତ ଲଗ୍ନରେ
 ସେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲା
 ଆମ ପ୍ରେମର ଦସ୍ତାବିଜ୍ ରେ,
 ଅନ୍ତ ହେବା ଆଗରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ପଡ଼ିଗଲା
 ପ୍ରେମର ପ୍ରଥମ ପଂକ୍ତିରେ ।
 ସେବେଠୁ ମୋ ସାଇତା ଅଭିଧାନରୁ
 ଆକସ୍ମାତ୍ ଲିଭିଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦସମୂହ ଆଉ
 କେବେ ଫେରିବାର ନାଆଁ ଧରିନାହାନ୍ତି,
 ତା ସ୍ମୃତିର ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଆଜିବି ମୋ ହୃଦୟରେ
 ପ୍ରେମର ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।

ପ୍ରିୟାଂଶୀ ବିଶ୍ୱାଳ
 ଡିଜେଲ, ଜଗତସିଂହପୁର

ନିଆଁ...

ଓଠରେ ନିଆଁ,
ଗୋଠରେ ନିଆଁ,
ଆଖିରେ ନିଆଁ,
ଛାତିରେ ନିଆଁ
ଗାଁରେ ନିଆଁ
ସହରରେ ନିଆଁ,
କୁହୁଲୁଛି କାଟୁଛି ତା ଶାଣିତ ଅସ୍ତ୍ରରେ,
ଥମିବାର ନାଁ ନେଉନି,
କେଉଁଠି ବସ୍ତ୍ର ହରଣ
କେଉଁଠି ବସନ୍ତ ହରଣ
କେଉଁଠି ଲଙ୍କା ଦହନ,
କେଉଁଠି କଢିର କ୍ରନ୍ଦନ,
କେଉଁଠି ପେଟର ପ୍ରଳାପ,
କେଉଁଠି ଅଭାବୀ ବୈଶାଖ,
ଦିନକୁ ଦିନ ଅସ୍ଥିର ଏ ନିଆଁ,
ଆସ୍ଥା ଜମଉଛି ନିଆଁ,
ଅସ୍ଥିକୁ ଜାଲୁଛି ନିଆଁ,
ପାଗଳା କୁକୁର ପରି ଭୁକୁଛି,
ମୁନିଆଁ ବାନ୍ତରେ ଗୋଟ ମାରୁଛି,
ଏବେ ତ ନିଆଁ ଉଛୁଳା ନଇ ପରି
କୁଳ ଲଘୁଛି ।

ନିଆଁ ଆମରି ଭିତରେ
ନୀରିହପଣରେ,ନିର୍ମମ ଆତଙ୍କରେ,
ନବ ଉଦ୍ଧାବନାରେ ।

କେଉଁଠି ଅଛି ଯେ ଆଖି ଆଉ ପାଣି
ନିଆଁ ହେବ ନିର୍ଝରିଣୀ ?

ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର
ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ, କେନ୍ଦୁଝର

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ଚିତ୍ରଲେଖା...

ଚିତ୍ରଲେଖା ତୁମେ ଚିତ୍ରରେ ନ ଥାଅ
ମନରେ ରହିଛ ପୁରି ,
ନିଜୁମ ରାତ୍ରିର ଅଳସ ବିଳାସେ
ସପନେ ଆସୁଛ ଘୁରି ।

ପୁଲକେ ହସୁଛ ମୁଲକେ ଗପୁଛ
ଲାଗୁଛ ବଢ଼ିଆ ଖୁସି ,
ଟିକିଏ ବିଛେଦ ମନକୁ ପାଉନି
କାନ୍ଦକୁ ମାଡ଼ୁଛ ବେଶି ।

ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ଆଲୋକ ଆଶୁଛ
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୀରକ ଗେଲ ,
ପାହାଡ଼ି ଆକାଶେ ଚମକ ଖେଳୁଛ
ସୁନ୍ଦର ତାରାଟେ ଭଲ ।

ମନକୁ କିମିଆ ରୂପରେ ଗୁଣରେ
ଆଉ କା' ଦିଶୁନି ମୁହଁ ,
ପାଖରେ ଦୂରରେ ଯାହା ବି ଭାବିଲେ
ଜୀବନ ସରାଗ ଚାହଁ ।

ନୀରବେ ପାଉଁଜି ନୂପୁର ଶୁଭୁଛି
ମନର ଆସରେ ନାଚ ,
ପ୍ରୀତିର ଗୀତରେ ତାଳକୁ ପକାଇ
ବାହୁରେ ହଲାଇ କାଚ ।

ତାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା
ରଣପୁର, ନୟାଗଡ଼

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ଥୁଲେ କେତେ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ...

ତୁମେ ଭଲପାଉଥିଲ ବୋଲି
ସହର ଟା ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା ,
ଏବେ ତୁମେ ଭୁଲିଗଲ
ବାଟ ଭାଙ୍ଗି ଚାଲିଗଲ
ସହର ଟା ଅଟିହୁ ଲାଗିଲା ।।

ତୁମେ ଅଛ ତୁମ ସହରର
ଅଜଣା ମୋ ଘର ,ସହର
କେତେ ଜହ୍ନ ତୁବି ଲେଣି
ଏକା ଆକାଶ ରେ
ସମୟର ହାତ ନାହିଁ
ଗୋଡ଼ ନାହିଁ
ତଥାପି ସେ ବାନ୍ଧି ଦେଲା
ଅଲଗା କରିଲା
ଥୁଲେ କେତେ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ।।

ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ମୋ ସ୍ଥିତି ରେ ମୁଁ ଅଛି
ତୁମ ସ୍ଥିତି ତୁମେ ବାଛିନେଲ
ଆୟୁଷ ସରିବା ଯାଏ
ଭୋଗାଭୋଗ ସାରିବାର ଯାଏ
ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୁଏତ ମୁଁ
କରିପାରେ କେବେ
ନିଦାରୁଣ ଧକ୍କା ଟିଏ
ସହିପାରେ କେବେ
ମଥାପାତି ମୁଦୁ୍ୟ ବାଛି ନେବି
ତୁମ ସହର କୁ କେବେ
ଖବର ଯିବନି
କନ୍ଦାଇ ଦେବିନି ।।

ମୁଁ କାନ୍ଦୁଛି , କାନ୍ଦୁ ଥିବି
ସରିବାର ଯାଏ ଆମ ପ୍ରେମ ଫଳାଫଳ
ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମହାକାଳ
ଏକାଠି କରିବ
ଦୁନିଆଁ ଦେଖିବ
ସେତେବେଳେ ହୁଏତ ନଥିବି
ଅନ୍ୟ ରାଇଜରେ ଘୁରୁଥିବି ।।

କୁମ୍ଭୀରେ ଗଲେଇ ଦେଲି...

ବାପା ଦେଇଥିଲେ ଶହେ ଟଙ୍କା ମୋତେ
 ବାରୁଣୀ ଯାତରା ପାଇଁ
 ବୁଲିବୁଲି କିଛି ଖରଚ କରିବି
 ଏଣୁତେଣୁ ସବୁ ଖାଇ ।
 କଅଣ ଖାଇବି ଭାବି ମୁଁ ପାରୁନି
 ଅସନା ତ ଚାରିଆଡ଼େ
 ଖାଇବା ଥାଳିକି ଅନେଇଲେ ମୋର
 ପେଟମୋଡ଼ି ବାନ୍ତି ମାଡ଼େ ।
 ସବୁଆଡ଼େ ହୁଏ ମାଛି ଭଣିଭଣି
 ଦୋକାନୀ ଧୋଉନି ହାତ
 ପଚାରିଲେ ଏହା କିଛି ନ କହିକି
 ଦେଖେଇ ଦଉଛି ଦାନ୍ତ ।
 ଭାବିଲି କି ଲାଭ ଖାଇକି ଏଠାରେ
 ରୋଗକୁ ଆଣିବି ତାକି
 ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ହେବ ପଢ଼ାପଢ଼ି ବେଳେ
 ବସିବି ପେଟକୁ ଜାକି ।
 ଖରଚ ନ କରି ସେଇ ଟଙ୍କା ଯଦି
 ସଞ୍ଚୟ କରିବି ନେଇ
 ଦରକାର ବେଳେ କାମରେ ଆସିବ
 ଦେଉକି ନ ଦେଉ କେହି ।
 ଏହା ଭାବି ସେଇ ଶହେ ଟଙ୍କାଟିକୁ
 କୁମ୍ଭୀରେ ଗଲେଇ ଦେଲି
 ବୋଉ ବାଢ଼ିଦେଲା ଭାତ ତରକାରୀ
 ଖାଇଦେଇ ଖୁସି ହେଲି ।

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା
 କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆ ,
 ଯାଜପୁର

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

କିଁ ଘେନି ଯିବୁ ତୋର ଛୁଟିଲେ ଘଟ...

ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟା କାଠ ହୋଇଗଲା ନା କଣ. କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନଥିଲା. ଏମିତିକି ପାଟିରେ କୋହ କି ଆଖିରେ ଟୋପେ ଲୁହ ନଥିଲା. ସ୍ବାମୀଙ୍କ ସେବା ଉପଚାର ଯେତେ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ବାମୀ ଚାଲିଗଲା ପରେ କିଛି ବି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନଥିବା ନୀଳିମା ଦାସ ସତରେ କଣ କାଠ ପରି ଜଡ଼ ପାଲଟିଗଲେ ନା କଣ. ମଣିଷ ଜାଣେ ଜୀବନ ଏକ ଜଳ ବିନ୍ଦୁ. କେତେ ସଂଘର୍ଷ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମଣିଷତା ସଂସାରରୁ ଚାଲିଗଲେ ମାୟା, ମୋହରେ ଲୁହ ଟୋପେ ଅଳ୍ପତଃ ନିଗିଡି ପଡିବା କଥା. କେମିତିକି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟା କେଜାଣି କହି ସମସ୍ତେ ମୁହଁ ମୋଡୁଥିଲାବେଳେ ଏକମାତ୍ର ବିବାହିତା କନ୍ୟା ପହଁଞ୍ଚି ପରିବେଶକୁ କରିଥିଲା ଗୁରୁଗମ୍ଭୀର. ଝିଅ ଦୁଇ କୁଳର ହିତା. ଦେଲା ନାରୀ ହେଲା ପାରି ବୋଲି କହୁଥିବା ଲୋକ ବୁଝିବା ଦରକାର ପୁଅ ଯେତିକି ଝିଅ ବି ସେତିକି. ଝିଅର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି ବାପା ମୁହଁରେ ନିଆଁ ଦେବା ସହ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ତାର. ଏହି ଝିଅ ବଳରେ ବଳିୟାନ ହୋଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟା ଏମିତି କାଠେଇ ଯାଇଥିବାର ଅନୁମାନକୁ ଏତେଇ ଦିଆଯାଇନପାରେ ଭାବୁ ଭାବୁ ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣାଟିର ସୂତ୍ରପାତ ହେଲା

କାରଟିଏ ଅଟକି ଗଲା ଦାଣ୍ଡଦୁଆରେ. କାଳେ ନାହିଁ ବଳେ ନାହିଁ କିଏ ଏମାନେ ମୃତକଙ୍କର. ଆଜି ଯାଏଁ ନୀଳିମା ଦାସ ଏକା ଏକା ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲା ବେଳେ କୋଉଠିଥିଲେ ଏ କାର ଚଢ଼ିଲାବାଲା ପରିବାର!କାରରୁ ସଦ୍ୟ ବିଧବା ବେଶରେ ଧଳା ଲୁଗା ପରିହିତା ବୟସ୍କା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସହିତ ଏ ଭେଣ୍ଟିଆ ଯୁବକ ଜଣକ କିଏ? ଓଲ୍ଲେଇ ପଡି ଦୁମ ଦୁମ ଭିତରକୁ ଯାଇ କୋକେଇ ସହ ମୁଖାଗ୍ନି ଦେବା ଉପକରଣ ସବୁକୁ ଅଳ୍ପିଆର କରୁ କରୁ ଝିଅ ବୋଲାଇ ଦୁନିଆଁ ଦାଣ୍ଡରେ ଏକମାତ୍ର ଅଲିଅଳି ଝିଅ ଫଂ ଫଂ ହେଉଥିଲା. ଏମାନେ କିଏ ମାଆ? ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ.ହଠାତ ଝଣଝଣ କରି ଝିଅ ସହ ଭାଙ୍ଗି ପଡିଲାଓ ତା ସହିତ ଭାଙ୍ଗିପଡୁଥିଲା କେତେ ବୁନିଆଦି ଓ କଳ୍ପନା ଜଳ୍ପନା. କୋକେଇ ସହ ଶବ ଆଗକୁ ବଢୁଥିଲା. ପଛେ ପଛରେ ମାଆ ନାମ୍ନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ନୀଳିମା ଦାସ ଓ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ସୁଚେତା କାଠେଇ ଯାଇଥିଲେ. ପରିବେଶକୁ ହାଲକା କରି ଶୁଭୁଥିଲା ଚାପା ଗୁଞ୍ଜରଣ. କିଏ କହୁଥିଲା ଏଇଥି ପାଇଁ ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭିତରେ କଳି ହୁଏ ତ କିଏ କହୁଥିଲା ଏହାହିଁ ତାଙ୍କ ରୋଗର କାରଣ. ଲୁଗ ଖାଏ ହାଣ୍ଡି.. ଚିନ୍ତା ଖାଏ ଗଣ୍ଡି, ପୁଣି କିଏ କହୁଥିଲା ଏହାହିଁ ବୋଧହୁଏ ନୀଳିମା ଦାସଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଶୁଖିଯିବାର କାରଣ. ଶବଦାହ ସରିଥିଲା, ଅଛି ଘରକୁ ଆସିବା ପରେ ନୀଳିମା ଦାସଙ୍କ ମଥା ସିନ୍ଦୂର ଲିଭିଗଲା ଓ ତା ସହିତ ହାତର ଦିପଟ ଚୁଡ଼ି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ନୀଳିମା ଦାସଙ୍କର ଘଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଘାକୁ ଯିବା, ତୁଠ ଖଟିବା ସହ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅସହ ମିଳିତ ଭାବେ ରହିବା ଦେଖି ଝିଅ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲା. ଚଉଦଦିନ ଯିବା ଉତ୍ତାରୁ ଝିଅ ମାଆକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲା ତ ସେ ନାହିଁ କରିଥିଲେ. ଝିଅ ବିଦା ହେବା ବେଳେ କହିଥିଲା ତୁ କାଠ ହୋଇଯାଇ ପାରୁ ହେଲେ ମୁଁ ନୁହେଁ. କୋର୍ଟରେ ଦେଖା ହେବା. ମାଆ ଖାଲି କହିଥିଲେ ସେତେବେଳକୁ ହୁଏତ ଏ କାଠ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଇଶିଆ କାଠ ହୋଇ ଜୁଇରେ ଜାଳିସାରିଥିବ. ଝିଅର ମନେ ପଡୁଥିଲା ତା ବିବାହ ବେଳେ ମାଆ କହିଥିବା ଦୁଇପଦ ଝିଅରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲାପରେ କାଠ ତ କାଠ

ଶୁଖିଲା କାଠ ହୋଇଗଲେ ଅଢେଇ ଦିନର ଏ ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ପରି ଜୀବନର ସମୟ ଖୁବ ଭଲରେ ଭଲରେ କଟିଯାଏ ଝିଅ. ଏବେ ମାଆକୁ ଦେଖୁ ଝିଅ ଭୋ ଭୋ କାନ୍ଦୁଥିଲା ବେଳେ ତା ହୃଦୟ ଭିତରୁ କେହି ତାକୁ କାଠ ହେଇଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି କହୁଥିଲା. ଲୁହ ଟୋପା ଗୁଡ଼ା ବର୍ଷାବାରୀ ହୋଇ କାଠରେ ଜୀବନ ସଂଚାର କରେ ବୋଲି ଝିଅ ବୁଝିଯାରିଥିଲା.

ମାଆ କିନ୍ତୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା ସେପାରିକୁ ଖୁବ ଅଳ୍ପ ଦିନ ବ୍ୟବଧାନରେ ତ ଝିଅଟି ଥାନା କୋର୍ଟ କଚେରୀ ଦଉଡି ଦଉଡି ଗୋଡ଼ ହାତରୁ ପାଣି ଶୁଖି କାଠ ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ନିଜ ହକ ପାଇବାକୁ ସେ ସଂଗ୍ରାମ ଜାରି ରଖୁଥିଲା. କାଗଜ ପତ୍ର ସବୁ ତା ସପକ୍ଷରେ ଥିଲା. ଝିଅର ଏକମାତ୍ର ଜିଦ ଥିଲା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଆ ନୀଳିମା ଦାସଙ୍କୁ କାଠ କରିଦିଆଗଲା ସେମାନେ ତା ଶତ୍ରୁ ଆଉ ଶତ୍ରୁର ଯୁକାବିଲା ସେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବ. ଭାଦ୍ରବମାସ ଥିଲା. ଶିବଙ୍କ ଉପାସ ବାଲିତୃତୀୟା ଓ ଗଣେଷଙ୍କ ଉପାସ ଗଣେଷ ଚତୁର୍ଥୀ ଆସୁଛି ଆଗକୁ. ଗୁରୁଦିବସ ପୂର୍ବରୁ ମାଆ ତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କରିବ. ସେଦିନ ଥାଏ ରାକ୍ଷୀପୂର୍ଣ୍ଣିମା. ଆଜି କୋର୍ଟରେ ସେ ଆଗୁଆ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା. ଝିଅ ଏପଟ ସେପଟ ଚାହିଁ ସେ ମାଆ ପୁଅ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଉ ନଥିଲା. ହଠାତ ତା ପଛପଟ ବେଞ୍ଚରୁ ହାତଟିଏ ଲମ୍ବି ଆସିଲା ତା ଆଡକୁ. ସେ ବୁଲି ଚାହିଁଲା. ମାଆଟି ମଥାନତ କରି ବସି ରହିଥିଲା ଆଉ ପୁଅଟି ଗୋଟିଏ ହାତ ତା ଆଡକୁ ବଢେଇ ଆର ହାତରେ ରାକ୍ଷୀଟିଏ ଦେଇ କହୁଥିଲା ପିନ୍ଧାଇ ଦିଅ ଅପା. ଆଜି ପରେ ଆମ ଭିତରେ ଆଉ ଏ ସମ୍ପର୍କ ହୁଏତ ରହିବ କି ନାହିଁ. ଝିଅଟି ମାଆଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାହିଁଲା. ସେ ତା ନିଜ ମାଆ ନୀଳିମା ଦାସ ପରି ସେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କାଠ ହୋଇଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଝିଅ ଭାଇ ହାତରେ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧି ମାଆଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତିଆ ମାରୁଥିଲା. ଦୃଶ୍ୟପଟ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା. ହୃଦୟରୁ ଶୁଭୁଥିଲା କେତେ ଦିନକୁ ମନ କରିଛି ଆଖି... କି ଘେନି ଯିବୁ ତୋର ଛୁଟିଲେ ଘଟ.ଘରକୁ ଫେରି ଝିଅ ଖୁବୁରୁକୁଣୀ ଓଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲା ତ ମାଆ ଭାଇ ଭାର ଧରି ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଝିଅ ଶାଶୁଘର ଗାଁରେ.

ଇ-ପତ୍ରିକା

ହୋଲି ଉତ୍ସବର ହାର୍ଦ୍ଦିକ
ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ

ଗୋ-ଧୂଳି...

ଲୋହିତ ଗୋଧୂଳି ରଙ୍ଗେ
ସବୁଜ ଧରଣୀ ଅଙ୍ଗେ
ପ୍ରଦୋଷର ଚାରୁଚିତ୍ର ଲେଖା
ବିଲ ବନ ଡୋଟା ଭୂଇଁ
ମାଟିରୁ ଆକାଶ ଛୁଇଁ
ଅସ୍ତଗାମୀ ରବି ରଶ୍ମି ରେଖା ।।

ବେଣୁଧର ସୂତାର
କେଶବୁରାପାଲ, କେନ୍ଦୁଝର

ଗୋଧୂଳିର ପଦଧ୍ବନି
ତୋଳେ ମିଠା ପ୍ରତିଧ୍ବନି
ଚାରୁ ମୟ ସୁଷମା ସମ୍ଭାର
ଫୁଲେ ଫୁଲେ ମଧୁ ବାସ
ସୁଷମାର ରମ୍ୟ ରାସ
ଲାବଣ୍ୟର ଲଳିତ ବିସ୍ତାର ।।

ଚନ୍ଦ୍ରଟେ ବକୁଳ ବାସ
କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ା ମୃଦୁ ହାସ
ଅସ୍ତରାଗ ଅରୁଣିମା ଘେନି
ଅସ୍ତଗାମୀ ରବି କରେ
ସନ୍ଧ୍ୟା କୁ ସ୍ବାଗତ କରେ
କଳ ଗୀତି ସୁରେ ଏ ଅବନୀ ।।

ସ୍ବପ୍ନିଳ ସୁଷମାମୟ
ଛବିଳ ଦିଗ୍ ବଳୟ
ବସୁନ୍ଧରା ଶ୍ୟାମଳ ଅଙ୍ଗନେ
ଅସ୍ତାଚଳେ ଭାଲେ ରବି
ମଧୁର ରୁଚିର ଛବି
ମାଙ୍ଗଳିକ ଗୋଧୂଳି ଲଗନେ ।।

ଲହରିତ ରୂପ ମାଳା
ପ୍ରକୃତିର ଚାରୁକଳା
ବର୍ଣ୍ଣାଳୀର ବିମୁଗ୍ଧ ଛନ୍ଦରେ
ଗୋଧୂଳିର ମିଠା ଛାଇ
ମାଟିର ମହକ ଛୁଇଁ
ସ୍ବପ୍ନ ରଚେ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ ।।

ଅମରାବତୀର ଶୋଭା
ଏ ସୃଷ୍ଟି ଅଙ୍ଗନେ ଅବା

ସାବଲୀଳ ଲଳିତ ଭଙ୍ଗିମା
ଲେଉଟା ବିହଙ୍ଗ ଗୀତ
ଆଦିଗନ୍ତ ମୁଖରିତ
ପ୍ରକୃତି ର ନିଃସର୍ଗ ସୁଷମା ।।

ଚାରୁ ଗୋଧୂଳିର ରଙ୍ଗେ
ଶ୍ୟାମଳ ଧରିତ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ
ସୌମ୍ୟମୟ ଶୃଙ୍ଗାର ବିଭୂତି
ସନ୍ଧ୍ୟାର ଦୀପାଳି ଜାଳି
ଭକ୍ତି ପୂତେ ଅର୍ଘ୍ୟାଞ୍ଜଳି
ଗ୍ରାମ୍ୟବଧୂ ପୂଜେ ବୃନ୍ଦାବତୀ ।।

ଗୋଧୂଳି ଚମକ ଛୁଇଁ
ରୂପାଜହ୍ନ ଆସେ ଭଇଁ
ଦୂର ନୀଳ ଚକ୍ରବାଳ କୋଳେ
ଲୁଚିଗଲେ ବିବସ୍ବାନ
ତାରାଫୁଲେ ହସେ ଜହ୍ନ
ବିଭାବରୀ ଆସେ ଧରାତଳେ ।।

ଏ ଭବ ସପନ ପୁରୀ
ଜୀବନରେ ରଙ୍ଗ ଭରି
ଗାଉଥାଏ ତୃପ୍ତିର ମହ୍ଲାର
ଗୋଧୂଳି ଲଗନ ପରି
ବୟସ ଯାଇଛି ସରି
ଛାତିଯିବ ଏ ମାୟା ସଂସାର ।।

ଅରାଟ...

ଦୁଷାରକାନ୍ତ ବଳବନ୍ତରାୟ
ପାଇକବାରବାଟି, ନରସିଂହପୁର
, କଟକ

ସୁଜଳା,ସୁଫଳା, ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଇ ଅରାଟ ନଗରୀ ବା
 ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ ଏବେର ନରସିଂହପୁର । ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି
 ଅଞ୍ଚଳ ରେ ଅତ୍ୟଧିକ ହାତୀ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଛି
 ବୋଲି ଲୋକେ କହନ୍ତି ପରେ ଏହା ଅରାଟ ନାମରେ ନାମିତ ହେଲା ଅ-
 ଅର୍ଥାତ୍ ଘଞ୍ଚ ରାଟ-ଅର୍ଥ ରାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ଘୋର ଜଙ୍ଗଲ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ରାଜା
 ଶୂନ୍ୟର ଅଞ୍ଚଳ , ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘୋର ଜଙ୍ଗଲ ରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଥିଲା ଏବଂ ଅରାଟଭୂମି ରାଜା ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ।
 ଯାହା ୧୩୧୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ନିଜର କାୟା ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା । ଏହା କୁ
 ଦେବଭୂମି,ତୀର୍ଥଭୂମି,କଳାଭୂମି, ବୀରଭୂମି କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ
 ନାହିଁ । ଏହା ଥିଲା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ଏହାର ପଡୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ବଡ଼ମ୍ବ, ତିଗିରିଆ,
 ଆଠଗଡ଼, ହିନ୍ଦୋଳ ଏବଂ ଅନୁଗୁଳ । ୨୬ଟି ଗଡ଼ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଐତିହ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଥିଲା । ଏହି
 ପ୍ରାଚୀନ ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ କୁ ଏକଦା ଗାଜଣ କନ୍ଧଶାସକ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ
 ନରସିଂହ ଜେନା,ପୁର ଜେନା ଏବଂ ଭାନୁ ପାଇକରାୟ । ଏହି ଗଡ଼ଜାତ ର ଇତିହାସ ଯେତିକି
 ରୋମାଞ୍ଚକର ସେତିକି ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ମଧ୍ୟ । ଏହି ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ତିନି କନ୍ଧ ରାଜା ଶାସନ
 କରୁଥିବାବେଳେ ଏହି ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ ର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ଜୟପୁର ର ଝାଳିବଣ । ଏହି ଗଡ଼ଜାତ
 ଅଞ୍ଚଳ ଟି ଜଙ୍ଗଲ ରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାରୁ ଏଠି ବାଘର ଉପଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଉପଦ୍ରବ୍ୟ
 କୁ ରୋକିବା ରେ ତିନି ରାଜା ବିଫଳ ହେଲେ ଫଳରେ ରାଜ୍ୟରେ ଅରାଜକତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ରାଜା
 ଭୋଗ,ବିଳାସ,ବ୍ୟସନ ରେ କାଳାତିପାତ କରୁଥିବାରୁ ପ୍ରଜା ଅସନ୍ତୋଷ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଦେବାକୁ
 ଲାଗିଲା ଏହି ସମୟରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମଜୟ ସିଂ ନାମକ ଜଣେ
 ବୀର ବଳବାନ ଯୁବକ ବାଟରେ ଯିବା ବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ଏହି ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳରେ ବିଶ୍ରାମ
 ନେଲେ ଏବଂ ବାଘର ଉପଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖି ବାଘକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଏହାକୁ ଦମନ କରିବାରେ ସଫଳ
 ହେଲେ । ଲୋକକଥା ଅନୁଯାୟୀ ଧର୍ମଜୟ ସିଂ ବାଘଟିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାଧେଇପଦା ଓ
 ହରିଚନ୍ଦନପୁରଶାସନ ର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ମାରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଘଟିର ମୁଣ୍ଡକୁ
 ହରିଚନ୍ଦନପୁରଶାସନ ଏବଂ ଗଣ୍ଡିଟିକୁ ଜୟମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରାମ ରେ ପୋତା ଯାଇ ଗ୍ରାମଦେବତୀ ରୂପେ
 ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ଯୁବକଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଜନସାଧାରଣ ଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା
 ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏଥିରେ ଈର୍ଷାନିତ ହୋଇ ଗାକନ୍ଧ
 ରାଜା ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ଧର୍ମଜୟ ସିଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ପରାସ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କ ଶୀର
 ଛେଦନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ଇଚ୍ଛା କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାକୁ ଯାଇ ନରସିଂହ ଜେନା ଏବଂ

ପୁର ଜେନା ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୨୯୨ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଏହି ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ ବା ଅରାଟ ନଗରୀ କୁ "ନରସିଂହପୁର" ନାମରେ ଅଭିହିତ କଲେ ।

ଏବଂ ଭାନୁପାଲକରାୟ ନାମ ଅନୁସାରେ ଅଧୁନା "ନରସିଂହପୁର" ରାଜବାଟୀ ର ରାଜଧାନୀ ରଖାଗଲା ପାଲକପଡ଼ାପାଟଣା । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେଇ ଶାଜଣ କନ୍ଧରାଜା ଙ୍କ କଟାମୁଣ୍ଡ ପୋତା ଯାଇଥିବା ଜାଗାରେ ଏକ ସମୃଦ୍ଧି ସ୍ତମ୍ଭ ଅଛି ଯାହା ନରସିଂହପୁର ନିଜିଗଡ଼ ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତେଣୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ ୧୨୯୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଅଧୁନା ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼ଜାତ ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହି ଗଡ଼ଜାତ ର ପ୍ରଥମ ରାଜା ରୂପେ ଧର୍ମଜୟ ସିଂ କୁ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହା ପରେ ପାଖାପାଖି ୧୩୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ବେଳକୁ ୩/୪ଭାଗ ରେ ବିଭକ୍ତ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଟି ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ଏକାଠି ହୋଇ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଯାହାକୁ ନୀଳପାଢ଼ୀ, ଗୋବିନ୍ଦ ମାଲିକାର ପ୍ରଭୁକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ଧର୍ମଜୟ ସିଂ ୧୩୧୨-୧୩୨୨ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିଥିବାବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବଂଶଧର ମାନେ ଏହାକୁ ଶାସନ କରିଥିଲେ ତେବେ କୁହାଯାଏ ଯେ ୧୬୮୭ ମସିହାରେ ନରସିଂହପୁର ର ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳର ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ଦୟାନିଧି ସିଂହ ପୁରୀ ଗଜପତି ମହାରାଜା ଙ୍କୁ କୁଜଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଗଜପତି ଏଥିରେ ପ୍ରୀତ ହୋଇ ନରସିଂହପୁର ରାଜାଙ୍କୁ "ମାନସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର" ଉପାଧି ଦେବା ସହିତ ଛତିଶା ନିଯୋଗ ଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ରାଜା ଏକ ବଡ଼ଲ ଗଛ ମୂଳେ ଚାଳ ଛପର ଘରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ମୂର୍ତ୍ତି ଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଥିବା ପୂର୍ବ ବିଗ୍ରହ କାନପୁର କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ଅବ୍ୟାବଧି ପୂଜା ପାଇଲେ । ୧୮୮୨ମସିହାରୁ ୧୯୩୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନରସିଂହପୁର ରାଜ୍ୟ କୋର୍ଟ ଅଫ୍ ଷାର୍ଡସ୍ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ତତ୍କାଳୀନ ସୁପରିଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ନନ୍ଦ ଏଠାରେ ଶାସନ ପରିଚାଳନା କରି ୧୯୨୨ମସିହାରେ ନରସିଂହପୁର ରେ ରଥଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡେ । ସେତେବେଳେ ତିନୋଟି ରଥ ହେଉଥିଲା ଗୋଟିଏ ରଥରେ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର, ସୁଭଦ୍ରା ଓ ସୁଦର୍ଶନ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଥରେ ପତିତପାବନ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଥରେ ପ୍ରସନ୍ନମଣି ବିଜେ ହେଉଥିଲେ । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ୧୯୪୮ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ପହିଲାରୁ ରାଜାଙ୍କ କ୍ଷମତା ଚାଲିଗଲା ଫଳରେ ୧୯୫୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ମତେ ରାଜା ଏହି ରଥଯାତ୍ରା କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅସହଯୋଗ, ରାଜନୈତିକ ପଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସର୍ବପୋରି ସରକାରୀ ସହାୟତା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବାରୁ ୧୯୫୦ ମସିହାରୁ ୧୯୭୭ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୭ ବର୍ଷ ନରସିଂହପୁର ରଥଯାତ୍ରା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ରଥଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ ଥିଲା ପୁନଃ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ନରସିଂହପୁର ରେ ପୁଣିଥରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତିନି ରଥ ବଦଳରେ ଗୋଟିଏ ରଥରେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତି ମାତ୍ର କରୋନା ମହାମାରୀ ପାଇଁ ୨୦୨୦ ଏବଂ ୨୦୨୧ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ ରହି ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ହୋଇଥିଲା ପୁନଃ କୋରନା ମହାମାରୀ ଚାଲିଯିବା

ପରେ ବିଧି ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅରାଟ ମାଟିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ପର୍ବ ବେଶ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ ପାଳନ ହୋଇଆସୁଛି ।

ନରସିଂହପୁର ୧୫ତମ ରାଜା " ମନ୍ଦରଧର ସିଂହ " ରାଜା ଦୟାନିଧି ସିଂହ ଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବେ ସେବେଠାରୁ "ମାନସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର"ଉପାଧି ନିଜ ନାମ ସହ ସଂଯୋଗ କରି ଲେଖିଲେ କାଳକ୍ରମେ ତାଙ୍କର ବଂଶଧର ମାନେ ସେବେଠାରୁ "ମାନସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର ଉପାଧି ରେ ଭୂଷିତ ହେଲେ ରାଜା ଦୟାନିଧି ସିଂହ ୧୭୭୫-୧୭୮୭ ଶାସନ କରିଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ମନ୍ଦରଧର ମାନସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର" ୧୭୦୭-୧୭୨୨ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷ ସ୍ବାଧିନରାଜା ଭାବରେ ଅନନ୍ତ ନାରାୟଣ ମାନସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼ଜାତ କୁ ଶାସନ କରିଥିଲେ ଯେକି ୧୯୩୧ରୁ୧୯୪୮ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼କୁ ରାଜୁତି କରିଥିଲେ ।ରାଜା ମନ୍ଦରଧର ମରାଠା ମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ଅରାଟର ଗାରିମା କୁ ଅକ୍ଷିର୍ଣ୍ଣ ରଖିଥିବା ର ସୂଚନା ମିଳେ ।ତେବେ ନରସିଂହପୁର ର ଆରାଧା ଦେବୀ ରୂପେ ମା ପ୍ରଗଳାଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରାଯାଏ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ରାଜା ଧର୍ମଜୟ ସିଂ ଙ୍କର ଜଣେ ବୀରଜାନା ଦୁହିତା ଥିଲେ ଯେକି ମରାଠା ମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ରୁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା କୁ ଯୁଦ୍ଧ କୁ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ନିଜର ଗଳାଦେଇଥିଲେ ।ରାଜା ତାଙ୍କର ସମୃତି କୁ ମନେପକାଇବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ତାଙ୍କ ର ଦୁଇଗୋଟି ଖଣ୍ଡା କୁ ପୂଜା କରିବାସହ ସେଇଦିନଠାରୁ ସେ ମାତା ପ୍ରଗଳା ରୂପରେ ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼ ର ଇଷ୍ଟଦେବୀ ରୂପେ ପୂଜିତ ହେଲେ ।ଆଉ କେହି କେହି କୁହନ୍ତି ସୋମବଂଶର ରାଜା ଅରଣ୍ୟ ରେ ଭ୍ରମଣ କଲାବେଳେ ଅନୁଗୁଳ ତାଳମୂଳ ଠାରେ ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡା ଛାଡିଥିଲେ ଏହି ଖଣ୍ଡାକୁ ଅନୁଗୁଳ ରାଜା ଜଗଦେବ ନରସିଂହପୁର ରାଜା ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କୁ ଜାମାତା କରିବା ପରେ ଉପହାର ରେ ଦେଇଥିଲେ ।ଆଉ ମଧ୍ୟ ଲୋକକଥା ଅଛି ନରସିଂହପୁରଗଡ଼ ଆର୍ଥିକ ସ୍ବଚ୍ଛଳ ଥିଲା ତେଣୁ ପଡୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ମାନେ ଏହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ବିଶେଷ କରି ଅନୁଗୁଳ ରାଜ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଆକ୍ରମଣ କରେ । ନରସିଂହପୁର ଏବଂ ଅନୁଗୁଳ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ନରସିଂହପୁର ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ମାଆମହାଶିମିଳା କୁ ଆରାଧନା କରିଥିଲେ । ଅନୁଗୁଳ ରାଜା ନରସିଂହପୁର ରାଜା କୁ ଆକ୍ରମଣ ସମୟରେ ମାମହାଶିମିଳା ନାରୀ ରୂପେ ନିଜର ଗଳା ଦେଖାଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ସମୃତିରେ ରାଜା ମାମହାଶିମିଳା ଙ୍କ ନାମ ରଖିଥିଲେ ମାଆ ପ୍ରଗଳା ବୋଲି କେହି କେହି କୁହନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ଯେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଅନୁଗୁଳ ଜିତିଥିଲା ପରନ୍ତୁ ପରେ ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ଅନୁଗୁଳ ରାଜା ଅନୁତାପ କରିବା ସହ ନରସିଂହପୁର ରାଜା ଙ୍କ ସହ ନିଜର ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।ମାପ୍ରଗଳା ଯେମିତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ଅଲୌକିକ ନାନା ରକ୍ଷିଙ୍କ ନାନା ମତ ଭଳି କେହି କେହି ସେହି ଖଣ୍ଡା ଦୁଇଟି ବୌଦ୍ଧ ରୁ ଆସିଛି ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ଶିମିଳା କହୁଥିବାବେଳେ କେହି କେହି ଏହାକୁ ସେନବଂଶର ମାଧବସେନ ଏବଂ ରାଜା ମଧୁସୂଦନ ଅନୁଗୁଳ ବଡ଼ମୂଳ ଠାରେ ଏହାର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ବୋଲି ମତ ରଖନ୍ତି ।ସେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ତାହା ତ ଇତିହାସ ର ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭରେ ଆଜି ସାଇତା । କିନ୍ତୁ ଆଜି ର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ଯୁଗରେ ହଠାତ୍ ଖଣ୍ଡା ଉଦ୍ଭାନ କୁ କେହି

ଠଉରେଇ ପାରୁନଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରୁଛି। ଆଉ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡା ଟି ଜଙ୍ଗଲ ରେ ବାଘ, ହାତୀ ବା କିଛି ବିପଦ ଆଶଙ୍କା ଥିଲେ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ପରୋକ୍ଷରେ ସଙ୍କେତ ଦିଏ ଆଗକୁ ନଯିବା ପାଇଁ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତାଜୁବ ଲାଗିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ସତରେ ନରସିଂହପୁର ର କାହାଣୀ ଆଜିବି ମଧ୍ୟ ଯେତିକି ଅଲୌକିକ ଏବଂ ରେମାଞ୍ଚକର ହୋଇ ରହିଛି ଏତ ଗଲା ଇତିହାସ ର କଥାବସ୍ତୁ ଏହା କୁ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀ ଏବେବି ଜନମାନସରେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ କୁହାଯାଏ ଯେ ପୁରାଣଯୁଗରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳର ନାମ କୁଆଡ଼େ ଦିନେ ଥିଲା ନୃସିଂହପୁର ଆଉ ହାପର ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାତି ଅନିରୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଓଷା ଙ୍କ ପ୍ରଣୟ ନେଇ ବାଣେଶ୍ୱର ଠାରେ ବାଣାସୁର ସହିତ ଭୀଷଣ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାରିଆଡ଼େ ହୋଇଥିଲା ରକ୍ତରଞ୍ଜିତ ତେଣୁ ହାପର ଯୁଗରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ର ନାମଥିଲା କୁଆଡ଼େ "ଶୋଣିତପୁର" । ନରସିଂହପୁର ର ରାଜା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୌଜା ରେ ଜଣେ ଜଣେ "ସର୍ବରାକାର" ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇ ତାହାରି ମାଧ୍ୟମରେ କର ଆଦାୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ର ଶାସକ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ତଦାରଖ କରୁଥିଲେ । ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାହ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନରସିଂହପୁର ର ରାଜା ରାଜ୍ୟ ର ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ କ୍ଷତ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ଅଭିଆନ କରିବା ସହିତ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୁଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ଅଭିଆନ କରିଥିଲେ । ବାସେଲିହତା, ପାଇକବାରବାଟୀ, ଚକ୍ରଗଡ଼ ପ୍ରଭୃତି ମୌଜା ର ପାଇକମାନେ ରାଜ୍ୟ ସୀମାସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଏହି ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼ ଟି ପୂର୍ବରେ ବାଲିସାହି, ପଶ୍ଚିମରେ ସରଧାପୁର, ଉତ୍ତର ରେ ହିନ୍ଦୋଲ, ଦକ୍ଷିଣ ରେ ମହାନଦୀ ପ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା ଅବଶ୍ୟ ପରେ ଏହାର ସୀମା ବଢ଼ିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ର ନରସିଂହପୁର କହିବାକୁ ଗଲେ ସମସ୍ତେ ବାଲିଝରୀ ରୁ ବାଲିପୁଟ କୁ ବୁଝନ୍ତି । ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହି ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼ ରୁ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ଅବସାନ ଘଟି ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୫୭ ମସିହାରେ ମହାରାଣୀ କନକଲତା ସିଂଦେଓ ବଡ଼ମ୍ବ-ନରସିଂହପୁର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ର ବିଧାୟିକା ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ୧୯୯୫ମସିହା ଠାରୁ ୨୦୨୪ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧାୟକ ଥିବାବେଳେ ୨୦୨୪ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାର ଦଳବେହେରା ବଡ଼ମ୍ବ-ନରସିଂହପୁର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ର ବିଧାୟକ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଅରାଟ ନଗରୀ ରେ ପ୍ରଥମେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯାହା କି ବାଣେଶ୍ୱର ର ଶିବମନ୍ଦିର ର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଏହାର ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରମାଣ, ପରେ ପରେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ରେ ଶୈବ ଏବଂ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହୋଇଥିଲା ନରସିଂହପୁର ର ଅଷ୍ଟଶମଭୁ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ଦିର ର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ । ନରସିଂହପୁର ରାଜା ଅନନ୍ତ ନାରାୟଣ ମାନସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର ଙ୍କ ସମୟରେ ଶିକ୍ଷା ର ପ୍ରସାର ଘଟିଥିଲା ପରେ ଅନେକ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା । ଡାକ୍ତରଖାନା ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ରେ ଅବଶ୍ୟ ଆଗ ଅପେକ୍ଷା ନରସିଂହପୁର ଟିକେ ପଛରେ ତଥାପି ତାର ପୁରୁଣା ଗୌରବକୁ ମନେ ପକାଇ ଏ ମାଟି ହସୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇ ରାଜା ରାଜୁଡା ଶାସନ ଆଉ ନାହିଁ ରାଜା ଅଛନ୍ତି ରାଜବାଟୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଆଉ ଅଛି ସେଇ ପୁରୁଣା ପରମ୍ପରା

ସଂସ୍କୃତି । ୨୮ ପୁରୁଷ ଶାସକ ଏଠାରେ ଶାସନ କରିସାରିଲେଣି ସେବେଠାରୁ ଚାଲିଥିବା ସେହି ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ର ରାଜା ସାହେବ ଅଙ୍କିତ ସିଂଦେଓଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ନରସିଂହପୁରବାସୀ ସବୁବେଳେ କାମନା କରିଆସୁଛନ୍ତି ।

ସେ ନରସିଂହପୁର ଗଡ଼ଜାତ ର ରଥଯାତ୍ରା ହେଉ ବା ଅଷ୍ଟଶମଭୁ ବା କ୍ଷତ୍ରିୟ ମାନଙ୍କ ଗଣପର୍ବ ଦଶହରା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କାର୍ତ୍ତିକ ମେଳା, ବାଣିଜ୍ୟ ମେଳା, ଆଉ ନରସିଂହପୁର ର ଗଣପର୍ବ ଛାଡ଼ିଗାଲ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ଭାଇଚାରାର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଯେଉଁଠି ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ ର ଭେଦ ଭାବ ଭୁଲି ସମସ୍ତେ ନରସିଂହପୁରିଆ ବୋଲି ଗର୍ବରେ ଆତ୍ମବିଭୋର ହୋଇଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ ଅରାଟନଗରୀ ଟି ନରସିଂହପୁର ନାମରେ ନାମିତ । ଏହାର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ରାସ୍ତରୀୟ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ର ବଡ଼ମ୍ବ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ର ଏକ ଅଂଶ ନରସିଂହପୁର ଏକ ବ୍ଲକ୍ ରେ ବିଭକ୍ତ ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ଆଠଗଡ଼, ଡିଗ୍ରିଆ, ନରସିଂହପୁର, ବଡ଼ମ୍ବ ବ୍ଲକ୍ କୁ ନେଇ୧୯୪୮ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୧ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ର ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡଃ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ "ନରସିଂହପୁର"କୁ ଏକ ଜିଲ୍ଲା ର ମାନ୍ୟତା ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗେଜେଟ୍ ଜରିଆରେ ଆବଶ୍ୟକ ଭ୍ରିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳ କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯାହା ଏ ପ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ନରସିଂହପୁର ଏକ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ରେ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଭଲ ଚିକିତ୍ସାଳୟ, ନରସିଂହପୁର ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ନରସିଂହପୁର କୁ N.A.C ର ମାନ୍ୟତା, ରେଳପଥ ର ଯୋଗାଯୋଗ ଭଳି ଅନେକ ପ୍ରମୁଖ ଦାବି ଏବେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ି ରହିଛି ତଥାପି ନରସିଂହପୁର ତାର ପୁରୁଣା ଅତୀତ କୁ ଧରି ଏବେବି ହସୁଛି । ସତରେ ଐରାବତ ମଣ୍ଡଳ ଅରାଟନଗରୀ ରୁ ନରସିଂହପୁର ର କାହାଣୀ କେତେ ରୋମାଞ୍ଚକର ଆଉ ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ଏଇ ମାଟି କୁ ଦେଖିଲେ ବୁଝାପଡେ । ଆଉ ଅରାଟନଗରୀ ର ସନ୍ତାନମାନେ ଭାବରେ ବିଭୋର ହୋଇ ଏବେବି ସମସ୍ତେ ଗର୍ବରେ କୁହନ୍ତି ଆମେ ଗଡ଼ଜାତିଆ ଖାଣ୍ଟି ନରସିଂହପୁରିଆ ବୋଲି ।

(ବାସ୍ତବ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅରାଟନଗରୀ ର ଇତିହାସ କୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ମନେହୁଏ ସତେ ଯେପରି ଅ-ଅନ୍ଧାର ର ତମସା କାଢ଼ି ରା-ରାଜଜ ବନେଇଥିଲେ ଟ-ଟାକଗର ମାରି ଏହା ଅରାଟର ଅର୍ଥ ବୋଲି?)

ଭାବ ପାର୍ଥକ୍ୟ...

ମୁଁ ସିନା ଭଆଁସ ଛାତିରେ
ଲିଭା ଆକାଶ ଜହ୍ନ,
ତୁମେ ତ' ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ତିଥିର
ନୂଆ ଏକ ରୂପ ଚିହ୍ନ ।

ମୋ ଅସ୍ତବ୍ଧ ଥୁଣ୍ଡା ଗଛ ଛାଇ
ଆଶା ହିନ ଭାବ ରଙ୍ଗ,
ରଙ୍ଗ ପସରା-ତୁମ ଦେହେ ବୋଲା
ହଳଦୀ ବସନ୍ତର ଢଙ୍ଗ ।

ଛିଣ୍ଡା ରଶି ମୋର ସମ୍ପର୍କ ତୋରି ଟା
ଗଣ୍ଡିରେ ପଡୁଥାଏ ଚିହ୍ନ,
ତୁମରି ସମ୍ପର୍କ ନୂତନ ଦେଉଳ
ସମ୍ପର୍କ ସ୍ବୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଚିହ୍ନ ।

ଧୂଳି ଧୂସରେ ବୋଲା ମୋ ମନ
ଧୂଳି କଣା ମୋ ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣ,
ସାଇତା ସ୍ମୃତିର ପ୍ରୀତି ଗନ୍ଧା ତୁମେ
ପ୍ରେମ ପସରା ତୁମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ମୁଁ ହାରିଯାଏ ମନର ଗଭୀରେ
ନାହିଁ ମୁଁ-ତୁମ ସମକକ୍ଷ,
ପ୍ରେମ ତ ନୀତି ସମଞ୍ଜସ୍ୟେ ହୁଏ
ଭାବନା ଏହାର ପଦପକ୍ଷ ।

ଦେବ୍ରାଜ୍ ରଣା
ଚାଉଳଡିଆ, ଟଙ୍କପାଣି, ବଲାଙ୍ଗୀର

ତୁମେ ଆସ ଏ' ସଞ୍ଚରେ...

ତୁମେ ଆସ ଏ ସଞ୍ଚରେ ଶୁଣି ବଂଶୀ ସ୍ବନ
ଭୁଲିଯାଇ ମନୁ ସବୁ ମାନ ଅଭିମାନ ।

ମିଟି ମିଟି କରିଲେଣି ଆକାଶରେ ତାରା
ଜୋଛନାରେ ଭିଜିଅଛି ଧରଣୀଟି ସାରା ।

ସମୀରରେ ଭାସି ଆସେ ରାଧା ରାଧା ନାମ
ରାଧାପାଇଁ ଝୁରେ ବସି ଏକା ସେହି ଶ୍ୟାମ ।

ମନଯମୁନାରେ ଏବେ ଉଠିବ ଜୁଆର
କଦମ୍ବ ଡାକିବ ଠାରି ସତେ ବାରବାର ।

ହଜିଯିବ ଦୁଃଖ ମନୁ ତୁମ ଆଗମନେ
ଭାବିବି ତୁମେ ମାନସୀ ଏକା ଅଛ ଜଣେ ।

ତୁମେ ଆସ ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଅନ୍ତ ହୋଇଯାଉ
ଏଇ ମନ ପ୍ରୀତିଭରା ଗଜଲଟି ଗାଉ ।

ନୀଳମଣି ଚନ୍ଦ୍ର
 ଗୋଠପାଟଣା,
 ଭୁବନେଶ୍ବର

ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳ...

ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳେ ଜଳି ଜଳି
ମୁଁ ସରିକି ଯିବି ଠାକୁର
ଜିନେଦାରୀର ଦାୟିତ୍ବ ଭିତରେ
ଲୀନ ହେବକି ଶରୀର,,!୧!!

ଏକୁଟିଆ ବସି ଭାବୁଥାଏ ମୁହିଁ
ଦେଲ କି ଜନମ ମୋତେ
ଦିନ ପରେ ଦିନ ରାତି ପରେ ରାତି
ଦୁଃଖ ମୋ ସରୁନି ଟିକେ,,!୨!

ଯେତେବେଳେ ଯାଏ କରମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ
ନିଶ୍ଚଳ ମୁଖ ପ୍ରାୟେ ଯାଏ
କାଳେ ସମାଜଟା ମୋ ପରେ ହସିବ
ସେଥିପାଇଁ ତୁନି ରୁହେ,,!୩!!

ଗୃହକୁ ଫେରିଲେ ମୁଣ୍ଡ ବୋଝ ଲଗେ
ଲଗେ ହୃଦୟଟା ଭାରି ଭାରି
ସତେ କି ଯେମିତି ସାରା ଦୁନିଆରେ
ମୁଁ ଏକା ଯାଇଛି ହାରି,,!୪!!

ଏତେ ଦୁଃଖ ପାଇ ବି ହାରି ମୁଁ ଯାଇନି
ତୁମକୁ ଆସରା କରି
ଦିନେ ନିଶ୍ଚେ ତୁମେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇବ
ମୋ ପରେ କୁରୁପା କରି,,!୫!!

ଆହେ ଜଗତର ତାରଣ କରତା
ଶୁଣ ବାରେ ମୋ ଗୁହାରୀ
ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ଦେଇ କର୍ମଠ କର
ଧର୍ଯ୍ୟ ଦିଅ ଶ୍ରୀ ମୁରାରୀ,,!୬!!

ଜଶ୍ବିନୀ ନାୟକ
(ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ) ତୁମୁଡ଼ିବନ୍ଧ,
କନ୍ଧମାଳ

କୃଷ୍ଣ ମୋର ଧନ କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଜୀବନ...

କୃଷ୍ଣ ମୋର ଧନ କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଜୀବନ
କୃଷ୍ଣ ମୋ ହୃଦୟସ୍ଥନ
ଆଖି ଖୋଲିଦେଲେ ଦେଖାଯାଏ ତାର
ସୁନ୍ଦର କଳା ବଦନ ।
ମୋ ଜୀବ ଜୀବନ ଦରିଦ୍ରର ଧନ
କଳା କାହ୍ନୁ ବଂଶୀ ଧାରୀ
ଦିନେ ନ ଦେଖିଲେ ଯୁଗେ ପରି ଲାଗେ
କଳାଶ୍ରୀମୁଖ ତାହାରି ।
ନୟନର ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ଧର ଲଭନ୍ତି
ଗଣ୍ଠିଧନ ଅଟେ ମୋର
କଳା କାଞ୍ଚନ ମୋ ଯୁଆଡେ ସେ ଯାଏ
ଘର ମୋ ଦିଶେ ଅନ୍ଧାର ।
ନୀରସ ଜୀବନେ ସଞ୍ଚରିଛି ପ୍ରାଣ
ତା ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ରେ ଭିଜି
ସଂସାର ସାଗର ତରିଯିବି ହେଲେ
କୃଷ୍ଣ ନାମ ଭଜି ଭଜି ।
ମୋ ମନ ଯମୁନା ନଦୀର କୂଳରେ
ହୃଦୟ କଦମ୍ବ ଗଛ
ଗୋପ ଗୁଆଳିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଳା କାହ୍ନୁ
ରଚଇ ନିତ୍ୟ ରାହାସୀ ।
ପଟିଶି ପ୍ରକୃତି ସାଙ୍ଗ ସାଥୁ ନେଇ
ଖେଳେ ଆତ୍ମା ବୃନ୍ଦାବନେ
ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବଞ୍ଚି ପାରିବିନି
କଳା ମାଣିକ ବିହୁନେ ।
କଳା କାହ୍ନୁ ମୋର ହୃଦୟର ହାର
ମୁଁ ଜଡ଼, ସେ ମୋ ଚେତନ
ମୁଁ ହେଲେ କାଷ୍ଠ ସେ ମଲୟ ପବନ
ବାଜିଲେ ହେବି ଚନ୍ଦନ ।
ନବଘନ କାନ୍ତି ଅପରୂପ ଶୋଭା
ଦେଖି ଆଖି ଲାଖି ଯାଏ
ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହସ ରଙ୍ଗ ଅଧରରେ
ଚୋରାଇ ଲବଣୀ ଖାଏ ।
ଲଲାଟ ପଟଳେ କସ୍ତୁରୀ ତିଳକ
ବକ୍ଷେ କୋଉସ୍ଥୁଭ ମଣି
କରରେ କଙ୍କଣ ମୋହନ ମୂରଲୀ
ନାସାଗ୍ରେ ମୁକ୍ତା ବସଣି ।

ପ୍ରତିମା ଶତପଥୀ
ଭାଗବତ ପୁର, ଯାଜପୁର

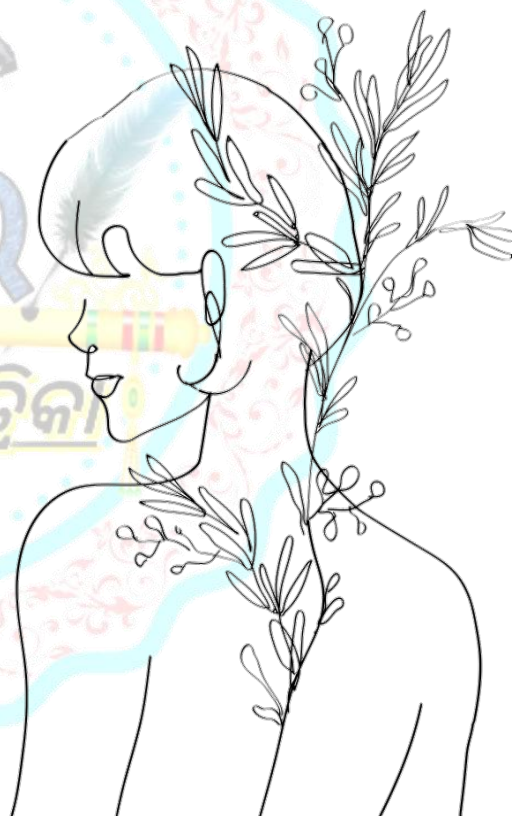
ଶିରେ ଶିଖୁପୁଛ ଶୋଭା ପାଉଥିବ
ହୃଦେ ବନ ଫୁଲ ମାଳ
ବାଙ୍କ ଚାହାଣିରେ ଚିତ୍ତଚୋରି କରି
ନିଅଇ ନନ୍ଦ ଦୁଲ୍ଲାଳ ।
ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ମହାରତ୍ନ ସିଏ
ତା ବିନା ଜୀବନ ଶୂନ୍ୟ
ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି ଦେହ ରହି କି ପାରିବ
ଜଳ କି ଛାଡ଼ଇ ମୀନ ।
ନୀଳ ନଭେ ଯେବେ ଭଇଁବନି ଶଶି
ଫୁଟିବ କି କଇଁ ଫୁଲ
ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବିହୁନେ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଜଳେ
ଫୁଟିବ ନାହିଁ କମଳ ।
ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଚାତକ ପକ୍ଷୀ ଯେଉଁପରି
ବରଷା କୁ ଚାହିଁ ଥାଏ
କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମରସ ପାଇଁ ଏ ଜୀବନ
ଆତୁରେ ଅନାଇ ଥାଏ ।
ତନ ମନ ପ୍ରାଣ କୃଷ୍ଣ ଚରଣରେ
କରିଛି ମୁଁ ସମର୍ପଣ
ତା ବିନା ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ବଞ୍ଚି ପାରିବିନି
କୃଷ୍ଣ ମୋ ଜୀବ ଜୀବନ ।

ଶାନ୍ତି...

ନିସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବନା ତ୍ୟାଗୀଣ କାମନା
ଦୟା କ୍ଷମା ଆଚରଣ
ମନେ ଭରେ ଶାନ୍ତି ହୃଦୟ ତୃପତି
ଶାନ୍ତି ଦିଏ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ।
ଅଶିକ୍ଷା ଅଶାନ୍ତି ଅହଂକାର ମଞ୍ଜି
ଗର୍ବ ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ
ତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନୀରବ ମଉନ
ଶାନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ତା ଜୀବନ ।
ମନ ମହୁମାଛି ଗୁଣକୁ ପରଖି
ତ୍ୟାଗୀ ପରନିନ୍ଦା ଚର୍ଚ୍ଚା
ସୁଗୁଣ ଆଚରି ଇଶ୍ବର ସୁମରି
ଶାନ୍ତି ଯୁକ୍ତ ମନ ଫର୍ଚ୍ଚା ।
ମନରେ ସନ୍ତୋଷ ଅନ୍ତରେ ଆଶ୍ବସ୍ତ
କର୍ଷା ଅସହିଷ୍ଣୁତା ତ୍ୟାଗୀ
ନୁହେଁ କ୍ରୋଧ ଯୁକ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ମାଲିକ
ଶାନ୍ତି ଯେ ଅଟେ ବୈରାଗୀ ।
ମନ ରୂପୀ ଘୋଡ଼ା ଲଗାମ ଦେ ଥୋଡ଼ା
ଶାନ୍ତି ରୁହ ପ୍ରତି କ୍ଷଣ
ଶାନ୍ତି ବିରାଜିବ ମନ ଉପବନେ
ଜୀବନ ହେବ ସୁଗମ ।

ଡଃ. ପ୍ରିୟଙ୍କା ସାମଲ
ନନ୍ଦନ ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ବର

ପ୍ରେମ...

ପ୍ରେମ ଏମିତି ଏକ ଶବ୍ଦ ତିଏ
 ଯାହା ଟୀର ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର
 କିଏ କହିପାରିବେ କି.....
 ଏ ପ୍ରେମର ଅଗ୍ନି ରେ କିଏ ଧାସ ଦେଇନାହିଁ?
 ହଁ ପ୍ରେମ ଯେ ଅନେକ ରୂପେ ଅନେକ ରଙ୍ଗ
 ରେ ଆସେ
 ଖାଲି ଯେ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ର ସାନିଧ୍ୟ କୁ
 ପ୍ରେମ କୁହା ଯାଏନି
 ସବୁଠୁ ପବିତ୍ର ଓ ଚିରନ୍ତନ ତ ଜଣେ
 ମାଆ ର ପ୍ରେମ ତା ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି
 ଯିଏକି ଦଶ ମାସ ଦଶ ଦିନ ନିଜ
 ଜରାୟୁରେ ଧରିରଖେ ଓ ସନ୍ତାନକୁ
 ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ତା ମମତା ର ଅନାବିଳ
 ପ୍ରେମ ର ପଣତ ବିଛାଇ ଦିଏ ।।
 ପ୍ରେମ ତା ଜଣେ ବାପାଙ୍କ ର
 ତାଙ୍କ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଉପରୁ
 କଠୋର କିନ୍ତୁ ହୃଦୟ ରେ କୋମୋଳତା
 ଭରି ରହିଥାଏ
 ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତ ଚଟାଣ ପରି
 ସବୁ ଝଟଝଟା କୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ର ଶକ୍ତି ରେ
 ଦୂରେଇ ଦିଅନ୍ତି ।।
 ପ୍ରେମ ତା ଭାଇ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କର ମିଛ କଳି ଝଗଡ଼ାରେ ଥାଏ
 ଭଉଣୀ ର ତା ଭାଇ ହାତରେ ବାନ୍ଧି ଥିବା ରେଶମୀ ଡୋର ରେ ଥାଏ
 ଭାଇ ର ତା ଭଉଣୀ ର ସବୁ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା
 କରିବାର ବଚନ ରେ ଥାଏ ।।
 ପ୍ରେମ ତ ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମର୍ପଣ ଭାବରେ ଥାଏ
 ପ୍ରେମ ଗୋଟେ ଗୃହ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ର ତା ପରିବାରକୁ
 ମୋତି ମାଳା ପରି ଗୋଟିଏ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା
 ରେ ଥାଏ ।।
 ପ୍ରେମ ତ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନ ଙ୍କ ଭିତରେ ଭକ୍ତି
 ର ଭାବନାରେ ଥାଏ
 ରାଧା କୃଷ୍ଣ ରାମ ସୀତା ଶୀବ ସତୀଙ୍କ ଭିତରେ
 ଅଛି ଯାହା ଟୀର ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ପ୍ରେମ ।।
 ସେଥିପାଇଁ ତ ପ୍ରେମ କୁ କିଏ କେମିତି
 ରୂପ ରେ ଦେଖେ କେମିତି ଢଙ୍ଗରେ ସଜାଏ
 ଓ କେମିତି ଅନୁଭବ କରେ
 ସେ କଥା ତା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ ।।

ସୁନିତା ଦାଶ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଚକ୍ର...

ଦୂର ଦିଗବଳୟେ ଲୁଚିଯାଏ ରବି
ଅନ୍ଧାର ଆସେ ଘୋଟି ,
କାଲି ସେ ଉଠିବ ନୂତନ ସକାଳ
ଆସିବ ପୁଣି ଚହଟି ।।

ଆଜି ଅମାବାସ୍ୟା, ଅମା ଅନ୍ଧକାର
ଶଙ୍ଖାକୁଳ ମନପ୍ରାଣ ,
ପରେତ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦୁଃଖ କାହିଁକି
ଆଲୋକିତ ପ୍ରତି କୋଣ ।।

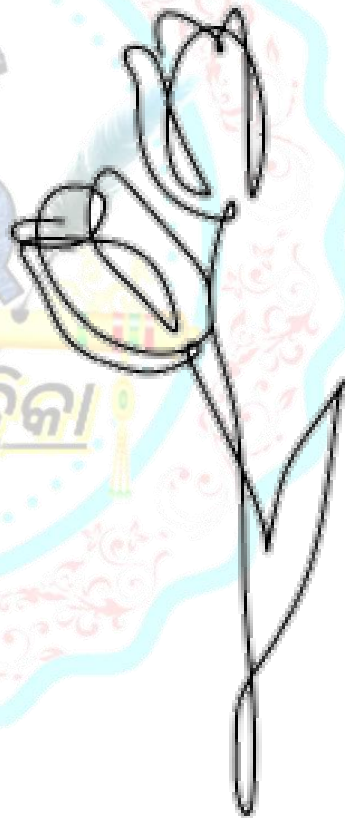
ଆଜି ଯେ ବିଜେତା କାଲି ପରାଜିତ
କିଏ ହାରି ପୁଣି ଜିତେ ,
ଦୁଃଖରେ ଥିଲେ ବି ମନ ଉଣା ନାହିଁ
ସୁଖେ କାହା ଦିନ ବିତେ ।।

ତୁମଠୁ କି ଦୁଃଖ ନାହାନ୍ତି କହିଲ !
ତେବେ କିଆଁ ଦୁଃଖ କର ?
ଦୁଃଖ ପରେ ସୁଖ, ସୁଖ ପରେ ଦୁଃଖ
ଏଇତ ବନ୍ଧୁ ସଂସାର ।।

ପର ଦୁଃଖ ଦେଖୁ ଦୁଃଖ ଭୁଲିଯାଅ
ସୁଖୀ ହେବା ଯଦି ଚାହଁ ,
ପର ସୁଖେ ଯିଏ ସୁଖ ପାଇଥାଏ
ତା ଠୁ ସୁଖୀ କିଏ କୁହ ।।

ଚନ୍ଦନା ସାହୁ
ଦଳା,ଯାଜପୁର ରୋଡ଼

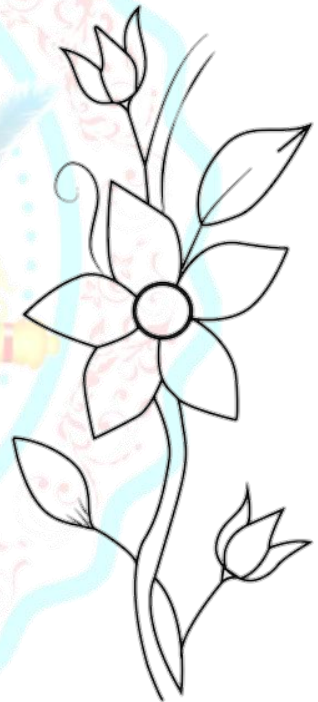
ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ...

ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ
 ଇଚ୍ଛା ଥାଉ ବା ନଥାଉ ଇଚ୍ଛା ଥାଉ ବା ନଥାଉ
 ଭଲ ମନ୍ଦ ବିଚାର କହେ
 ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ
 ଅତୀତକୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଜାଡୁ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ୍ପତି ଯା' ଭବିଷ୍ୟ ନ ଉଜାଡୁ
 ସେ କାରଣୁ ବୀଭୁ ତୁହି
 ପରିଚ୍ଛିତି ସାଥେ ନେଇ
 ପଚାରି ବୁଝିବୁ ନିଶ୍ଚେ ପାଞ୍ଚମୁଖ ଯେ କଣ କହେ
 ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ
 ଭାବ ବିହୀନ କି ତୁହି ସତ୍ୟ କଣ ନଜାଣୁ
 ଅତୀତର ମୂର୍ଖାନିକି ଏବେ ଭୁଲି ଗଲୁଣୁ
 ସେ କାରଣୁ ବୀଭୁ ତୁହି
 ଅନୁଭୂତି ସାଥେ ନେଇ
 ଚର୍ଚ୍ଚନା କରି ସିଖୁ ମନ ନୁହେଁ ଧୂଶିକି କହେ
 ଭାବନାଟା କେମିତି ହୁଏ
 ଇଶ୍ବର ଯେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ବୀଭୁ ତତେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ
 ଯା' କରୁଛୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଭାବି ନବୁ ମନରେ
 ସେ କାରଣୁ ବୀଭୁ ତୁହି
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସାଥେ ନେଇ
 ନବୁତୁ ନିଷ୍ପତି ଶେଷେ ଭାରୋ୍ୟ ତୋର ଲେଖା ଯା'ଥାଏ
 ଭାବନାଟା ଏମିତି ହୁଏ ।।

ସତ୍ୟକାମ ପରମଗୁରୁ
 ଖଣ୍ଡପଡ଼ା,ନୟାଗଡ଼

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ମୃତ...

ମୃତ ହିଁ ତ ସେ ବଧୂଟିଏ ବୋଲି
କେତେକେତେ ବାହାନାରେ ସେ ନିଇତି ମରେ ,
ମିଛ ନୁହେଁ ଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ
ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଏହାର ପ୍ରମାଣ କରେ ,
ଉତ୍ତରୀୟ ଟିଏ ଶିରେ ପଡ଼ିଗଲା ବୋଲି
ଓଜନ ଠାରୁ ସେ ସର୍ବଦା ହାରେ ,
ମୃତ ହିଁ ତ ସେ ବଧୂଟିଏ ବୋଲି
କେତେକେତେ ବାହାନାରେ ସେ ନିଇତି ମରେ ।

ସେ ନିଇତି ମରେ.....
ଯେବେ ଗଞ୍ଜିଶାର ଉପହାର ପାଏ
ସବୁ କିଛି କରିବା ପରେ ,
କେଉଁ ଅନତିଦୂରୁ ଆସିଥାଏ ବୋଲି
ସେ ପୁଣି ମରେ ସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବହନ ପରେ ,
ଦୋଷି ବି ସିଏ କେଉଁ ଆସିବା କାଳୁ
କାହିଁକି ନା?
ସବୁ ଶୁଣି ସେ ରୁହେ ଚୁପ୍ ଅଧରେ ,
ଅଥୟ ମନଟା ବି ତା ମାଆ, ଗାଆଁ ମାଟିକୁ ଝୁରେ
ମୃତ ହିଁ ତ ସେ ବଧୂ ଟିଏ ବୋଲି
କେତେକେତେ ବାହାନାରେ ସେ ନିଇତି ମରେ ।

ସୁମିତ୍ରା ନାୟକ
ବରଲାବା, ଯାଜପୁର

ପରାକ୍ରମୀ କେତେ ସମୟୁଖେ ତାର
ସେ ନିଇତି ଲଢ଼େ ମନ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ,
ସେ ନିରାଶ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବିବଶ ହୋଇପଡ଼େ
ଧାଆଁ ଧପଡ଼ ହୋଇ ତାର ଜୀବନ ସରେ ,
କେତେ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥର ପେଡ଼ି ଖୋଲି ବସିଛି
ତଥାପି ଜୀବନ ତା ହରସ ହରେ ,
ଦୋଷ ସେ କାହାର ଦଉ ନାହିଁ
ମୁଁ ହିଁ ତ ତାକୁ ରଚନା କରେ ,
ସେ ମୃତ
କେତେକେତେ ବାହାନାରେ ସେ ନିଇତି ମରେ ।
ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ସେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣେ
ମୋ ଜାଣିବାରେ ତ ସେ ମୃତ
ମୃତ କି ଆଉ ପୁଣି ମରେ??
"ଆରତୀ" କେବଳ ନାଆଁକୁ ନୁହେଁ ସେ
ସତରେ ହିଁ ତ ସେ ଅନ୍ଧାର ତାରେ ,
ପରିବାର ବୋଲି ଯେବେ ଆଦରି ନେଇଛି
ଅଜଣା ଏକ ସହର ଘରେ ,
ଯେତେ ଯେତେ ଦୁଃଖ ଅଭାଗିନୀ ପରି
ସହି ତାର ଦିନ ସରେ ,
ମୁଁ ତ କହିବି ସେ ମୃତ
କେତେ କେତେ ବାହାନାରେ ସେ ନିଇତି ମରେ ।।

କାଠଗଡ଼ା ରେ ଇଶ୍ବର...

ହେ କୃଷ୍ଣ, ହେ ରାମ ,
ତୁମ ମୌନତ୍ବ ଖୁବ୍ ବାଧେ
କାହିଁ ତୁମ ସୁବର୍ଣ୍ଣନ ଆଜି କଳଙ୍କି ଧରିଛି କି?
ତୁମ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଶଙ୍ଖ ଆଜି ନିଶବ୍ଦ?
କାହିଁ ତୁମ ସେ ବିଶ୍ବରୂପ?

ହେ ରାମ ,
କାହିଁ ତୁମ କୋଦଣ୍ଡରେ ଗୁଣ ଲାଗିଛି କି?
ତୁମେ କଣ ଜରାବ୍ୟାଧି ଗ୍ରସ୍ତ?
ତୁମ ଗୀତାଭାଗବତ ସବୁ ମିଛ ବୁଝେଁତ ?

ତୁମ ଅସ୍ତ୍ରତ୍ବ ଏବେ ଦେଖ କାଠଗଡ଼ାରେ
ତୁମେ ତୁମର ସାକ୍ଷ ରଖ,
ନହେଲେ ପଥର ପାଲଟି ଥା ଯୁଗଯୁଗକୁ
ଅପେକ୍ଷାରେ ପଡ଼ିଥା ସେଇଠି ସେମିତି ।
କେଉଁ ଏକ ଗଣଧର୍ଷିତାର ପାଦଶ୍ଚର୍ଚ୍ଚରେ
ତୁମେ ତୁମ ଇଶ୍ବରୀୟ ସଭା ଫେରିପାଇବ
ପାରିବକି ସଂହାରି ସେ ନରାଧମକୁ ?

ଯିଏ କେରି କେରି କରି ଖାଇଯାଏ
ଗୋଟେ ନାରୀର ନାରୀତ୍ବକୁ
ସେଥିରେ ବି ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏନି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଳିଦିଏ ତାର ଅସ୍ତ୍ରତ୍ବ!
ଏସବୁ ଘଟୁଥିବା ବେଳେ
ତୁମେ କଣ ସରଶଯ୍ୟାରେ ଥାଅ ଶ୍ରୀହରି?

ତାହେଲେ ଉତ୍ତାରିଦିଅ ମୁଖା ଇଶ୍ବରର
ତୁମେ ବି କିଙ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୁକ୍ତ

ଯଦି ଏତେ ପରେବି :-
ଥରୁଛି ତୁମ ହାତ, ଅବସ ହିଆ
ତାହେଲେ ଛାଡ଼
ଅହଲ୍ୟା ଏବେ ହୁଙ୍ଗାର ଭରୁଛି
ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ।।

ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାମଲ
ଯାଜପୁର

ଅଦୃଶ୍ୟ ଦଂଶନ...

ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରେ ମୋର ଘେରି ରହିଛନ୍ତି
ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣର ଶୃଗାଳ ,
ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି
ପାଟିରୁ ଗଡ଼ାଇ ଲାଳ ।।

ସଂପାଦିତ୍ରା କବି
 ଛଞ୍ଚିଶା, ଦଶରଥପୁର, ଯାଜପୁର

ସେ ଶୃଗାଳ ସିନା ବନେ ବୁଲୁଥିଲା
ମନେ ମନେ ରାଜା ଭାବି ,
ଏ ଶୃଗାଳ ଆଜି ସମାଜେ ବୁଲୁଛି
ସମ୍ପର୍କର ଶତ୍ରୁ ସାଜି ।।

ମିଛଟାରେ ସିଏ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ୁଛି
ଭାଇ ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ୍ବରେ ,
ବିଷଧର ସର୍ପ ପରି ସେ ଗ୍ରାସୁଛି
ଲୁଚିରହି ଅନ୍ଧକାରେ ।।

ତାରସେ ଦଂଶନ ଅଦୃଶ୍ୟ ରହୁଛି
ସମାଜର ଉହାଡ଼ରେ ,
ଦଂସିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୀଡ଼ନ କଥାଟି
କହିଲେ ତାହା ନସରେ ।।

କେବେ ସେ ଆସିବ ପୁଣି ଜନ୍ମନେବ
କଂସର ସେ ବନ୍ଧୀଶାଳେ ,
କାଢ଼ି ଫିଙ୍ଗିଦବ ମାନବ ହୃଦୟ
ଦୁର୍ଘ୍ଟିକାକୁ ମହାତଳେ ।।

ତୁମ ବିନା ବାପା...

ତୁମ ବିନା ବଞ୍ଚିବି କେମିତି ବାପା
 ତୁମେ ତ ଆମକୁ ଯାଇଛ ଛାଡ଼ି,
 ତୁମ କଥା ବେଶୀ ମନେ ପଡୁଛି
 ତୁମ କଥା ଭାବି ଗଲିଣି ଝଟି ।

ତୁମ ପରି କେହି ହେବେନି
 ମୋ ବାପା ମୋ ବାପା ,
 ତୁମ ରଣ କେବେ ସୁଦ୍ଧି ପାରିବିନି
 ଆଇ ଲଭ ୟୁ ବାପା ।

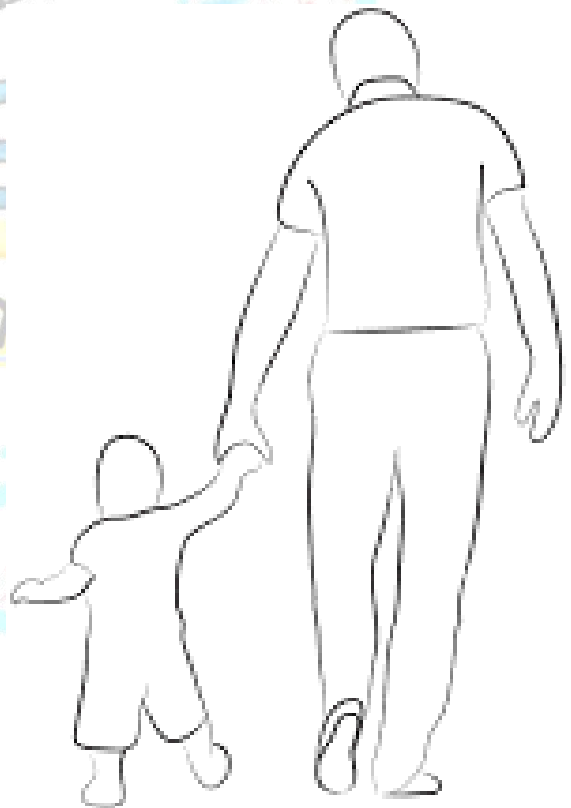
ତୁମେ ଗଲା ପରେ ବାପା
 ଶ୍ରୀହୀନ ପଡ଼ିଛି ଏ ଅଗଣା ଏ ଘର,
 ଫେରି ଆସ ତୁମେ ବାପା
 ତୁମ ବିନା ବାଟ ଘାଟ ସବୁ ଅନ୍ଧାର ।

ବାପା ତୁମେ ଯେବେ ପାଶେ ଥିଲ
 କାହାକୁ ନ ଥିଲା ଡର ଭୟ,
 ହାତ ଧରି ଆମକୁ ଚାଲି ଶିଖାଇଲ
 ହାର ମାନିବୁ ହେଉଥିଲୁ ଜୟ ।

ତୁମ ବିନା ବଞ୍ଚି ପାରିବିନି
 ବାବା ବୋଲି ଡାକିବି କାହାକୁ,
 ବାପା କେବେ ତୁମେ ଫେରିବନି
 ସାହା ଭରଷା ନାହିଁ କାହାକୁ ।

ବିକାଶ ରଞ୍ଜନ ନାୟକ
 (ସମ୍ପାଦକ : "ଆମରି କବିତା" ଇ-ପତ୍ରିକା)
 ଦୟାନିଧି ପୁର. ବାଲିମେଦ. ଭଦ୍ରକ.

ଅଭିନନ୍ଦନ

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକାର "ଅଭିନନ୍ଦନ" ପୃଷ୍ଠାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ.
 ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ, ଜନ୍ମଦିନ ,
 ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନ ମାନଙ୍କର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇ ପାରିବେ .

ନିୟମାବଳୀ:
 ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ୩-୪ ଟି ରଙ୍ଗୀନ ଫୋଟୋ , ନାମ, ଅଭିନନ୍ଦନ
 ଜଣାଇବାର ତାରିଖ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ନାମ ଆମକୁ ଆମ ଯୋଗାଯୋଗ ଠିକଣା ରେ
 ପଠେଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ.

- ଯୋଗାଯୋଗ:**
- ଫୋନ / ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାପ୍ ନମ୍ବର : ୮୩୨୮୯୫୧୨୨୯
 - ଇ-ମେଲ : Malharmagazine@Gmail.Com

ଅଭିନନ୍ଦନ

ବିବାହ ବାର୍ଷିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା

MARCH - 12

"ମହାର" ପରିବାର ତରଫରୁ
ଆପଣଙ୍କୁ ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀର ଅନେକ
ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଶୁଭକାମନା...
ଈଶ୍ବର ଆପଣଙ୍କ ଚଳାପଥ କୁସୁମିତ
କରନ୍ତୁ...

ଅଭିନନ୍ଦନ

ଜନ୍ମଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ

ଅଗ୍ରିଲ - ୨୦

ଚିନ୍ମୟ ସାମଲ

"ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ପରିବାର ତରଫରୁ
ଆପଣଙ୍କୁ ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନର ଅନେକ
ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଶୁଭକାମନା...
ଜିଣ୍ଠର ଆପଣଙ୍କ ଚଳାପଥ କୁସୁମିତ
କରନ୍ତୁ....

ଶୁଭେଚ୍ଛା ସାଥୀ : R D BOYS - 2009

ଜନ୍ମଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ

ଜନ୍ମଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ

ସୁମିତ୍ରା ନାୟକ

"ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ପରିବାର ତରଫରୁ ଆପଣଙ୍କୁ
ଜନ୍ମଦିନର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ
ଅଭିନନ୍ଦନ...
ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଆପଣଙ୍କର ଚଳାପଥ କୁ ସୁଗମ
କରନ୍ତୁ ।

ଜନ୍ମ ଦିନର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ

happy
birthday

ମଇ - ୨୦

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ପରିବାର ତରଫରୁ
ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନର ଅନେକ ଅନେକ
ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭକାମନା...
ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମର ଚଲାପଥ କୁସୁମିତ
କରନ୍ତୁ

ରୋଜାଲିନ

ଆଶାକରୁ ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକାର ଏମ ସଂସ୍କରଣ " ପାରିଜାତ " ନିଶ୍ଚିତ
ଭାବରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁଥାଏ.

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକାର ଏମ ସଂସ୍କରଣ ପାରିଜାତ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କେମିତି
ଲାଗିଲା ଆପଣ ମାନଙ୍କ ମତାମତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦେବେ...